El jardí de Sant Gervasi

Núm. 29 | Maig 2017 | Diari independent i gratuït

la Bonanova | Monterols | Galvany | Turó Parc | el Farró | el Putxet

www.eljardidesantgervasi@.cat @JSG_SantGervasi @eljardisg

24
Jardins de la Diagonal
El Taller de la Diagonal i l'orígen d'aquests jardins

32
Òpera en ruta
Arreu de Sant Gervasi hi ha òpera

40
Dijous cap per avall
Els cinefòrum dels Boliche, amb Alfons Mas

48
Mònica Llobet
'Galvany està poc dotat d'equipaments'

Gossos al Turó Parc

Recicli i estalviï
en els seus cartutxos
de tinta i tòner fins a un
50%
Cartuchos Sostenibles
Travessera de Gràcia, 131
(entre Gran de Gràcia i Torrent de l'Olla)
Tel. 93 218 31 73 gracia@grupoartte.es
c/Balmes, 278
(Pça. Molina)
Tel. 93 237 72 62 molina@grupoartte.es

EXPO ALFOMBRA IRÁN
alfombras y kilims, persas, orientales y modernas
INICIO PRE-LIQUIDACIÓN DE VERANO
c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80
www.expoalfombrairan.com

Nota 79
Nota79
Barcelona live music bar
22:30 Música en viu
24:00 Nota club
FESTES PRIVADES
Programació: www.nota.cat + info 669 893 140

CLINICA DENTAL
JOSEP MARIA CLEMENTE
25 anys 1990 2015
Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

COMPREM OR, RELLOTGES, DIAMANTS I PLATA
COMPREM OR I PLATA
N.1 a Catalunya
ET DONEM MÉS
30€ de regal*
*Oferta vàlida fins al 30 de juliol a partir de 20 g d'or. Regal limitat per persona i dia.
C. Calvet, 9 - Tel. 93 209 08 38 - C. València, 308 (no tanquem al migdia) - Tel. 93 487 87 49

Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC

APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

Més de 40 anys al Servei de la Salut

Servei d'Aparell Digestiu

Gastroenterologia, Hepatologia, Coloproctologia, Malaltia Inflamatòria Intestinal, Pàncrees i Vies Biliars.

Servei d'Endoscòpia Digestiva

Colonoscòpia, Endoscòpia d'Esòfag, Estómac i Duodè, Endoscòpies Diagnòstiques i Terapèutiques, Càpsula Endoscòpica, Cromoendoscòpia Digital, Ecoendoscòpia, Colangiopancreatografia, Radiofreqüència per l'Esòfag de Barrett.

Servei de Motilitat i Proves funcionals i digestives

Manometries esofàgiques i anorectals, pHmetries 24 H, Biofeedback anorectal, Proves d'Intolerància digestiva (Test Hidrogen espirat).

Servei d'Ecografia i Elastografia

Ecografia abdominal, digestiva i tiroïdal. FibroScan & CAP per Fibrosi i Esteatosi hepàtica.

Servei de Cirurgia General i Digestiva-Cirurgia Laparòscopica

Tractaments quirúrgics: Cirurgia Laparoscòpica. Cirurgia Ambulatòria, Mínima estada. Cirurgia General i Digestiva, Endocrinològica i Metabòlica.

Servei Medicoquirúrgic del Sobrepés i l'Obesitat

Tractaments Endoscòpics: Baló Intragàstric, Reducció d'estòmac per via Endoscòpica (Mètode Apollo-OverStitch), Mètode POSE.
Tractaments Quirúrgics: Sleeve Gastrectomy (Gastroplastia tubular), By-pass gàstric, Switch duodenal i altres.

Servei de Cirurgia Plàstica, Reparadora i Estètica

Abdominoplàstia, Liposucció, Lipoescultura 3D, Mastopèxia , Blefaroplàstia, Lifting de cames i braços, Correcció de cicatrius

Servei d'Endocrinologia, Nutrició i Dietètica

Servei de Psicología Clínica

Servei d'Hidroteràpia del Còlon

La nostra manera d'entendre la Medicina és tenir el millor equip mèdic i humà i la tecnologia més avançada.

Volem compartir amb tu la tasca de cuidar-te.

El nostre camí cap a l'excelència no el donem mai per finalitzat.

Balmes 334 (Clínica ServiDigest) Balmes 271, 5ª planta (Hospital El Pilar)

08006 - BARCELONA **93 545 09 90 - 93 415 34 64**

www.servidigest.com

Crèdits

Edició:
El jardí de Sant Gervasi SL
Coordinació comercial:
Martí Rodríguez Mestre
marti@eljardisg.com
Mariona Alumà
mariona.aluma@eljardisg.com
Coordinació editorial:
Jesús Mestre Campi
jesus@eljardisg.com
© Textos: dels autors
© Fotografies i il·lustracions: s'esmenta l'autoria de la il·lustració o la seva procedència
Redacció: Elena Bulet, Juanjo Compairé, Gràcia Farràs, M. Antònia Font Fernández, Jesús Mestre, Carme Rocamora, Eduard Sant, Javier Sardá
Correcció d'estil: Ester Bonet
Disseny de maqueta i maquetació: Jesús Mestre, G. Farràs
Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:
Roda de premsa, J. Compairé

Avís legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Els mesos de primavera són propicis als mercats i les fires de carrer. El bon temps per Sant Jordi va permetre gaudir dels carrers on les paradetes de llibres i roses van proliferar arreu. També va ser molt concorreguda la Mostra de Comerç de Galvany. Ara, al maig, el Farró ha organitzat una petita Fira de Sant Ponç i, conjuntament amb el Putxet, s'ha tornat a fer la Jornada de Tallers Oberts dels artistes d'aquests barris. A principis de juny, coincident amb les festes majors, també hi haurà la Mostra de Comerç de Sant Gervasi, que enguany arriba a la 20a edició.

El comerç de proximitat va fent les seves iniciatives i alguns veïns i veïnes es desesperen davant la lentitud dels temps administratius: de vegades sembla que sigui impossible fer valdre qualsevol petició de millora. Aquesta situació, la pateixen especialment els barris de Galvany i del Turó Parc, sobretot per la manca d'equipaments i perquè sembla molt difícil que es pugui concretar res en concret. Les visites de la síndica de Barcelona al barri poden permetre portar les reivindicacions a un altre nivell de l'administració municipal.

També el Turó Parc ha estat notícia a la majoria de diaris de la ciutat amb motiu de la presentació del projecte de millora d'aquest emblemàtic parc i, sobretot, davant la possibilitat que s'hi prohibeixi l'entrada de gossos. Hi ha un conflicte latent al Turó Parc però també a la resta de barris de Sant Gervasi i de la ciutat entorn d'aquests animals de companyia, per la brutícia que deixen a l'espai públic i la tendència a envair espais que abans es reservaven a les persones, sobretot als infants. El problema pot ser el gran creixement de la població d'aquests animals en els darrers anys, els escassos espais adaptats per a ells i, també, la manca de civisme. Cal saber trobar solucions compartides per tothom.•

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10
Juanjo Compairé, Carme Rocamora, Jesús Mestre, Roser Díaz, Toni Molist

Articles | 12, 14, 16
Judit Garrido, Roger Rosich, Xavier Boned, Josep Cullell, Fra Valentí Serra, Marc Talló i Neus Mestre, Mireia Verdaguer, Pau Farràs, Jaume d'Oleza

Política de barri | 18
Sobre l'habitatge. Pol Liro, C. Rocamora

Treballant a Sant Gervasi | 20
Merche López, J. Sardá i J. Mestre

Reportatge: Sant Jordi | 22
Roser Díaz, Juanjo Compairé

Comerç de barri | 23
Fira de primavera, Roser Díaz

Explorar el jardí | 24
Jardins de la Diagonal, M. Josep Tort
El gaig, Enric Capdevila

Galvany - Turó Parc | 26
La síndica a Galvany, J. Llorach. R. Díaz

Abans i ara | 28
El passatge Maluquer, J. Sardá i J. Mestre

29, 30, 31 | **Arts i lletres**
Juan Sanmartín, Sandra Palau. Marta Trius. Juanjo Compairé. Jordi Quer

32 | **Reportatge: Òpera**
Inés Tell, Marta Trius. Juanjo Compairé

33 | **Entrevista**
Mònica Pagès, Eduard Sant

34 | **Cinema. Passatemps**
El Boliche, J. Compairé. Eduard Sant

36 | **Salut i nutrició**
Tàrtar de tomàquet, Marta Castells.
Puntes verdes, Blai Pérez

37 | **Gent de mercat**
Josep Farran, J. Xurigué

38 - 39 | **La mirada jove**
Johan Martínez, Elena Bulet. J.J. Álvarez

40 | **Pels petits de casa**

42 - 44 | **Gent Gran**
Les finestres dels records, Neus Gavaldà
Montserrat Cornet, Elene Bulet

46 - 47 | **Guia d'empreses, comerços i serveis de Sant Gervasi**
Els jardins de Bellesguard, E. Galindo

48 | **Contraportada**
Mònica Llobet, M. Antònia Font F.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

AGENDA DEL 18/V AL 8/Vi/2017

A PARTIR DE FEBRER
Visita a la **Fundació,** els dijous: 11 h anglès, 12 h català, 13 h castellà
Fundació Rocamora
c/ Ballester 12
Preu de 14 €, reduïda 12,60 € (Amics Cases Singulars, + 65 anys, estudiants, aturats, discapacitats i gent del barri)

DEL 30 DE MARÇ AL 2 DE JUNY DE 9 A 19:00 HORES
Simon Garcia: Fotografia arquitectònica
Sala Exposicions CAATEEB
c. Bon Pastor 5

MAIG

DE MAIG A DESEMBRE
Deixar-hi la pell. Dermatologia històrica a Catalunya.
Col·legi de Metges
ps de la Bonanova, 47

DE L'1 AL 31 DE MAIG
Exposició: **Miratges 2016**, amb Anna Fàbrega, fotògrafa d'espectacles.
Centre Cívic Vil·la Florida

DEL 2 AL 25 DE MAIG
Concurs **InSTaNtRAiL.** Veredicte el divendres 9 de juny.
Centre Cívic Casa Sagnier
PIJ Sarrià - Sant Gervasi

DEL 8 AL 23 DE MAIG
Exposició: **1r premi Art Byblo/ESDA Llotja 2017**. Enquadernació, tècniques del gravat, fotografia, dibuixos, cosits... Escola Superior de Disseny i Art Llotja.
Biblioteca Joan Maragall

DEL 18 DE MAIG AL 15 DE JUNY
Exposició: **Barcelona Blues**, de Jose Bertrand
Farga Diagonal

ELS DIJOUS DEL 18 DE MAIG AL 8 DE JUNY, A LES 18:30 H
Taller De Street Foto, amb Ramon Pouplana.
Espai Putxet
c/ Marmellà 13

18 DIJOUS

A LES 19 H
Consell Plenari del Districte de Sarrià-Sant Gervasi

A LES 19 H
Festival de curtmetratges Bibliocurts. Projecció curts guanyadors de 2016 i la presentació de l'edició 2017.
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Acció d'art: **15è Aniversari Tallers Oberts de Sarrià**. amb l'actuació musical del cor En Clau Vocal.
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19 H
Miratges: **Vespre de dansa**, creacions pròpies de companyies o ballarins.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 19:30 H
Exposició: **Caps**, J. Alumà.
Sala Parés

19 DIVENDRES

A LES DE 17:30 H
Taller de dansa en família
Centre Cívic Can Castelló
C/Castelló, 1-7
Preu: 7,64 € (adult+infant)

A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Reconstrucció poètica**.
Infants a partir de 7 anys
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Conta'm una òpera: **La Fille du regiment**, de Gaetano Donizetti, amb Pepe Reche, de MUSICoLòGICS
Centre Cívic Pere Pruna

20 DISSABTE

A LES 12 H
Concert de l'**Orquestra Pozor Strings** de Virtèlia.
Mercat de Galvany

A LES 12 H
Sardanes per la cobla Rambles

La cantautora Mayte Martín presenta a Luz de Gas, el dia 26 de maig, el disc Cosa de dos*, un esdeveniment musical emotiu creat des de l'emoció i per a l'emoció; capaç d'arribar en l'ànima de l'espectador i remoure-la amb una força inusitada.*

Aquesta agenda recull un resum de les informacions que ens arriben a la redacció. Podeu trobar altres notícies i informació més completa d'aquestes activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: *eljardidesantgervasi.cat*

a la pl. Frederic Soler
Organitza: Associació de Veïns Sant Gervasi de Cassoles

A LES 16 H
K-Pop Day: ball, concursos, jocs i random dance!
Centre Cívic Casa Sagnier

21 DIUMENGE

A LES 11:30 H
Sardanes al Putxet, amb la Cobla Catània i colles sardanísitiques de veterans.
Plaça de Narcisa Freixa
Organitza: Associació de Veïns i Amics del Putxet

A PARTIR DE LES 12 H
Miratges: **Dansa als jardins.** Un matí ple d'activitats i espectacles.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 19 H
Clàssica: Catalans universal amb **Bernat Padrosa, guitarra**.
Nota79
Entrades: 15 € (anticipades), 19 € (taquilla)

DEL 22 AL 28 DE MAIG
5a Setmana Solidària: **Guardioles**, a les botigues del Putxet.
Parròquia de Santa Cecília

DEL 22 DE MAIG AL 2 DE JUNY
Exposició: **Tres idees: abstracció, figuratiu i simbolisme conceptual**.
Centre Cívic Casa Sagnier

A PARTIR DEL 22 DE MAIG
Exposició: **Nova York en volums**, fotografies de Ramon Pouplana.
Espai Putxet

22 DILLUNS

A LES 19 H
Cicle temàtic literari: **Lletres basques**, amb Aritz Galarraga, crític literari
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19:30 H
Un té con Leonardo: **Deseo y tragedia en Garcia Lorca**
EspacioConSentido
plaça Adrià, 3

23 DIMARTS

A LES 18:30 H
Vine a saber-ne més de... **El fonoll**, a càrrec de Maria Alcolado i Mercè Homar de mesquemenjar.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 18:30 H
Consell de Barri de Sant Gervasi-Galvany.
Centre Cívic Casa Sagnier

DE 19 A 20:30 H
L'economia solidària dia a dia, a càrrec de Setem. També el dimarts 30
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H
Jean Echenoz. Parlarem sobre l'escriptor francès amb Laura Huerga
Casa Usher
c. Santaló, 79

24 DIMECRES

A LES 19 H
Xerrada: **El llenguatge com a eina per una comunicació positiva**, a càrrec de Bon dia.
Centre Cívic Can Castelló

ELS DIMECRES FINS AL 14 DE JUNY, DE 19:15 A 20:45 H
Enamora't de casa teva, a càrrec de pu zz le , consultori d'arquitectura i interiorisme.
Centre Cívic Can Castelló

25 DIJOUS

A LES 11 H
Aquell qui no corre, neda, amb Patrícia McGill.
De 6 mesos a 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 17:30 H
Taller de lectura: **Atreveix-te amb els llibres**, amb Carles Alcoy. Per a infants de 7 a 10 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H
Xerrada familiar: **Paternitat conscient. El repte de ser pare avui dia**.
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H
Inauguració l'exposició i conferència: **Viatge a la terra dels Inuit**, amb Francesc Bailón.
Centre Cívic Pere Pruna

26 DIVENDRES

A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Cinema**.
Infants a partir de 5 anys
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 20 H
5a Setmana Solidària: **Concert solidari** amb la Coral Santa Cecília, Coral del Coll i grups convidats.
Parròquia de Santa Cecília

A LES 20 H
Concert de Primavera, amb l'Orquestra de Cambra Catalana i Joan Pàmies
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H
Concert de **Mayte Martín**, amb una formació de luxe, elegant i rotunda, i un repertori de boleros
Luz de Gas
Entrades: 27 € seient, i 21 € entrada general

DUET CORTINES

Serveis

· Cortines
· Tradicionals
· Paquetos
· Enrotllables screen/tèxtils
· Tendals
· Coixins
· Plaids
· Cobrellits
· Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

AGENDA DEL 18/V AL 8/Vi/2017

A LES 22 H
Lluís Coloma Trio, música de Nova Orleans el Rhythm & Blues, el Boogie Woogie, el Rock, el Blues…
Nota79
Entrada: 5 € i 7 €

27 DISSABTE
A LES 11:30 H
De quin planeta ets, Anna Tarambana? amb Mon Mas. A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 17 H
Dj Mon presenta Party Family, sessió familiar
Luz de Gas
Entrada general de: 10 € (adults)/Entrada anticipada adults: 8 € Entrada taquilla nens (a partir de 3 anys): 9 €/ Entrada anticipada nens: 7 €

28 DIUMENGE
A LES 12 H
Trobada de Colles Sardanistes
pl. Narcisa Freixa-Balmes 450
Organitza: Associació de Veïns i Amics del Putxet

A LES 19:30 H
Elisabet Raspall - Chris Cheek - Benet Palet, concert de jazz català.
Nota79
Entrades: 10 € i 12 €

DEL 29 DE MAIG AL 7 DE JUNY
Exposició: **Cal·ligrafia i pintura oriental**, amb Marta Farrando.
Centre Cívic Can Castelló

29 DILLUNS
A LES 18 H
Taller tècniques d'estudi, PIJ Sarrià-Sant Gervasi
Casa Sagnier

31 DIMECRES
A LES 12 H
Consells i advertències per buscar feina en app i xarxes socials, amb l'Assessoria Laboral de la XPIJ PIJ Sarrià-Sant Gervasi
Casa Sagnier

A LES 17:30 H
Let's play the Tale, Old Ladies! contes en anglès amb Patrícia McGill.
A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H
El menjar s'ha d'aprofitar, amb Millor que Nou.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 18:30 H
Parlem d'educació, amb Miquel Àngel Essomba, Comissionat d'Educació i Universitats de l'Ajuntament de Barcelona.
Biblioteca Joan Maragall
Organitza: Barcelona En Comú, Sarrià-Sant Gervasi

JUNY

1 DIJOUS
A LES 18:30 H
Cicle Concerts Joves: **Recital de piano**
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 21 H
Festival Ítaca: **Yael Deckelbaum**, cantant-compositora israeliana/canadenca.
Luz de Gas, Sala B
Entrades: 12 €

A LES 21 H
David Mangual Slow Quartet & Carme Canela.
Nota79
Entrades: 7 € i 10 €

2 DIVENDRES
A LES 17:30 H
Diverdivendres: **Ludoteca**.
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 18 H
Naveguem amb la Lola, espectacle teatral amb Ànel·lides.
Per infants de 4 a 7 anys.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H
Concert fragments d'òperes destacades, amb alumnes de l'Acadèmia Marshall i direcció tècnica de Montserrat Aparici.
Centre Cívic Pere Pruna

A LES 20:30 H
Espacios de reflexión para generar consciencia: **"... si uno es feliz y está satisfecho en tiempos de tribulación... es una prueba de nobleza"**, 'Abdu'l-Bahá.
Més informació: 93 209 95 80, 619 835 239

3 DISSABTE
DE 10:30 A 12 H
Fanalets de Sant Joan, a càrrec de Marisa Stinga.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 11:30 H
Contes que mosseguen, amb Noemi Caballer
A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 16 H
Brusi Raps (Batalles de galls).
Centre Cívic Casa Sagnier

5 DILLUNS
A LES 19:30 H
Un té con Leonardo: **El *Quadern Gris* de Pla y la Cataluña de principios del siglo XX.**
EspacioConSentido

FINS EL 6 DE JUNY
Amizoorumi: Convocatòria d'animals fets d'amigurumi Una instal·lació feta d'animals d'amigurumi, una tècnica d'origen japonès que consisteix a teixir petits ninots amb ganxet.
Centre Cívic Casa Sagnier

6 DIMARTS
A LES 18:30 H
Consell de Barri de Sant Gervasi-La Bonanova.
Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 20 H
IX Simfonia de Beethoven, des del Duomo de Milà. Zubin Mehta dirigirà l'Orquestra i el Cor del Teatre Sant Carlos de Nàpols.
Cinesa Diagonal
Entrades: 20 €

7 DIMECRES
A LES 17:30 H
Contes de màgia i pastanagues, amb Raquel de Manuel. A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18:30 H
Consell de Barri de El Putxet i Farró.
Casal de Barri Espai Putxet

DEL 8 AL 11 DE JUNY
Festa Major del Putxet

8 DIJOUS
A LES 18:15 H
Taller de pla de part.
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 20 H
Maragall a casa. Espectacle de Josep Maria Jaumà construït a partir dels articles, poemes i correspondència del poeta Joan Maragall, amb Jep Barceló
Arxiu Joan Maragall
c/Alfons XII, 79

A LES 20 H
C'est Ci Bon Band (Cicle "Jazz al Jardí"), amb d'Eva Álvarez (mezzo), Emi Bueno (soprano), Carrie Lewis (contralt), Neter Calafati (guitarra) i David Marroquí (contrabaix).
Centre Cívic Pere Pruna

9 I 10 DE JUNY
Festa Major Turó Parc

DEL 9 AL 19 DE JUNY
Festa Major de Sant Gervasi

NOMENCLÀTOR

El carrer Jules Verne

▶ **Jesús Mestre Campi**

És un petit carrer que va des del carrer Saragossa fins a la ronda de General Mitre, tot fent un angle de gairebé 90 graus. Quan es va obrir, cap al 1870, arribava fins al carrer del Putxet i, en ser més ample que altres vials de la vila, se'l coneixia com a carrer Ample (o Ancha). Hi passava el tramvia de vapor i, posteriorment, l'elèctric, fent l'enllaç entre el carrer de Saragossa i de Wagner. Aquest fet va afavorir que si construís ben aviat, sobretot un conjunt de cases unifamiliars a la vorera de ponent, mentre que a la de llevant hi havia els jardins de torres del carrer Saragossa. El nom de Jules Verne, novel·lista d'aventures francès, se li va atorgar l'any 1907.

L'any 1941 el ceramista Josep Llorens i Artigas s'instal·là en una de les cases unifamiliars, en tornar de l'exili a França. Aviat es va fer un taller i, a finals de 1945, també va construir un gran forn per coure les peces de ceràmica. Hi ha testimonis gràfics que mostren una gran fumarola que sortia d'aquest forn, ja que per aconseguir temperatures entorn dels 1.000 graus per coure la ceràmica, havia de cremar molta llenya. A la llarga, això va ser un inconvenient pel veïnat, i l'any 1951 l'artista i la seva família es van traslladar a Gallifa. Llorens i Artiga tenia com a veí i amic al pintor Josep Amat, i plegats van formar la "colla del Putxet", on també hi havia la pintora Olga Sacharoff. El pintor Joan Miró també era un convidat habitual a la casa dels Llorens, on experimentaven amb esmalts ceràmics. La fotografia —ens han facilitat còpies tant la família Amat com la Llorens— mostren les cases on vivien, a finals dels anys quaranta.

A principi dels anys seixanta es va començar a obrir la ronda de General Mitre cosa que va suposar l'enderroc de bona part del carrer Jules Verne, entre elles les cases que havien viscut els Llorens i on encara vivia la família Amat, que van haver de buscar una altra casa al carrer Manacor. Actualment el carrer Jules Verne és molt més petit i té més forma de plaça que de carrer.●

Fotografia: Autor desconegut

NOTÍCIES DEL BARRI

La rehabilitació del Turó Parc

Juanjo Compairé

El dimecres 10 de maig s'ha presentat el projecte de rehabilitació del Turó Parc. El projecte ja s'havia exposat en una assemblea de veïnes i veïns fa uns mesos, a la sala d'actes de l'Institut Menéndez y Pelayo, on les opinions expressades van ser totes favorables, amb matisos. Però ara, quan s'acosta el moment del començament de les obres, la presentació es fa sobre el terreny.

Ve el regidor del districte, Daniel Mòdol (que, a més, és regidor d'arquitectura, paisatge i patrimoni). També el Comissionat d'Ecologia, Francesc Ximeno i el conseller Joan Manel del Llano. La comitiva d'autoritats és esperada i rebuda per un grup de propietàries de gossos, a més d'un núvol de periodistes i de veïns. La convocatòria de l'acte s'ha fet un dia abans, però l'expectació, malgrat l'hora (les 10 del matí) es fa sentir.

Se'ns reparteix un document amb alguns detalls del projecte de rehabilitació, que es presenta com un projecte integral i que permetrà recuperar gran part del projecte original de Nicolau M. Rubió i Tudurí. Les reformes inclouen la rehabilitació de l'estany, la recuperació dels camins, la renovació del verd, la reposició de l'arbrat perdut, les millores del reg, a més de millores dels espais de jocs infantils, del mobiliari i la senyalització. Una de les demandes veïnals més sentides, la recuperació del teatret de titelles, també hi és inclosa.

La prohibició als gossos

Tanmateix, el punt més conflictiu i que de seguida sorgeix als comentaris i preguntes adreçades a les autoritats —la prevista prohibició d'entrada als gossos a partir del moment de l'inici de les obres— el document oficial ni l'esmenta. Daniel Mòdol, però, ho especifica clarament: no es permetrà l'entrada als gossos ni que aquests vagin lligats. És una mesura del tot excepcional, que no hem vist en cap altre parc de la ciutat (llevat dels patrimonials: Montjuïc, el Laberint, Cervantes, etc.). Mòdol i Ximeno la justifiquen per la necessitat de consolidar les millores fetes i impedir que es facin malbé, com ha passat altres cops. I quan les obres acabin? "Ja es veurà" és la resposta del regidor.

Fotografies: Juanjo Compairé

A sobre, un grup de veïnes amb gossos esperen l'arribada del regidor a l'entrada del Turó Parc. Al costat, Francesc Ximeno, Daniel Mòdol i Joan Manel del Llano amb una veïna.

Està prevista la construcció simultània d'un àrea per a gossos a una cantonada del proper parc de Piscines i Esports. És una de les deu àrees d'aquest tipus que el Consistori està creant a tota la ciutat, que arribaran a les 16 més endavant. Però mentre aquest espai no estigui disponible, els propietaris només disposaran d'un reduït "pipican" en les rodalies del Turó. Un espai del tot insuficient i, si escoltem les veus dels propietaris, insalubre.

No és, per tant, estrany que el grup d'autoritats hagi estat gairebé tota l'estona voltat de gent amb mascotes. Gent que reclamava més informació, que no estava d'acord amb la prohibició ni tampoc amb l'obligació de traslladar-se a l'altre parc. Alguns argumentaven: si es tracta de crear espais específics per a gossos, més grans que els actuals, perquè no ferne un dintre del propi Turó Parc? Els gossos presents també semblaven voler deixar anar la seva protesta, bordant contínuament. Molts d'ells corrien lliurement al voltant de la comitiva municipal, en una clara vulneració de les ordenances. L'acte tenia lloc a la "pradera" on hi ha l'escultura de la Ben Plantada. Una pradera on la gespa ha pràcticament desaparegut a conseqüència de la gent i animals que la trepitgen i/o del mal manteniment.

A les converses s'ha parlat sobretot de civisme, de la necessitat d'ordenar els usos atenent totes les veus d'usuaris d'un parc clarament sobreutilitzat. De la necessitat d'una entesa. També del desig de recuperar un parc en gran part malmès no tan sols per alguns propietaris de gossos sinó per altres problemes que els veïns apunten i que el president de l'associació de veïns i comerciants del Turó, Bartolomé Criado, recull: els "botellons", les acampades nocturnes de sensesostre, la brutícia deixada per la gent que fa servir el parc per dinar de carmanyola, etc.

Caldrà, sens dubte, una feina d'educació cívica si volem recuperar l'esplendor del parc. Un parc que combini la salvaguarda del seu valor patrimonial amb el gaudi compartit dels seus veïns.

En Miquel Badia es jubila

Carme Rocamora

"Quantes hores he passat aquí! Aquest home, aquest home... és un cabró!" Comenta rialler un veí que li té molta estima.

Fotografia: Carme Rocamora

A sota, vista de la gent que estava a la porta del Bodeguín. A la dreta, en Miquel Badia darrera de la barra per darrera vegada.

Fotografia: Carme Rocamora

Només eren les 20:30 de divendres, dia en que el Miquel Badia havia convocat la festa de comiat de El Bodeguín i al carrer Hercegovina número 24 hi faltava espai. A dins, ple de gom a gom, a fora, portals ocupats. El trobaran a faltar, a en Miquel.

—No queda més cervesa! Haurem de passar a l'alcohol dur!

Mitja hora i tots els barrils exhaurits. Petits i grans s'acomiadaven del Miquel. Obert des del 1972, El Bodeguín abaixa persianes perquè el Miquel es jubila després de quaranta-cinc anys servint a generacions de joves 'pijos' - que en diu ell- que s'hi emborratxaven; els petits feien l'entrepà i els grans el cafè i l'orujo. Es queixa que el cos li passa factura i que és hora de plegar.

Ara, el mític bar passa a mans d'una família del barri i seguirà obert. S'emportarà, però, les seves col·leccions penjades a les parets: quadres fets i regalats pels clients i més de 2.000 gerres de tot el món, també regalades pels clients.

Tothom l'estima. Ni avui, que és el seu dia i la gentada li crida "foto! foto!", deixa de treballar. Es pren el plaer de servir les últimes cerveses als seus clients de tota la vida que tant el trobaran a faltar. Miquel! Miquel! Ell riu, no sap ni qui el crida de tanta gent que hi ha. Però riu i la gent se'l mira content.

"Carinyo! Fes fotos, fes fotos!" Em diu. La nit serà llarga perquè el Miquel es jubila però el seu esperit jove es queda amb tots els veïns.•

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

REGUAPA,
REJOVEN,
REDESLUMBRANTE.

REGENERA
TU PIEL.

MEDICINA ESTÉTICA

INFILTRACIONES DE COLÁGENO PURO

ANTES ~~165€~~ **149€**

etern
WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona
Tel. 93 181 39 34

Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h
Sábado: 10:00 a 18:00 h
Domingo: 10:00 a 14:00 h

www.eternwellness.com

NOTÍCIES DEL BARRI

Audiència

No hi haurà bus de barri, la Sala Granados l'ha comprat Jordi Cruz i Galvany segueix sense equipaments

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

De moment no hi haurà bus de barri, la Sala Granados l'ha comprada Jordi Cruz i Galvany segueix sense equipaments

El passat dimecres 3 de maig es va celebrar l'Audiència Pública a la seu del districte. Hi van assistir unes quaranta persones i es va estendre gairebé dues hores. El regidor Daniel Mòdol va fer-hi presència a la primera part, però després va haver de marxar per respondre a una altra Audiència Pública, la de les Glòries. Davant d'aquest fet, un veí va expressar públicament el seu disgust perquè el regidor no es quedés a escoltar els seus veïns del districte. No va ser l'únic retret dels veïns cap el govern: es va dir que sempre tenen un 'però' davant les demandes ciutadanes i que "volem concreció i dates i fets de quan s'inicien els projectes".

La problemàtica de la **Sala Granados** va aparèixer a l'Audiència: un veí va parlar de la Plataforma ciutadana que vetlla per 'salvar' la Sala i també va informar que l'espai ha estat venut a Abac, el restaurant de Jordi Cruz. El veí va expressar la seva preocupació i indignació que un espai amb tant bagatge cultural s'acabi convertint en un restaurant després dels intents dels veïns per protegir l'emblemàtica sala. El govern es va excusar dient que al ser una propietat privada no poden fer res més que fer d'intermediaris i que quedaran amb la Plataforma Salvem la Sala Granados, promesa que van fer també fa uns mesos i que no es va complir.

Sobre el **bus de barri**, el conseller Del Llano (BeC) va confessar que no poden dir que hi haurà bus de barri "ni demà, ni passat, ni d'aquí un any", conclusió que treuen després d'una última reunió amb mobilitat que han fet recentment. També van debatre's, sense solució, temàtiques relacionades amb els equipaments de Galvany, es va proposar que s'arreglessin les voreres de República Argentina –aprofitant que s'hi estan fent obres canviant les canonades. També reclam una biblioteca a la casa Muñoz i Ramonet i que es faci d'una vegada per totes alguna cosa a Can Ferrer, al que va contestar el govern que estan amb l'avantprojecte.

Fotografia: Carme Rocamora

Vista de Consell del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, durant l'Audiència pública de maig.

Debats sobre el referèndum

▶ **Jesús Mestre Campi**

La qüestió sobre el referèndum per la independència de Catalunya està propiciant diversos actes organitzats per l'ANC, Òmnium Cultural o altres institucions. Entre els que s'han fet darrerament, cal esmentar l'acte 'El procés català vist des d'Europa' que es va fer a l'Escola Sunion, a l'avinguda de la República Argentina, el 17 de març, amb la presència de l'eurodiputat Josep M. Terricabres i de la periodista alemanya Krystyna Schreiber, moderat per Miquel Strubell. En aquest acte es va dir que és molt important mantenir sempre el conflicte dins d'uns paràmetres estrictament democràtics, ja que és el tipus de llenguatge que s'entén a Europa i a la resta de democràcies occidentals. I recordar, sempre, que els grans canvis a la història el fan el poble, no els estats. Podeu veure el vídeo complet de l'acte al següent enllaç: *http://www.ssgxi.cat/video-de-la-conferencia-el-proces-catala-vist-des-deuropa*

Un mes més tard, el dimarts 25 d'abril, el Teatre de Sarrià va acollir un altre acte de l'ANC Sarrià-Sant Gervasi, 'Fem futur, fem república', en aquest cas en format de debat-taula de partits polítics. L'acte va ser moderat pel periodista Antonio Baños, que ho va fer molt bé, i els polítics que hi van participar van ser Albert Botran (CUP), Gerard Gómez del Moral (ERC), Joan Josep Nuet (EUiA) i Jordi Turull (PDeCAT).

Tres dels polítics participants es van mostrar com a independentistes convençuts, mentre que Nuet només va mostrar-se com a partidari del dret a decidir, tot i que també és favorable a fer el referèndum... millor acordat o amb reconeixement internacional. Això va rebaixar molt les possibilitats de debat, ja que hi havia molt de consens amb la majoria dels aspectes que es van tractar. Potser aquest és el punt més criticable de l'acte: ja que no hi havia gaire possibilitat de debat, potser caldria haver cercat un format que donés més joc al discurs dels participants, que eren tots ells molt destacats. Va agradar molt el jove Gómez del Moral, veí del barri, que va afirmar que "estem on volíem" i que cal refermar "la mobilització popular que és el que farà impossible parar el procés". També va ser contundent Turull en constatar que "la gent va perdre la por el 9 de novembre de 2014, quan es va desbordar democràticament l'estat". Botran va advertir, però, que "la repressió sempre té efecte". I, per la seva part, Nuet considera que hi ha tres premisses importants per portar a bon port el procés: unitat, valentia (ja que caldrà desobeir) i lleialtat entre partits.

Baños va saber gestionar admirablement les nombroses preguntes dels assistents que omplien el teatre, i que van sortir satisfets. Podeu veure el vídeo d'aquest debat i d'altres actes organitzats per l'ANC, al seu web: *http://www.ssgxi.cat*

No serà el darrer acte: el dilluns 15, a la Casa Sagnier, hi ha una conferència-debat sobre 12 raons per votar Sí al referèndum, amb Joan Buscà. I el 30 de maig, de nou al Teatre de Sarrià, hi ha la xerrada sobre La hisenda catalana i les pensions, amb Núria Bosch catedràtica d'economia pública de la UB i Lluís Salvador secretari d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya; modera l'acte Alfons Durán-Pich

Fotografia: Llorenç Codern

Els ponents del debat "Fem futur, fem república", al Teatre de Sarrià.

La parròquia de la Bonanova amb "la fam no fa vacances"

▶ **El jardí**

La situació actual, amb més d'un 20% de la població catalana per sota del llindar de la pobresa i una demanda creixent d'aliments per part de les entitats benèfiques, porta a què els bancs dels aliments, també aquest any, facin una nova crida a la societat catalana per recollir aliments de primera necessitat a través de la campanya **"LA FAM NO FA VACANCES".**

La Parròquia de la Bonanova, una vegada més, ha volgut mobilitzar-se al costat del banc dels aliments per ajudar en la recollida d'aliments i ferne donació directa a un grup de parròquies de Nou Barris.

Així doncs, es fa una crida a tota persona lectora de "El Jardí de Sant Gervasi", que pugui i estigui interessada en ajudar, faci arribar la seva donació a la secretaria parroquial **durant tot el mes de juny** i dins dels següents horaris:

—matins: de dilluns a divendres de 10 a 13 h

—tardes: dilluns, dimecres i dijous de 18 a 20 h

els aliments més adients per a les donacions són:

—oli, llet i conserves de peix

En nom de la parròquia, i de les moltes persones de Nou Barris que estan vivint una situació econòmica molt difícil, us donem les gràcies per la vostra generosa solidaritat.•

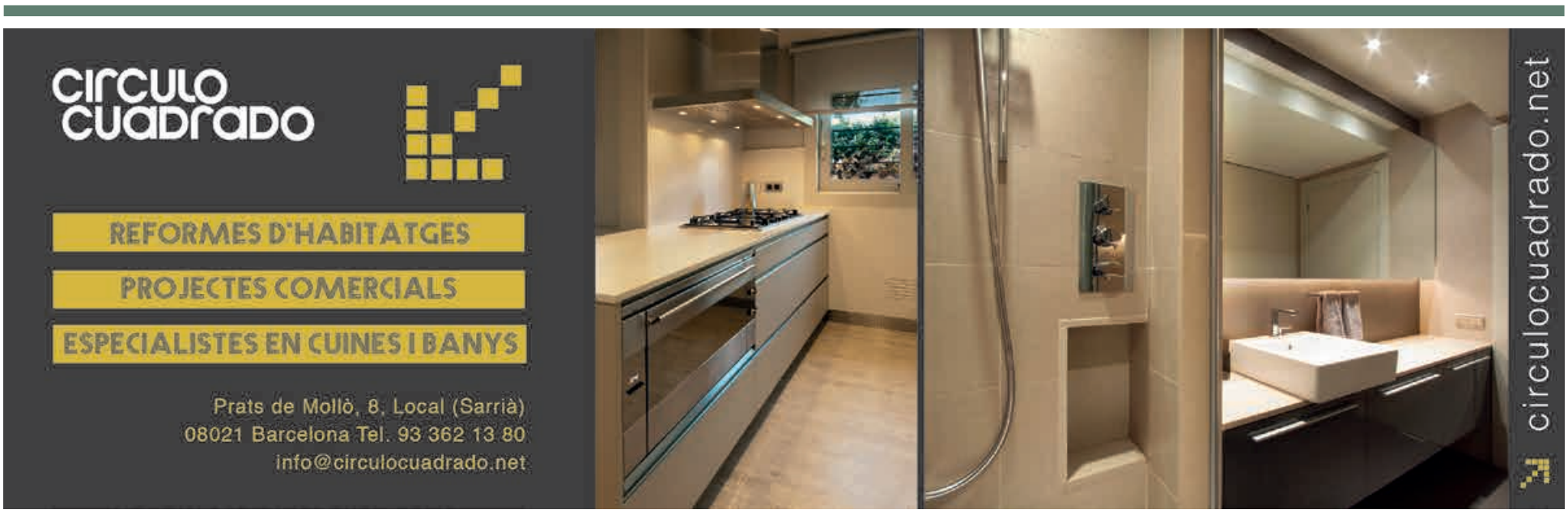

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència
i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

El Racó dels Veïns

Cartells a les portes dels jardins de Piscines i Esports

▶ **Toni Molist**

Fa mesos que estic intentant que l'Ajuntament m'expliqui que hi fan aquests cartells en les quatre portes dels Jardins de Piscines i Esports, en tres no hi figura el nom del parc. Ho vaig preguntar en Audiència Pública, on van prendre bona nota i en successives peticions en el web de l'ajuntament.

Aquesta és la meva última queixa:
Anterior resolució 6859FHV, entre d'altres, des del 8 de setembre de 2016
Lamentablement segueixen repetint el mateix i sense contestar a cap de les meves qüestions que espero que em responguin una a una:
1— El nom del jardí figura en el cartell d'una de les portes, també el de DIR DIAGONAL i això sembla correcte, però no en les altres dues portes on només diu DIR DIAGONAL, que és un nom comercial i ÉS PUBLICITAT. DIR només pot figurar com una entitat col·laboradora.
2 — El text del cartell no especifica si les activitats prohibides són les lucratives, conseqüentment queden prohibides, o es considera que estan prohibides, totes les activitats de grup dirigides o "classes".
3 — ¿És correcte quan vostès responen "no hi estan permeses les activitats amb finalitat lucrativa"? ¿Això és extensiu a tots els jardins i parcs de la ciutat per normativa?

I aquí tenim la resolució d'***ajuntament.respon@bcn.cat***:
Sent: *Friday, April 28, 2017 3:40 PM*
To: *MOLISTONI@GMAIL.COM*
Subject: *Resolució 0273FMX*
Benvolgut Sr. Molist,
Responem a la vostra comunicació rebuda el 19 d'abril de 2017, amb codi 0273FMX, sobre els Jardins de Piscines i Esports.
En relació amb les preguntes que ens vàreu fer en la vostra darrera comunicació, us informem del següent:
- Que respecte a les dues primeres qüestions, prenem nota de vostra queixa i us volem donar les gràcies per haver-nos-la fet arribar. Traslladarem la vostra reclamació al departament corresponent.
- Quant a la tercera pregunta que enumereu, en què ens pregunteu si a cap dels jardins i parcs de la ciutat hi estan permeses les activitats lucratives, us informem que hem traslladat aquesta qüestió a Parcs i Jardins, per tal que us puguin donar una resposta acurada.
Us agraïm la vostra col·laboració i restem a la vostra disposició per a futures comunicacions. Cordialment, Departament de Comunicació, Districte de Sarrià - Sant Gervasi

En poques paraules, tanquen el tema sense donar explicacions i deixen els cartells (recentment m'han confirmat que les activitats lucratives no estan permeses).

Malgrat les esperances d'un altra manera de fer de l'Ajuntament del canvi, el temps va passant i veiem com són de tolerants amb moltes situacions més o menys corrompudes sense atrevir-se a tocar-les. Em pregunto si els ciutadans ens podem empoderar i resoldre aquest detallet amb unes alicates o pintura, i si els activistes que ara estan a prop del govern ens acompanyarien.•

Festa d'aniversari de Vil·la Florida: 10 anys de centre cívic

El Centre Cívic Vil·la Florida va celebrar el dissabte 6 de maig amb un munt d'activitats: infantils, familiars, per joves... per a totes les edats i tipologies.

▶ **Roser Díaz Martín**

L'antiga torre dels Sivilla és ara un espai de lleure, d'activitats i de tallers que aglutinen al veïnat. És un centre de referència, d'acolliment, de distracció. Un món cultural i un nucli de vida. El 6 de maig ho vàrem celebrar: una catifa florida per lluir, un arbre dels desitjos per definir il·lusions, un aprenentatge de la cuina de flors a càrrec de David Sanmartín, tot emmarcat amb el passat i present de l'exposició d'imatges d'Albert Paluzie, envoltat de les notes del concert del cor Albada... i per concloure i agafar embranzida, una botifarrada popular. Fa molts anys que n'és dempeus, però potser mai Vil·la Florida no havia estat tan viva.

Curiositat. Avui la Vil·la Florida és el primer jardí d'Espanya que incorpora finalitats terapèutiques

El doctor Miquel Prost, pensant en la gent gran, va dissenyar un jardí que tingués finalitats terapèutiques: gandules per l'helioteràpia, ja que el sol fixa el calci dels ossos; aigua per un tractament d'hidroteràpia buscant la tranquil·litat i la pau; però, sobretot, un innovador tractament de l'activació de la circulació sanguínia, tret dels models alemanys, ha fet dels jardins de la Vil·la Florida un innovador centre terapèutic. Tot passejant amb els peus nus podeu trobar diferents textures, des de còdols a escorces, des de graves a fusta, caminant amb els peus nus, reporta un munt de beneficis per la nostra salut. Proveu!!

Confidència

Hi ha molt de respecte en els seus murs: cavallers, bisbes, monges, ordes de Santa Maria del Mar, burgesos, velers, pioners de l'indústria del ferrocarril o del cava, mestres modernistes, noucentistes, franquistes... penseu que quan entreu a Vila Florida entreu a casa seva i... això té molt valor.

Concert del Cor Albada

▶ **M. Antònia Font Fernández**

En el marc del 10è aniversari del Centre Cívic Vil·la Florida, el Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal ha acabat l'assaig proporcionant un breu concert als pocs veïns que podien aguantar el sol de migdia. Com no podia ser d'una altra manera, no hi ha faltat el nostre himne d'aniversaris: el ''Cantares''. Des de fins, he de justificar l'absència de molts cantaires, ja que l'agenda musical de maig és tan florida com la nostra Vil·la o més.

Fotografia:Jaume Arisa

El xef David Sanmartin preparant el tataki de tonyina amb chimichurri

Aprofito l'ocasió per compartir en nom de la formació actual que el passat 14 de maig vam celebrar el 50è aniversari del cor al Conservatori Municipal de Barcelona. I com a veïna, comparteixo el desig del barri que Vil·la Florida pugui arribar a celebrar com a mínim el 50è aniversari.

Molt breus

Canvis al govern del Districte

La baixa de Jaume Llansó com a assessor tècnic ha estat coberta per Raquel Prado, i la jubilació anticipada de la gerent Amalia Ganga la cobreix Francesc Xavier Pontón, que es presentarà al Consell Plenari de 18 de maig.

Dia de les Esquadres

El Col·legi de Metges de Barcelona va allotjar la celebració del Dia de les Esquadres, el passat 28 d'abril, la segona vegada que cada àrea de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona ho ha fet de manera descentralitzada. Així, els mossos de l'Àrea Bàsica Policial Sarrià-Sant Gervasi va poder organitzar l'acte al seu aire. I cal dir que la proximitat va ser molt agradable. Van parlar Teresa Laplana, intendent de la Regió i Jordi Silva, cap de l'Àrea, i es va fer lliurament de diplomes a 23 mossos i mosses que han estat reconeguts per accions i serveis realitzats durant l'any 2016, sobretot a Sant Gervasi.

Sobre el decreixement

L'Assemblea 15M de Sarrià - Sant Gervasi va convocar una xerrada sobre 'Decreixement, oportunitat o constricció', a càrrec d'Àlex Casademunt, professor de ciències polítiques de la UAB. Tot i la complexitat de la qüestió, Casademunt va definir el decreixement com la confluència d'un munt de fenòmens que ens poden portar cap aquest escenari econòmic, i no com una alternativa al capitalisme. El decreixement té dimensió política, econòmica, ambiental i, evidentment cultural, però no és una ideologia. També va afirmar que, per la seva naturalesa, el decreixement és una amenaça que difícilment el capitalisme pot fugacitat —com ha fet amb altres alternatives, per exemple ecologisme, sostenibilitat, etc.—, ja que suposa aturar o mantenir el creixement continu de l'economia. En aquest sentit, poden sorgir oportunitats com la NCT (Nova Cultura del Territori) que poden portar a una nova forma d'entendre i d'entendre'ns amb el territori, i de revaloritzar el sector primari, que tenim tan deprimit. O cercar alternatives a les opcions de 'cura', el fet de fer-se càrrec de la gent gran o amb discapacitats alternatius als serveis públics. A la sala hi havia unes 25 persones, la majoria de més de 60 anys, que van participar fent preguntes sobre diversos temes tractats a la xerrada.

L'Institut Montserrat fa 75 anys

Coincidint amb el dia de la Mare de Déu de Montserrat, l'Institut Montserrat va celebrar el passat dijous 27 d'abril el seu 75è aniversari. L'acte va incloure una taula rodona sobre l'escriptora i periodista Montserrat Roig, exalumna del centre i de la qual es commemoren 25 anys de la seva mort. Els alumnes del centre van fer la lectura d'una selecció de textos de la seva obra i es va descobrir una placa en la seva memòria. L'Institut Montserrat és un dels tres instituts de titularitat pública del districte. Tal com va recordar Núria García, la directora, el centre actualment ofereix Educació Secundaria Obligatòria, Batxillerat i Batxibac (doble titulació catalana i francesa). Es una institució de referència, arrelada al barri i a la ciutat, que treballa per oferir una educació acadèmica i humana de màxima qualitat.

Dami Edibson i Carlos Alcaraz guanyen el I Trofeu Numintec - "II Memorial Pepe Mascaró" de tennis

Del 20 al 23 d'abril hem celebrat el I Torneig Numintec "II Memorial Pepe Mascaró", un campionat de tennis mixt sub-15 amb el qual el Club Tennis Barcino vol recordar a un soci i amic que, al llarg de la seva vida, va destacar per la seva implicació en el tennis femení i per promoure aquest esport com a capità dels equips femenins del nostre Club. Pepe Mascaró va ser soci, jugador, directiu i delegat d'alguns dels equips femenins del CT Barcino, i ha estat una persona molt estimada al club, a més d'un gran impulsor d'aquest esport.
En la categoria masculina, Carlos Alcaraz s'ha proclamat campió després de guanyar Max Alcalá, mentre en la femenina Dami Edibson s'ha imposat en la final a Alba Rey.Imran Sibille i Silvia Martínez han guanyat en els respectius quadres de consolació, amb David Naharro i Ona Clapés com a finalistes.•

Residencial Sant Gervasi Parc

L'assistència és el més important

Un model assistencial integral, una solució a l'ampli ventall de les demandes sanitàries i socials dels nostres residents.

Integrem serveis que donen respostes a les demandes individuals.

Atenció multidisciplinar amb instal·lacions habilitades com centre residencial, centre de dia, acollida en períodes de vacances i recuperacions postoperatòries i rehabilitació.

Residencial Sant Gervasi Parc

Per a més informació
C/Teodoro Lamadrid 7-15
08022 Barcelona
Telf. 93 418 78 65

http://residencialsantgervasiparc.com
contacte@residencialsantgervasiparc.com

Troba'ns a Facebook

100% finançament

registre d'agents immobiliaris de Catalunya aicat 4971

FERRERI finques

apIalia Zona Alta

Tramitem CEE i cèdules

Desde 1998 ajudant a persones,
el nostre objectiu: que ens vulguin recomanar.

En Av. Arístides Maillol - Les Corts .
3 habitaciones, 2 baños y balcón. 90 m2, todo exterior y muy luminoso. Con parking y trastero incluidos.
Ref. AP043 - **390.000€**

En Travessera de Dalt – Gràcia.
Con 3 habitaciones y un baño. 89 m2, con mucha luz y buenas vistas.
Aire acondicionado y calefacción.
Ref. AP059 - **298.000€**

En C. Muntaner – Eixample Esquerra.
2 habitaciones, 1 baño y balcón. 62 m2 con salón de 27 m2, exterior.
Baño con jacuzzi.
Ref. AP092 - **359.000€**

En C. Castillejos – Sagrada Familia.
3 habitaciones, un baño y lavadero. 78 m2, quinto con ascensor.
Piso muy luminoso .
Ref. AP080 - **249.000€**

En C. Santaló – Sant Gervasi.
4 habitaciones, 2 baños y lavadero. 120 m2, recientemente reformado.
Terraza de 15 m2 y balcón.
Ref. AP105 - **515.000€**

En C. Avenir – Sant Gervasi.
147 m2, con amplio salón de 38 m2. 3 habitaciones, 3 baños y balcón. Parking y trastero incluidos.
Ref. AP098 - **750.000€**

Taxacions gratuites

www.ferreri.es
93 534 13 00
c/ Laforja, 44 - 08006 - Barcelona

Parking gratuit per clients

ARTICLES

Un món global

Pot l'empresari gravar als seus treballadors?

▶ **Judit Garrido Fontova**

La qüestió sobre si l'empresari pot o no utilitzar càmeres de videovigilància com a eina de control laboral ha estat, últimament, objecte de debat social.

L' any passat el Tribunal Constitucional dictava una Sentència (Sentència núm. 39/2016, de 3 de març de 2016) indicant la inexistència de vulneració dels drets a la intimitat i a la protecció de dades dels treballadors quan els acomiadaments es basessin en les imatges captades per una càmera de videovigilància, sense haver-ho comunicat prèviament als treballadors.

Doncs bé, l'última Sentència del Tribunal Suprem (Sentència núm. 77/2017, de 31 de gener de 2017) afegeix nous matisos al respecte. El Tribunal Suprem avala la possibilitat que té l'empresari de gravar als seus treballadors sempre i quan sigui per motius o raons de seguretat als efectes d'un posterior control laboral. En aquest sentit, ens ve a aclarir què s'ha d'entendre pel concepte de "raons de seguretat", en el qual inclou expressament el control de fets il·lícits comesos pels treballadors com, per exemple, els robatoris o la manipulació de tiquets de caixa, però del qual exclou altres tipus de control laboral relatius a l'efectivitat del treball, les absències del lloc de treball, les converses amb companys, etc.

Els pronunciaments judicials sobre aquest tema emanen d'un cas on s'analitzava la validesa de les proves de videovigilància emprades per una empresa per justificar l'acomiadament disciplinari d'un treballador per haver furtat diferents productes que eren propietat de l'empresa. Les proves d'aquests il·lícits van ser obtingudes per les càmeres de vigilància que estaven instal·lades al centre de treball per raons de seguretat. Si be l'empleat era coneixedor de l' existència de les càmeres, no va ser informat expressament de la finalitat específica que podria donar-se a aquestes imatges.

Atenent la doctrina judicial anterior, observem que:

— no serà necessari el consentiment de l'empleat per a la captació de la seva imatge en el lloc de treball quan s'utilitzi amb la finalitat de donar compliment al contracte de treball i que,

— en funció de les circumstàncies de cada cas seguirà sent vàlida, per a fins disciplinaris, la utilització de les imatges obtingudes a través del sistema de videovigilància. Ara bé, serà necessari informar del sistema de videovigilànica a través de cartells o altres mecanismes igual d'efectius.

En conclusió: seria aconsellable que les empreses oferissin sempre que fos possible una informació expressa i específica sobre la possible utilització de les càmeres de vigilància per a qualsevol tipus de control laboral i, sobretot, quan aquest control pugui ser aliè a motius de seguretat, incloent l'advertència sobre la possible adopció de mesures sancionadores que puguin correspondre.

Judit Garrido Fontova és advocada especialitzada en noves tecnologies i protecció de dades

La mirada política

Tarradellas

▶ **Roger Rosich**

Enguany es compleixen 40 anys del retorn del president Josep Tarradellas del seu exili. Un exili que va durar un llarg, fosc i lànguid franquisme.

Tarradellas havia estat un jove conseller amb el president Macià, i es va impregnar de la seva dignitat presidencial, del seu orgull, de la seva fermesa, exigència i seriositat. No seria igual la relació, de fet xocarien molt, amb el president Companys (molt més desordenat), amb el qual tindrien una relació més justa.

Tarradellas havia llegit i admirava per parts iguals a Maquiavel i a Montaigne, pares del pensament polític modern, sorgits de temps convulsos de la història. És normal que trobés respostes en ells, donat el context en el qual li va tocar viure i fer política.

Una política en tres grans fases: la de polític del final convuls de la Segona República i la Guerra Civil, la de president de l'exili i la del retorn a la plaça Sant Jaume. I en els tres períodes va mostrar sempre les seves principals característiques: perseverança, convicció, voluntat o fermesa. Reflexió i acció.

El llegat del president Tarradellas

Avui Tarradellas ha de ser posat en valor per tothom, com ho fem amb Macià o Companys. Macià va ser el pare del retorn de la Generalitat, del reconeixement de la Catalunya com a país; Companys per liderar Catalunya durant la Guerra Civil i per ser l'únic president escollit democràticament assassinat pel feixisme a Europa; i Tarradellas per haver mantingut viva la institució i l'esperança a l'exili, com per aconseguir el seu retorn a la mort de Franco.

Josep Tarradellas ha estat un personatge històric incòmode per una part d'Esquerra Republicana: per negociar i orquestrar l'entesa amb Suárez durant la Transició, per ser massa de dretes per l'ERC moderna, fins i tot per haver acceptat el títol aristocràtic de marquès per part de Joan Carles I. Per haver acceptat massa l'ordre sorgit de la Transició… I Convergència mai se'l va sentir seu per ser d'ERC i per l'enemistat manifesta entre el president Tarradellas i el fundador del partit, el president Pujol.

És cert que el president és acusat de moltes coses i que el seu record i llegat polític ve tacat pels temps de la Guerra, per l'oblit de l'exili i per l'entesa amb l'Espanya de la Transició. Va cometre errors, sí, clar, però el president de la Generalitat que estigui lliure de pecat, que tiri la primera pedra… Quan va assumir la presidència de la Generalitat, tornant de l'exili francès, va entendre la situació del moment, i es va adaptar estratègicament; formant, fins i tot, un govern de concentració nacional.

El president Tarradellas que tots hauríem de tenir en el record és el de la consciència de país i de la institució democràtica del govern de Catalunya.

Roger Rosich és analista polític, ***1400caracters.worpress.com***

Mossos d'Esquadra

Robatoris per estrebades des de motocicleta

▶ **Xavier Boned**

Els darrers mesos s'ha produït un increment dels robatoris per estrebada des de motocicleta. Aquesta modalitat delictiva es va repetint en el temps i en l'espai. Els habituals d'aquest tipus de delictes apareixen aleatòriament segons els condicionants del temps, permisos penitenciaris o d'altres.

Aquesta tipologia delictiva es caracteritza per una certa especialització la qual requereix, normalment, el robatori previ d'una motocicleta i plaques de matrícula que dificulti la posterior investigació policial. En el moment dels fets poden actuar dos delinqüents (un condueix i l'altre fa l'estrebada) o un de sol que s'ho fa tot ell mateix.

El 'modus operandi' acostuma a ser el següent: primerament els delinqüents sostreuen motocicletes tipus scooter, un model que permet desplaçar-se per la ciutat amb facilitat, a les quals sovint afegeixen plaques de matrícula d'altres motocicletes també robades per evitar ser identificats. Amb la motocicleta en marxa i dotats d'un casc, sostreuen en pocs segons i d'una forta estrebada la bossa de mà d'una víctima que camina per la vorera, atacant-la per l'esquena per impossibilitar que es defensi i evitar ser reconegut.

Aquest mètode implica un doble risc: en primer lloc, per a les víctimes de les estrebades que, de forma instintiva, acostumen a protegir les seves pertinences agafant-les fortament, amb el risc de poder ser arrossegades pel delinqüent que emprèn la fugida amb la moto, i en segon lloc, per a la resta de persones presents al lloc, ja que quan l'autor emprèn la fugida amb el botí, s'incorpora de manera temerària a la circulació.

Gran part de les víctimes d'aquest tipus de fets delictius acostumen a ser dones d'edat avançada. Es tracta de víctimes fàcils pels delinqüents sense escrúpols que són sabedors que trobaran poca resistència.

Consell de seguretat

Per evitar ser víctima d'una estrebada podem posar en pràctica petits **consells de seguretat fàcils de recordar:**

Porteu la bossa a la part davantera del pit, preferentment creuada, o a l'espatlla. Eviteu portar-la agafada amb la mà o penjada a l'avantbraç. Camineu per la part interior de la vorera i col·loqueu la bossa al costat de la paret. Tingueu especial cura quan sortiu de treure diners del banc. Recordeu no portar grans quantitats de diners al damunt. Estigueu atents en entrar i sortir dels portals. Procureu caminar per zones ben il·luminades. Davant una estrebada deixeu anar la bossa. Eviteu l'enfrontament amb el delinqüent.

Si ja s'ha consumat el robatori i us és possible, intenteu recordar alguna dada d'interès policial com pot ser la matrícula, el color de la motocicleta, el color del casc o el color de la roba que portava el malfactor.

Si, malauradament, heu patit lesions durant el robatori, demaneu un informe facultatiu quan us facin les cures i presenteu-lo en el moment de fer la denúncia a comissaria.

RÀPID MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos
c Modolell, 57, local 4 Barcelona
DLL 16-20 h **DM-DV** 9-13:30 h | 17-20 h **DS** 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Botiga especialitzada en tot tipus de labors, tenim teles, fils, accessoris, kits... Club de labors per compartir espai i experiència.

Laforja, 26
Tel.: 93 215 91 37

Dona

Especialistes en punt de creu, patchwork a mà i a màquina, ganxet, mitja, llenceria, puntes de coixí, etc.

Provença, 256
Tel.: 93 488 27 84
Per a més informació:
info@puntdona.com
Botiga en línea:
www.puntdona.com

A Videolab ens encarreguem de la gravació i l'edició dels vídeos dels millors moments de la Teva Vida. Consulta'ns!!

VIDEOLAB
AUDIOVISUAL

C/ Santaló, 133 - 08021 Barcelona - Tel. 93 200 54 00 - www.videolab.es - info@videolab.es

ARTICLES

Fer país

Ens hem de posar les piles

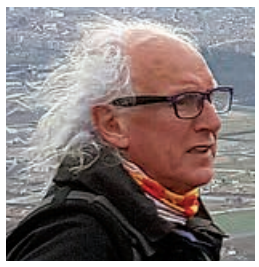

▶ **Josep Cullell**

Ara sí que és l'hora, de votar i guanyar el referèndum per la independència i d'aixecar un país digne per a tothom.

Després d'un any i mig políticament esgotador, en què semblava que seria impossible que els partits independentistes es posessin d'acord, el procés cap a la independència ha pogut, finalment, enfilar la recta final. Per arribar fins aquí, la ciutadania ha hagut de sentir declaracions contradictòries, posicions oposades i enfocaments que han anat a buscar la diferència en lloc de la unitat. Finalment, s'han aprovat els pressupostos, uns pressupostos provisionals, de tràmit, per poder fer el referèndum que ens haurà de portar a la República Catalana.

Els partits independentistes, tot i les dificultats, han fet la seva feina, i ara ens toca als ciutadans, que fins ara hem demostrat ser el vertader motor d'aquest canvi, continuar amb el compromís i la resistència per arribar a tenir una majoria favorable a la independència. Torna a ser hora d'arremangar-nos, de defensar els valors de justícia social que comportarà la independència per sumar vots. Ara és el moment de posar-nos les piles i de tornar a generar il·lusió i força perquè ara sí que és l'hora, l'hora de votar per guanyar.

Ens hem de preguntar: estem disposats a continuar vivint en un país que prioritza la inversió de xarxes ferroviàries que no porten enlloc, com l'AVE? o que inverteix, en l'època de màximes retallades socials, milions i milions d'euros per rescatar entitats financeres privades? o que, simplement, vulnera les normes bàsiques de la democràcia ignorant la separació de poders, com bé s'ha demostrat amb els judicis i les investigacions contra alguns dels nostres representants polítics per defensar les urnes i la llibertat d'expressió? És, senzillament, inacceptable.

Un país amb serveis de qualitat

En el futur Estat català, haurem de bastir una sanitat, una educació i uns serveis socials públics i de qualitat, ara malmesos per les retallades imposades i per la guerra bruta de l'Estat espanyol que, per cert, en el cas de l'exministre Jorge Fernández Díaz no va suposar cap delicte, curiosament (potser és perquè té un àngel de la guarda i perquè atorga medalles a la Mare de Déu!). Volem un país on tothom pugui viure en un habitatge digne, on una part dels beneficis de les grans empreses vagin a parar a investigació per millorar l'estat del benestar, i no a satisfer els sous astronòmics dels polítics que pleguen i utilitzen les portes giratòries. En definitiva, cal explicar que les coses poden ser molt diferents.

Sens dubte vivim, i viurem, uns moments intensos i engrescadors, que en alguns moments seran durs, però aquesta oportunitat no la podem desaprofitar. Ara cal que tinguem clares les responsabilitats. El Govern i el Parlament han de fer possible el referèndum al setembre com a molt tard, i la ciutadania hem de participar i ser el motor del canvi.

No tinc cap dubte que la gran majoria dels ciutadans sap que amb una nova República Catalana podrem canviar no només de país, sinó també de model. El posicionament social i el nacional van junts. Ens hem de posar les piles. Ara ja no s'hi valen excuses.

Josep Cullell és aparellador

Cuina de convent

De cols en mengem des del neolític!

▶ **Fra Valentí Serra**

Des de la molt llunyana Edat de Pedra, i molt abans del conreu hortícola de la col (*Brassica oleracea*), els antics pobladors de la península ibèrica ja solien potenciar el gust dels brous amb fulles de col que, des de molt antic, ha estat identificada com una planta comestible. La col és una hortalissa molt vistosa per les seves fulles amples i verdoses, agraciades amb un gust molt peculiar i dotada amb nombroses virtuts remeieres.

Encara avui perviu un costum culinari que es remunta al període medieval, que consisteix en fregir fulles de col bullides barrejades amb naps i cansalada (i més recentment amb patates en comptes de naps) per tal de preparar el *trinxat* (el més apreciat és aquell que es fa amb patata cerdana i amb col d'hivern tocada pel fred). En èpoques pretèrites en els masos i monestirs se solia conservar la fulla de col confitada, ben capolada i amb sal, deixant que fermentés, per tal de tenir-la a disposició i usar-la com complement d'alguns plats.

També es pot conservar la fulla de col avinagrada. Per fer aquesta conserva, s'han de deixar pansir les fulles interiors més blanques i escaldar-les bé i, seguidament, confitar-les dins de pots amb sal a proporció i vinagre rebaixat amb aigua. Aquest confitat de col s'usava per acompanyar les botifarres o les arengades, segons fos dia de carn o peix.

De cols n'hi ha una gran varietat (algunes avui perdudes, com ara la *col de fuada*), les més conegudes són: la col blanca, la col verda, la col morada (o llombarda), la col de brot, de paperina, arrissada, caputxina... En la tradició pairal era molt estimada la col "de pell de galàpet", ja que aquesta varietat assoleix un gust molt particular quan es veu afectada per les glaçades o bé jeu soterrada sota la neu. A l'hivern se solia servir, tant en els masos com en els refetors de convents i monestirs, "col i patata", un plat molt popular que, en alguns indrets –especialment a la Cerdanya-- com hem dit més amunt, se'n diu "trinxat", que és quan la col i patata es passa per la paella amb el suc de la cansalada i s'acompanya amb rostes de cansalada.

La coliflor

Pel que fa a la coliflor, és una hortalissa que se sol confitar capolada, amb vinagre, i aquest confitat esdevé un bon acompanyant d'amanides, de l'arròs d'arròs i del bacallà. De la coliflor arrebossada amb farina i ou, i després amb l'afegit d'una bona picada amb safrà, se'n poden fer uns bunyols excel·lents, molt aptes per acompanyar les freginades de bacallà. És força curiós que els romans conreaven la coliflor a les hortes, però no la menjaven a taula sinó que la donaven als malalts contra el mal de cap i la diarrea. Actualment, els estudiosos han reconegut en la coliflor una hortalissa amb valuoses propietats antioxidants, depuratives i diürètiques, i és una verdura molt adient de menjar-la en casos d'hipertensió o retenció de líquids, a més de ser també molt bona aliada contra les infeccions i els refredats.

A la cuina pairal i de convent hom sol preparar la coliflor bullida, i rostida o arrebossada i, àdhuc, s'elaboren amb ella alguns plats d'un cert relleu com ara els bunyols de coliflor amb pebrot i tàperes, que són una meravella al paladar! També amb fulla de col, xirivia i naps es prepara una sopa de verdures excel·lent, aromàtica i molt vitamínica. A l'article vinent us vull, a. D., parlar de les cireres.

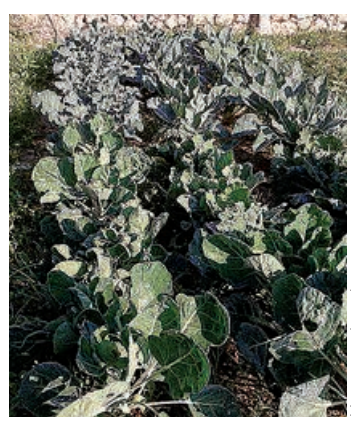

Un camp de cols

Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

Naturalment curiosos

Assajos clínics i aprovació de medicaments

▶ **Marc Talló i Neus Mestre**

Sembla que a causa del Brexit, l'Agència Europea de Medicaments (EMA, per les seves sigles en anglès) podria escollir Barcelona com ciutat a on instal·lar-se. Els diaris en van plens i diuen que seria un revulsiu per a la indústria biomèdica. Encara no sabem si Barcelona serà la ciutat escollida ni quines en seran les conseqüències, el que sí que us podem explicar és què fa aquesta agència.

Les agències de medicaments s'encarreguen d'aprovar l'ús de medicaments dins la seva àrea geogràfica d'acció. L'EMA regula la comercialització dels medicaments comuns dins la Unió Europea. A part, cada país té la seva agència del medicament. Això vol dir que els que hi ha a les farmàcies d'aquí han sigut aprovats per l'EMA o per l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris. Però, quins són els passos per aprovar un medicament? El procés de descoberta de nous fàrmacs comença a laboratoris públics (com les universitats) o privats (com les empreses farmacèutiques). Un cop es descobreixen molècules i composicions que poden tenir un efecte beneficiós per la salut cal que es demostrin les evidències científiques, així les agències de medicaments autoritzen l'inici d'assajos clínics. Aquests serveixen per determinar si un fàrmac és segur (no causa efectes adversos) i eficaç (és millor que els que ja es troben al mercat). Es fan amb persones voluntàries i a Europa els fan les farmacèutiques sota els estàndards imposats per l'EMA.

Les fases dels assajos clínics

Els assajos clínics tenen tres fases. Durant la fase I o de seguretat es demostra amb un grup reduït de persones sanes que el medicament no té efectes secundaris com marejos, canvis de pressió, vòmits, etc. En la fase II s'avalua si el medicament és eficaç amb uns quants pacients malalts, els resultats han de millorar als dels fàrmacs ja presents al mercat. I finalment a la fase III es comproven els resultats de la fase I i II utilitzant un nombre més alt de persones sanes i malaltes. Això és important perquè no tothom respon igual als medicaments, així s'asseguren d'identificar si hi ha efectes adversos poc comuns, per exemple en un 10% de la població.

Les agències decideixen si els assajos clínics s'han dut a terme correctament i n'avaluen els resultats. Si són satisfactoris, comencen a gestionar la comercialització del medicament. A part de medicaments o compostos per a la salut humana, l'EMA també regula l'ús de productes veterinaris per a animals. Finalment, un cop s'ha comercialitzat el medicament, les agències s'encarreguen de dur a terme el que es coneix com a fase IV o farmacovigilància. Es tracta de seguir avaluant els efectes dels medicaments en ús. Si un 1% de la població té un efecte advers, és possible que no s'hagi identificat durant els assajos clínics de manera que començarà a veure's un cop la gent l'utilitza. De vegades s'han hagut de retirar medicaments en aquesta fase.

Potser ben aviat aquestes decisions es prendran a Barcelona!

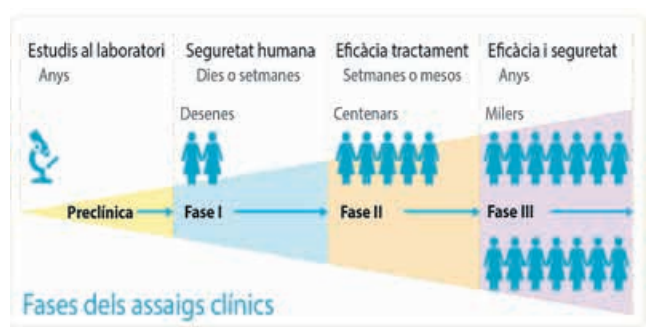

Marc Talló Parra i Neus Mestre Farràs són biolega humans, podeu fer propostes de temes a ***naturalmentcuriosos@gmail.com***

CENTURY 21 ALPHA

Novedades en la declaración del IRPF

▶ **Pilar Canalejo**

Desde el pasado 5 de abril y hasta el próximo 30 de junio, podremos presentar la declaración de la renta correspondiente al año 2016. Lo primero que hemos de tener en cuenta es la desaparición definitiva del programa PADRE y su sustitución por la presentación telemática llamada Renta Web. Esta aplicación permite conseguir el borrador, corregirlo y presentar la declaración directamente.

Este año hay pocas novedades, siendo las principales las siguientes:

—Se permite ceder a otro miembro de la unidad familiar la deducción de 1.200€ que existe para las familias numerosas y para las personas que tienen a su cargo ascendientes y/o descendientes con discapacidad (siempre que no la hayan recibido antes por anticipado) en el caso que el primero no esté obligado a presentar declaración del impuesto. Por tanto deja de ser obligatorio el prorrateo a partes iguales.

—En relación a las famosas clausulas suelo, Hacienda ha decidido "perdonar" a los contribuyentes las cantidades reintegradas por los bancos por el cobro de más en su hipoteca, por lo que no deberá incluirla en su base imponible. Sí deberá regularizar en cambio la deducción por vivienda habitual de la que se benefició en pasados ejercicios, en la parte que correspondería a la devolución de los importes devueltos. No es necesario presentar una declaración complementarias, basta con incluir estas cantidades en las casillas 524 y 526. Y sólo si son deducciones aplicadas en los últimos cuatro años, que son los ejercicios no prescritos.

—Ahora, las Sociedades Civiles no tributaran en el IRPF. Antes, los partícipes de estas asociaciones —consisten en un contrato privado de colaboración entre personas para un proyecto empresarial común— se atribuían las rentas que obtenían en su propio IRPF en función del porcentajes de la sociedad que tuvieran. Pero a partir de esta campaña van a dejar de hacerlo así. Ahora todas las Sociedades Civiles tributarán en el Impuesto de Sociedades, excepto si el objeto de su actividad no es mercantil. En este último caso, habitual en las sociedades de profesionales, los socios se seguirán atribuyendo las rentas en su declaración personal del IRPF.

—Los rendimientos del trabajo en especie por pago de las primas satisfechas a aseguradoras para cubrir la enfermedad del trabajador, cónyuge y descendientes estaban hasta ahora exentos si no excedían los 500 euros. Para el impuesto de este año la cuantía se eleva a 1.500 euros si alguna de esas personas tiene una discapacidad. Todo lo que exceda de esa cuantía, habrá que declararlo como rendimiento del trabajo. También se aplica esta novedad a las deducciones por este concepto de las que se benefician los profesionales que tributan por estimación directa.

Y si eres un propietario que tiene alquilada una vivienda, recuerda que desde el año 2016 el beneficio fiscal consiste en una desgravación del 60% de los rendimientos ligados al arrendamiento (esto es, la cantidad que resulta de restar a los ingresos los gastos deducibles, como impuestos, suministros, mantenimiento…), independientemente de la edad de sus inquilinos.

pilarcanalejo@century21.es

Century 21 Alpha
Calvet 56 baixos
Tel: 932 402 272
alpha.century21.es

ARTICLES

Escoles

Les rabietes: exigència o forma de comunicació?

▶ **Mireia Verdaguer**

La Berta és una nena de dos anys i mig. Els pares consulten perquè no saben com posar límits a la seva filla. Tenen problemes a l'hora de gestionar les rabietes de la petita, que cada vegada són més freqüents i intenses. Els pares expliquen que quan no cedeixen a les demandes de la filla, la Berta es tira pel terra plorant i donant puntades de peu. Comenten que si en aquest moment no cedeixen, cada vegada va extremant més la seva conducta negativa; si l'agafen per contenir-la, els pega i mossega. Si la deixen, es dedica a llençar tots els objectes que troba al seu abast i els malmet. Els pares se senten desbordats perquè comenten que res els funciona.

Després d'intentar controlar aquestes conductes negatives de la filla i sentir que els ha portat al límit, se senten culpables si han utilitzat els crits, els càstigs, fins i tot, algun petit càstig físic. No saben com gestionar aquest tipus de situacions. Pensen que: "no saben ser bons pares, que no entenen a la petita o que es tracta d'un fort caràcter el qual es plantegen, haver de respectar".

Hi ha diferents punts de vista sobre com actuar davant les rabietes:

— Per una banda, hi ha qui considera que cada infant és diferent i per tant, cada un s'expressa a la seva manera.

— Per altra, hi ha qui considera que hi ha similituds entre els infants, i que si bé pot tractar-se d'una forma d'expressió, els pares són qui han d'acompanyar i ensenyar noves formes més assertives de comunicar.

Quan l'infant neix, la seva forma d'expressar les seves necessitats és mitjançant el plor, ja que encara no tenen el llenguatge suficientment desenvolupat per fer-se entendre. Si bé és cert que això mateix segueix donant-se quan els infants tenen un i dos anys, hem d'afegir que en aquesta edat, les rabietes tendeixen a ser cada vegada més freqüents i intenses.

A continuació, exposo les tres formes més freqüents que utilitzen els pares per intentar controlar aquestes situacions i que sovint, no acostumen a ser les més favorables per aconseguir pal·liar aquest tipus de conductes.

— Intentar contenir l'emoció de l'infant abraçant-lo i/o agafant-lo amb la finalitat que deixi de donar o donar-se cops i/o puntades de peu. Si fem això, possiblement l'infant senti impotència per no poder expressar l'emoció, ja que l'estarem bloquejant i és possible que la intensitat de la rabieta vagi a més, o no aconseguim posar-hi fi.

— Renyar-lo per la seva conducta o vacil·lar-lo (rient o dient coses com: "tothom et mira, no et fa vergonya? Pensaran que... diran que..."). Si actuem així, l'infant pot sentir incomprensió i tampoc aconseguim el nostre objectiu; que pugui aprendre a expressar-se bé o que entengui que a vegades, no podem cedir a les seves demandes.

— Cedir i complaure'l donant-li tot allò que demana pel fet de no veure'ns exposats degut al seu caràcter, tant si és en públic com en privat. Fent això, possiblement aconseguirem que cada vegada es torni més exigent i si no accedim al que demana quan vulgui, la intensitat d'aquestes conductes poc desitjades, aniran a més.

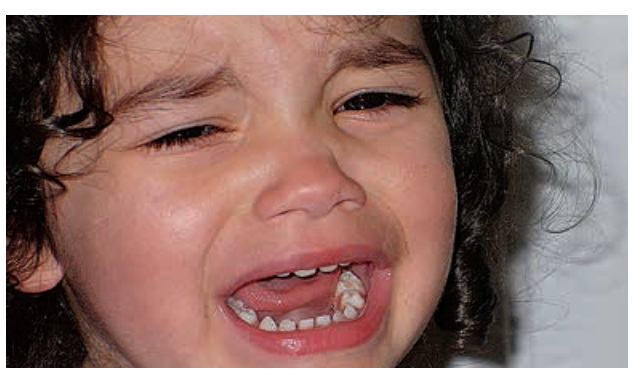

© pixabay.com

Mireia, psicòloga educativa de: www.crecimientofamiliar.com

L'art d'Observar

L'equipatge de l'observador sense rumb

▶ **Pau Farràs Ribas**

L'article anterior tractava del sentit de l'observar sense rumb, sense objectiu, quelcom necessari per anar més enllà del que és aparent i del que és esperable. Observar així no és gens fàcil i requereix aprenentatge i habituar-s'hi progressivament. No fa gaire, al programa "Amb filosofia" d'Emili Manzano, que va tractar de la mirada, el filòsof Xavier Antich deia precisament que "no hi ha un aprenentatge a mirar com sí que ensenyem a llegir". Què ens cal per aprendre a mirar?

Com a punt de partida, són importants dues premisses: La primera és que per aprendre a observar, cal comptar amb un grup que ens doni suport. Com que no és una tasca fàcil perquè requereix deixar-se anar i treballar prescindint de guia, d'aprenentatges previs i de la nostra peculiar manera d'organitzar i entendre la realitat, és essencial que hi hagi un grup que ens acompanyi. Fent un símil, podríem dir que si un observador fos un trapezista de circ, el grup seria la xarxa, una xarxa que permetrà que l'observador-trapezista arrisqui a fons i s'entregui. Per altra banda, els observadors són un instrument de coneixement mitjançant el qual el grup podrà explorar una determinada realitat. El grup filtrarà els biaixos personals de l'observador o observadora i detectarà perspectives noves que aportin comprensió. La segona premissa és que per observar ens cal posar en joc un seguit d'actituds i d'habilitats que anirem desenvolupant i afermant a la vegada que anem aprenent i avançant en la nostra capacitat d'observar. Podríem dir que l'equipatge dels observadors es va construint a mesura que aquests fan camí.

Quines són les "eines" de l'equipatge?

Vegem-ne algunes:

1) Per observar cal tenir desig de conèixer, però cal saber renunciar a aquest desig en el moment de posar-nos en joc com a observadors.

2) Cal tenir la capacitat de mantenir la presència en el camp d'observació tot prescindint de les eines de treball habituals i de les teories de referència, sense guió, sense cap tasca assignada —que no sigui la d'observar—, tan sols posant atenció i ajudant-nos dels sentits.

3) Cal disposar de temps per poder observar el canvi i evitar de quedar-nos amb simplificacions.

4) No podem oblidar que quan observem també formem part del context a observar, per tant, hem de procurar mirar cap a tot allò que passa a l'entorn i, a la vegada, reconèixer tot allò que s'esdevé dins nostre. Probablement, algunes de les vivències ens podran obrir portes a la comprensió, bé perquè puguem identificar-les com a vivències que s'interposen al coneixement, bé perquè ens obren noves possibilitats d'exploració.

5) La humilitat és sens dubte una actitud necessària a desenvolupar. En el moment de compartir les observacions en grup, hem d'estar en disposició de reconèixer tant el valor com les limitacions de la nostra mirada personal i subjectiva.

6) Els observadors han de tenir una actitud respectuosa i ètica, cosa que implica que la seva observació ha de ser declarada i no feta d'amagat.

7) També cal tenir importants dosis de paciència i de tolerància, com ara davant la incomoditat del silenci o de la confusió.

És així com, a poc a poc, desenvolupant les "eines" d'aquest equipatge, anirem aprenent a veure què hi ha subjacent al que és manifest —què no havíem vist encara— que ens ofereix alguna clau nova de comprensió. Com deia T. S. Elliot als *Quatre Quartets* (Editats per Viena en català): *"No pararem d'explorar / I el final de la nostra exploració / Serà arribar on vam començar / I conèixer el lloc per primera vegada."*

Pau Farràs Ribas, ***www.nodre.com***

Arquitectura a Sant Gervasi

Dos jardins i un carrer

▶ **Jaume d'Oleza**

Els jardins de Vil·la Amèlia i Vil·la Cecília estan situats al carrer Eduardo Conde al Districte de Sarrià-Sant Gervasi. Antigament eren part d'una única finca i actualment estan dividits pel carrer Santa Amèlia i provoca dos espais verds diferenciats. D'una banda, els jardins de Vil·la Amèlia, deuen el seu nom a la dona d'Ignasi Girona, propietari de la finca Quinta Amèlia, Amelia de Vilanova, retrat que podem apreciar al MNAC. Un retrat clàssic realitzat per Federico de Madrazo, antic director del Museu del Prado i un dels artistes més rellevants de la pintura espanyola de l'època. L'any 1969 l'Ajuntament de Barcelona va expropiar la finca i Joaquim Casamor va remodelar els seus jardins, com a director aleshores de Parcs i Jardins de l'ajuntament. A canvi de poder construir una part del seu solar l'ajuntament va enderrocar la casa d'estiueig dels Girona, i va dividir els antics jardins tot quedant d'aquesta manera, una part d'aquests integrada en els actuals jardins de Vil·la Cecília. Els jardins de Vil·la Amèlia són d'estil afrancesat de camins sinusoides que juntament amb les escultures existents li donen un aire romàntic. Al centre del jardí, trobem un petit estany en el qual sobresurt entre les roques l'escultura de Dríada, la deessa protectora dels Boscos, una de les obres més excel·lents de l'artista Ricard Sala. Un nu femení en equilibri i al mateix temps en moviment. També podem admirar en un lateral del jardí, l'escultura de l'Encantador de Serps un bronze del belga Jules Anthone. És de destacar l'existència d'arbres centenaris, molts dels quals formen part del Catàleg d'Arbres d'Interès Local de Barcelona.

Els jardins de Vil·la Cecília

D'altra banda i travessant el carrer Santa Amèlia, accedim als jardins de Vil·la Cecília. Finca que va ser adquirida el 1909 per Eduardo Conde, propietari dels magatzems El Segle. Va posar el nom de la seva dona Cecilia Gómez a la finca. L'edifici que en el seu dia va ser residència d'Eduardo Conde, és actualment la seu del Centre Cívic Casal de Sarrià. En els seus jardins hi ha la remodelació efectuada pels arquitectes Elías Torres i José Antonio Martínez Lapeña, una remodelació de bon disseny i molt actual, ja que l'any 1968 van obtenir un Premi FAD pels elements de mobiliari urbà. És de destacar l'escultura Ofèlia ofegada realitzada en bronze i que descansa sobre l'estany, una obra de Francisco López Hernández de l'any 1964.

Un conjunt harmoniós de jardins, una illa de calma on poder passejar, seure una estona, llegir un llibre entre els enormes arbres, les seves estàtues i l'estany amb nenúfars. I poder gaudir del que van ser uns jardins en el seu moment privats, que van ser recuperats per a la nostra ciutat.

Jaume de Oleza és arquitecte, ***www. controller.cat***

NictonPLUS
Fuentes de agua

Puralia

Ronda del General Mitre,
231, 08023 Barcelona
Telèfon: 934 18 15 68
www.nictonplus.com

Font per empresa de lloguer HARRY a 30€+ iva/mes aigua il·limitada d'altíssima qualitat, instal·lació i manteniments inclosos.

Fonts per restaurant amb la pròpia aigua, ampolla amb la pròpia marca model Vitalchic des de 62€+ iva al mes, tot inclòs com l'anterior.

Osmosis (BLUE) i descalcificador domèstic des de 395€ osmosis 1500 descalcificador. Possibilitat de pagar en mesos.

GREEN TECHNOLOGY

el peix més fresc!

el SÚPER QUE T'estima

DE LA LLOTJA

A Plusfresc comprem directament el peix del Mediterrani a la subhasta del port de Tarragona, Cambrils, Sant Carles de la Ràpita i Vilanova i la Geltrú.

El peix i el marisc de Galícia l'obtenim de la llotja de Vigo, Cambados, Vilagarcía de Arousa i Ribeira, i el peix del Cantàbric, de la llotja de Pasaia, entre diferents procedències.

Apostem pels pescadors locals i les arts de pesca artesanals!

Tenim bullidor!

Encarrega'ns el peix i marisc que vulguis i te'l courem gratuïtament!

Llamàntols, nècores, punxents, bígaros, bou de mar, gambes, escamarlans, pop, peu de cabra, musclos, cloïsses, llagosta...

Prova'l, és gratuït!

Demana-ho i t'emportaràs el dinar fet!

Et bullim el peix o marisc que tu triis i t'hi posem gambes, musclos, cloïsses... tria el que més t'agradi d'acompanyament! Llest per menjar!

Visita'ns a Sant Gervasi!

Via Augusta 188, o Teodora Lamadrid 21-23

plusfresc: de Lleida

POLÍTICA DE BARRI

Sobre l'habitatge

Preguntes als polítics sobre temes d'actualitat

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Hi ha gent del barri que es veu obligada a deixar els seus carrers de tota la vida a causa dels preus exagerats de l'habitatge. Li passa tant a la gent gran que hi ha viscut tota la vida, com als joves del barri que es volen independitzar i es veuen obligats a fer-ho fora del barri que els ha visc créixer. Aquest fenomen no és exclusiu del nostre barri i està succeint a molts llocs de Barcelona. Ara veiem que el Pla Pel Dret a l'Habitatge de Barcelona 2016-2025 vol fer-li front. Què cal fer?

—Compartiu els objectius del Pla municipal? S'ha de restringir l'activitat de les immobiliàries?

—S'ha d'intervenir en els preus? S'han de posar límits o s'ha de deixar que el mercat s'autoreguli?

—S'ha d'ajudar a la gent del barri per poder quedar-s'hi?

Il·lustració: Ajuntament de Barcelona

Jordi Martí, regidor president

El Grup municipal Demòcrata va donar suport al Pla pel Dret a l'Habitatge, com a expressió del compromís polític que cal tenir davant del principal problema en que s'ha convertit l'accés a un habitatge digne i assequible. Cal recordar però que l'esclat de la bombolla immobiliària s'ha donat en aquest mandat, davant del qual el govern de l'alcaldessa Colau ha mostrat la seva manca de previsió i la seva nul·la capacitat per donar-hi resposta; i que és un fenomen que està afectant a gaire bé tots els barris de Barcelona. Les solucions que a mig termini han de poder minimitzar aquest problema, passen perquè l'ajuntament construeixi i disposi d'un extens parc municipal d'habitatges de lloguer assequible. També passa per elaborar uns índexs de preus de lloguer, de la mà de la Generalitat, que limiti els preus del lloguer, amb incentius pels propietaris que s'hi acullin, ampliant les convocatòries d'ajuts al lloguer, especialment per a la gent gran i els joves i col·laborant amb la iniciativa privada, amb i sense ànim de lucre, per posar més habitatge assequible al mercat.

Boris Valls

Barcelona pateix una transformació constant degut a una infinitat de factors, entre ells la mala gestió del Govern Municipal en matèria d'habitatge. Els Comuns han decidit invertir 132 milions menys en el nou pla d'habitatge. Ada Colau va presentar les polítiques d'habitatge com a eix de la seva gestió i la realitat és que a més de reduir la inversió, el pla només contempla la construcció de 3.541 pisos socials durant aquest mandat, molt lluny dels 8.000 que va prometre en el seu programa electoral. En matèria d'habitatge és important que el Govern Municipal impulsi unes polítiques públiques que facilitin l'accés a l'habitatge als joves, garantint també que aquests joves puguin tenir l'opció de compra. Cal que les administracions garanteixin un futur als joves d'aquesta ciutat assessorant-los a l'hora de llogar o comprar un habitatge per tal de no crear frustració entre els que hem de lluitar pel futur d'aquesta ciutat. Les administracions han de fer un esforç per entendre el problema actual i actuar amb fets i no amb propaganda.

Pedro Miret

El 30% de la població de Barcelona viu en pisos de lloguer. Quan l'increment dels preus és superior al dels salaris comencen els problemes. Necessitem un parc d'habitatge públic de lloguer a tots els barris de la ciutat, però no només per això dit anteriorment, sinó perquè també hi ha que donar solució a totes aquelles persones que ni poden accedir al mercat lliure ni volen comprar hipotecant-se tota la vida. D'aquesta manera pensem que la gran majoria dels que volen seguir vivint en el seu barri tindran l'oportunitat de fer-ho. Compartim l'objectiu del Pla d'Habitatge, tot i que el considerem poc ambiciós. No volem restringir el mercat lliure, volem complementar-lo amb l'habitatge públic. Passar del vell model de la VPO (habitatges de protecció oficial) destinada a la venda, al model de lloguer assequible és el nostre objectiu, però hem de fer l'esforç per arribar a tenir un parc d'habitatges de lloguer protegit al voltant de 15% del total. Aquestes són les xifres que ens equipararien a ciutats com París o Berlín.

Guillem Casals

És evident que hi ha massa gent que es veu obligada a deixar els seus barris o, inclús, la ciutat. L'augment dels preus de l'habitatge fa que Barcelona vagi camí de convertir-se en una ciutat deshumanitzada, i és per això que des d'Esquerra Republicana defensem que cal 'veïnitzar' Barcelona. Patim els efectes d'una manca de regulació, de no ser capaços d'avançar-nos a les diferents bombolles i la falta d'un model clar i majoritari, per ser perdurable en els anys. Esquerra Republicana entenem que cal una solució —que no és exclusivament municipal— i que cal posar-nos-hi urgentment. No pot ser que seguim substituint veïnat per ocupants estacionals, que trenquem xarxes veïnals i perdem identitat en els nostres barris. Per això proposem començar pels canvis d'usos urbanístics, ampliar l'estoc d'habitatge de lloguer assequible —demanem que s'hi destini un 25% de la inversió municipal—, controlar la saturació de llits turístics, avançar cap a un salari mínim de ciutat —de 1.000 €— i recuperar l'espai públic pel veïnat. Veïnitzem Barcelona.

Joan Manel del Llano i Daniel Mòdol, *regidor*

El nou Pla pel Dret a l'Habitatge de l'ajuntament pretén garantir-ne la funció social i possibilitar que tothom pugui seguir vivint als seus barris, evitant la gentrificació, derivada de la pressió del turisme i altres usos no residencials. Aquest Pla ja s'està aplicant tot incrementant el parc públic d'habitatge orientat al lloguer, mobilitzant el parc privat i de grans tenidors cap a l'habitatge assequible, reforçant la mediació i els ajuts al pagament dels lloguers, donant suport a les persones en risc de desnonament, potenciant el cohabitatge en cessió d'ús i desenvolupant una política activa de rehabilitació, entre altres mesures. També estem reivindicant una reforma legal perquè s'allargui la durada dels contractes de lloguer i treballant per a la creació d'un índex de preu de referència. En paral·lel, el nou Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics regula la implantació d'establiments d'allotjament turístic a fi de garantir el dret fonamental a l'habitatge i millorar la qualitat de vida del veïnat dels barris!

Fotografia: Núria Torrents

Consellers de barri
Pol Liro

▶ **Carme Rocamora** (@CarmeCRS)

Arribo a dos quarts de dues als Jardins de la Tamarita i m'espera el Pol al banc de fusta que hi ha just a l'entrada. Decidim endinsarnos una mica cap al pulmó del parc, buscant ombra, perquè fa un sol d'aquells que en diem "sembla estiu!". Caminant, m'assenyala un cartell on apareix "La Casa del Guarda" i m'explica com els veïns del Putxet havien utilitzat aquest espai. Ens parem a un altre banc, aquest sí, més amagat del sol, i començo a parlar amb el que és **portaveu del Grup Demòcrata de Sarrià - Sant Gervasi**. Veí del Putxet, va estudiar a l'Escola Frederic Mistral - Tècnic Eulàlia i després es va llicenciar en Ciències Econòmiques a la Universitat de Barcelona. A la política hi va entrar de ben jove, el 2002, amb 17 anys. Va anar fent feina en l'àmbit del districte amb les joventuts (JNC) i el 2005 esdevenia conseller per primer cop, ja fa 12 anys. Des que va acabar la carrera, a més a més, presta assessorament econòmic al partit a diversos nivells: al Congrés dels Diputats o bé al Parlament.

Li recrimino que falten **equipaments** i que en el seu mandat —anterior al d'ara— tampoc van construir-los. Em respon que "vam fer el més complicat, obtenir terrenys en una Barcelona mancada d'espai". A partir d'aquí justifica que amb un mandat de 4 anys no hi havia temps per aconseguir l'espai i construir "són uns processos molt lents". Ara, convida el govern a acabar el que van iniciar, tal com va fer CiU acabant la Biblioteca Joan Maragall començada pel PSC.

Sobre la **Sala Granados**, considera que hi ha poca sensibilitat per part del Govern a l'hora de tractar aquests temes. Entén, però, que és complicat en tractar-se d'un edifici privat, creu que "el govern s'hauria d'haver preocupat de mirar quins edificis tenen un interès cultural" perquè "ser de l'administració significa moltes vegades avançar-se a la jugada perquè el món privat va molt de pressa!". Per il·lustrar aquesta sensibilitat em parla de la gestió que van fer recuperant Vil·la Urània de l'astrònom Josep Comas i Solà o bé l'obtenció de Muñoz i Ramonet en el moment de la sentència amb la família.

Sobre els **joves** i la gestió que en van fer en el seu moment quan estaven a govern, considera el mateix que els hi va dir el mandat anterior: que es constitueixin com a plataforma legal, amb el consegüent NIF, i que presentin un projecte per gestionar: "Els equipaments estan pagats amb pressupostos de tots i no es poden donar a qualsevol". Considera que ha de ser un espai obert a tothom i no només per als amics i ha de ser viable econòmicament i presentar un ventall d'activitats "sempre hem intentat que els equipaments municipals puguin ser gestionats per associacions del barri que funcionin bé". Això sí, amb unes garanties mínimes.

"El cas del **bus de barri** és flagrant". M'explica que quan estaven al govern van haver de sanejar TMB perquè es trobava en una situació crítica però ara considera que és el moment de començar a fer inversions. Lamenta que es posin excuses sobre que el barri té molts diners: "El tema del bus no té res a veure amb la renda de les persones, perquè el mateix dret tenen a anar en bus els d'un barri que els d'un altre".●

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

echeverría
CLÍNICA DENTAL

A Echeverría apostem per un mètode preventiu a fi de crear un ambient agradable en la visita al dentista, lliure d'ansietat i por.

Especialistes en odontopediatria

- Especialista qualificada
- Sala d'espera adaptada
- Mètodes de relaxació
- Tècniques poc invasives
- Material adaptat
- Tècniques de control de l'ansietat i la por dels teus fills

dentalecheverria.com
dentalecheverria@dentalecheverria.com
Tel. 932 124 796
Ronda General Mitre 174-176,
Principal 08006 Barcelona

1ª VISITA GRATUÏTA
Tel. 932 124 796

Segueix-nos a les xarxes per estar al dia de tots els consells sobre la salut bucodental dels teus fills.

echeverriadental **dentalecheverria**

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Merche López, ho borda

"És diferent cosir que empènyer l'agulla"

Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre

Trobem Merche López Pérez, de cognoms italians (com ella mateixa afirma de forma irònica i amb el somriure en la boca), en un local petit i poc comercial del carrer Berlinès.

La Merche va néixer l'any 1953 molt lluny de Sant Gervasi, a Alhucemas, al Marroc, de pares espanyols, l'Eduardo i la Mercedes, que van anar a viure en un clima càlid per recomanació medica, pels problemes de cor del pare. Tant el pare com l'avi van treballar al nord d'Àfrica. El 1956 la família torna a Caniles, Granada, i el pare va mor al cap de poc. La mare va prendre la decisió de dividir la família tot emigrant amb la germana major, la Isabel, per guanyar-se la vida a Barcelona, deixant la Merche i el seu germà en el cortijo andalús amb els avis. Dos anys més tard la família es retroba a Barcelona. Merche va ser internada en un col·legi del Tibidabo fins als 9 anys. El destí, doncs, va fer que el seu primer contacte amb Barcelona fos a Sant Gervasi.

Als 14 anys, Merche va entrar a treballar a la sastreria de confecció a mida per a home i dona de Fausto Nuñez Romero, al carrer Indústria 216. S'hi confeccionaven vestits i roba de tot tipus, fins i tot les primeres peces de prêt-à-porter. Als 17 anys Merche era l'encarregada de la producció a la sastreria, controlant compres i vendes. Va agafar un pis prop de la sastreria, on passava la major part del dia. L'any 1992, la crisi va obligar a Fausto a prescindir dels seus serveis. El seu cap li va assegurar que mai li faltaria treball fins i tot si decidia establir-se com a costurera, treballant a casa, cosa que no li seduïa pel seu caràcter social i la necessitat vital d'estar en contacte amb la gent.

Aleshores la seva parella, que treballava en el sector de la construcció, feia una reforma a Sant Gervasi i va trobar el local actual, al carrer Berlinès. Tenia un factor a favor seu: estava lluny del seu antic cap i no se sentia culpable si algun client la seguia fins allà, tant lluny, com així va succeir més d'una vegada. A prop d'allà hi havia altres botigues d'arranjaments de roba: una a Balmes, tres a Muntaner i una altra al carrer Camp, que ella recordi, i malgrat això reconeix que es va decidir pel barri per una intuïció inconscient.

A Sant Gervasi ha vist créixer els fills, l'Iñaki i la Patrícia, dels quals se sent orgullosa quan comenta que són "el millor que li ha passat en la vida", i tots dos tenen la seva vida encarrilada. L'Iñaki va estudiar administració d'empreses i va fer un màster de màrqueting a ESADE, i ja estant casat i treballant. La Patricia, llicenciada en geografia i història, viu fora de BCN i porta la costura a la sang encara que no s'hi dediqui mai professionalment.

Maria Teresa, una clienta que entra a la botiga, defineix la Merche com a "propera als clients i molt professional, però té un defecte, vol jubilar-se", cosa que no li encaixa en les seves necessitats, perquè dins d'un any no sap qui li arreglarà les peces de vestir. Merche comenta que en altres èpoques no es discutia el valor dels serveis professionals, ni es discutia el cost dels arranjaments. Actualment, fins i tot a Sant Gervasi, el client ho troba tot car. La seva professionalitat li impedeix fer nyaps, encara que alguns clients li demanin un preu més ajustat. En algunes ocasions, li arriben arranjaments casolans per adobar, que encara li porten més feina.

La boca orella ha estat el seu únic màrqueting, si exceptuem les targetes que va repartir pel mercat i les botigues del barri l'any que va obrir el taller. Els clients arriben a tenir molta confiança, ja que poques professions obliguen tant com aquesta: s'han de despullar per prendre mesures de la roba, un acte molt íntim per a qualsevol mortal.•

A dalt, els fils de cosir, un material indispensable en el taller de la Merche Al costat, fotografia de Mercedes Pérez, mare de la Merche, professora de 'corte y confección'. A sota, la Merche fent feina amb la màquina de cosir.

Fotografies: Javier Sardá - www.fotosarda.com

Cuina d'avui, cuina de sempre.

LA FONDA DE SANT GERVASI

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sopar per a grups, consultar.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona - **T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat**

DISSABTE

10 JUNY 2017

CARRER

MUNTANER

ENTRE

PL. BONANOVA

I RDA. GRAL. MITRE

DE 10 A 20.30 H

1997-2017

20 ANYS

MOSTRA DEL COMERÇ DE SANT GERVASI

st. gervasi (ÉS FESTA MAJOR)

TASTET DE FESTA MAJOR

VINE!

A PROVAR LES TAPES PREPARADES PELS PARADISTES DEL MERCAT I ESTABLIMENTS D'ALIMENTACIÓ DE SANT GERVASI

CARRER MUNTANER ENTRE CARRER SANT MÀRIUS I RDA. GRAL MITRE

A PARTIR DE LES 7 DE LA TARDA I FINS LES 12 DE LA NIT

CONCERT DE ROCK

LA MÚSICA DELS 60'S 70'S 80'S I 90'S AMB EL GRUP ***"BEAT BANG"***

CARRER MUNTANER ENTRE CARRER SANT MÀRIUS I RDA. GRAL MITRE

A PARTIR DE LES 9,30 DEL VESPRE FINS LES 12 DE LA NIT

INFORMACIÓ MOSTRA TEL. 93 217 61 79 / 618 98 80 89

ORGANITZA:

L'EIX COMERCIAL DE SANT GERVASI

BARNAVASI

GALVANY COMERÇ

AMB EL SUPORT DE:

Ajuntament de Barcelona

CCAM Consorci de Comerç, Artesania i Moda de Catalunya

Generalitat de Catalunya

REPORTATGE: SANT JORDI

Especial Sant Jordi 2017

Gaudir a Turó Parc-Galvany

▶ **Roser Díaz Martín**

Aquest any Sant Jordi va caure en diumenge i Sant Pere, com si tingués un pacte amb ell, ens va obsequiar amb un sol magnífic. Quan no eren ni les 8 del matí i anava a treure els gossos, dos xicots es barallaven amb una taula plegable, " escolti,.... porti'm quatre caixes de roses, sí, aquí al carrer Johann Sebastian Bach" Estava clar, començava el dia. La rosa i el llibre, vehicles del protagonista, l'amor.

Sigui a la parella, als pares, als sogres, als amics especials o senzillament a un mateix, Sant Jordi no deixa a ningú impassible. Els centres que aglutinaven més parades de flors eren al voltant del Mercat i del parc, mentre els llibres sortien a prendre el sol damunt les taules de les llibreries del barri.

Als carrers, gent contenta i encuriosida. Podien trobar nanos que t'oferien una flor des d'un ram que duien a la mà, d'altres que canviaven els seus taulells segons hi havia més o menys gent a les voreres, això sí, no faltaven les floristeries que s'esforçaven en estar molt originals, i venien les roses dins de gàbies de bambú o clavades amb cistells de corda.

Però també hi trobàvem la part pràctica, sí, roses per menjar. Petitones i de sucre es venien per aconseguir uns dinerets per anar de viatge de fi de curs. I, com no, la part solidària, un munt de parades al voltant del Turó parc, feien de dia, un instrument per ajudar als més necessitats. Tothom li demanava a Sant Jordi alguna cosa. I ell, el patró de l'amor a casa nostre..... com es podia negar?

David Trueba a La Casa Usher

Al pati intimista de la casa Usher, al carrer de Santaló 79, sota un sol lluent i envoltat de mosaics de colors i miralls envellits, com si d'una altra època es tractés, David Trueba dedicava i signava el seu nou llibre, de manera personalitzada, compartint amb cadascú un moment meravellós. D'aquesta manera s'escalfaven els motors literaris de Sant Jordi al barri.

Com tothom, encuriosida em vaig acostar a una petita balda on acuradament esperaven els exemplars de *Tierra de Campos* publicada per Anagrama és la darrera obra de l'autor. Hauríem que dir escriptor, cineasta, mag...? Jo crec que una mica de tot. Llegeixo primer la contraportada i jo mateixa em faig cinc cèntims. Després il·lusionada li demano que dediqui l'obra al meu marit, i... ja tinc el meu regal de Sant Jordi.

A casa el fullejo. Descobreixo un personatge peculiar, en un entorn especial. I és que Dani Mosca, viatjant amb un cotxe fúnebre cap a l'enterrament del seu pare, reviu els episodis més rellevants de la seva vida. Em cabusso en el món dels oposats, dels contraris, dels complementaris, de la vida per la mort i de la mort per la vida. El to no és pesat, ni tan sols de vegades seriós, és ràpid com si del pas d'una pel·lícula es tractés. I és que David Trueba no és només un creador de personatges de llibres, aquells que els lectors compartim a mitges amb els escriptors donant-li veu i cara. És també un guionista, un home de cinema, el progenitor de figures completes

Fotografies: Rose Díaz Martín

Fotografia: Juanjo Compairé

Parades a la plaça Mañé i Flaquer.

David Trueba signant llibres a la Casa Usher. A sota, parada a la porta del Turó Parc.

que interactuen amb l'espectador. Per això, a la seva obra hi ha graons de realitat on es mouen les seves accions interpretades per personatges oberts, mai per arquetips.

Escriptura i cinema, imaginació i imatge, aquesta dualitat dóna vida, agilitat i rapidesa a les seves obres. De petit amb l'Olivetti lletra 35 va aprendre a expressar un món propi, més gran, des de la Universitat de Periodisme es va refondre amb el món real, i el resultat és un món de complementaris, de penes i sàtires, de melangies irròniques, de béns i mals encarats ,contraposats o abraçats, tot dins del gran escenari de la Vida. No és casualitat que per alguns dels seus títols esculli la paraula Vida com *Vivir con los ojos cerrados,* pel·lícula que li va valer set Goyas.

Dins de les fulles de *Tierra de Campos* ens submergim en la immensitat de l'absurd quotidià i una vegada més el concepte de vida embolcalla tota l'obra, com si a través d'un cotxe fúnebre es viatgés pel camí del temps fins a les estacions que marca l'existència .Perquè a fi de comptes, la mort també és part de la vida. "*Todos conocemos el final, y el final no es feliz... Somos visionarios y ciegos al mismo tiempo... de ahí nace todo, de conocer el final pero no el cuento. Extrañas reglas del juego que ningún niño aceptaría*"
Tierra de Campos, David Trueba.

Sant Jordi al Farró

▶ **Juanjo Compairé**

Sant Jordi s'escampa per tots els racons i les escletxes del nostre país. I en una cruïlla del Farró, a la Plaça Mañé i Flaquer, veiem com l'associació de veïns lluita contra el drac que té mil caps. Caps com ara la destrucció del patrimoni, la marginació social, l'especulació immobiliària, la violència de gènere...

Veïnes i veïns s'ajunten a la Plaça per fer petar la xerrada aquest dia de doble festa, perquè, a més, és diumenge. Hi ha unes parades de llibres, ateses per les noies de l'associació, perquè aquest drac també se'l combat amb la lectura i la imaginació. Tenim a les mans un magnífic nou número de la revista *Coses del Farró* (amb un dossier espectacular de J. Arisa sobre el passatge Mulet i una documentació exhaustiva sobre el proper centre cívic "Vil·la Urània"). Mentrestant l'Ester llegeix per l'altaveu fragments del llibre que ella ha triat, *Curs de feminisme per microones* de Natza Farré.

En una taula propera, un grup d'infants participen en el concurs de dibuix "Sant Jordi al Farró". Aquí Sant Jordi es metamorfosa en superheroi espacial, però segueix sent aquell qui vol defensar la vida en temps en què a tots ens assetja la destrucció i la mort. Parelles amoroses intercanvien, seguint la tradició renovada, llibres, roses i revistes. També la nostra, també *El jardí de sant Gervasi*, que porta una rosa a la portada.

Més tard vindran les signatures. Perquè fins a la Plaça s'acosten cinc escriptors (Jordi Ledesma, Raquel Gómez, Graziella Moreno, Sebastià Bennassar i Josep Camps). En cada racó del món hi ha el món sencer i aquí al Farró, també tenim la nostra Plaça major.

Llarga vida a Sant Jordi, llarga vida al Farró!

PARTE ALTA
Agència immobiliària

Compra-venda, lloguer de pisos, locals comercials, parkings, oficines...
Necessitem pisos en venta i lloguer per satisfer la demanda dels nostres clients.
Taxacións gratuites.

PIS EN VENDA TOCANT PLAÇA BONANOVA. C/ MUNTANER- BISBE SIVILLA 490.000€
Pis de 110m2, alt, exterior a carrer i ampli pati d'illa. Gran saló amb sortida a balcó.
3 dormitoris, 2 banys reformats.
Finca moderna amb consergeria.
Moltes possibilitats. Opció de pàrquing de lloguer a l'edifici.

api registre d'agents immobiliaris de Catalunya aicat 6874
c/Arimon, 3 Telf. 93.417.95.96 - 659787059 **www.partealta.es** info@partealta.es

Fira de primavera, les botigues surten al carrer

▶ **Roser Díaz Martín**

El dia 22 d'abril, vestit de primavera i engalanat per mil colors, el carrer dels Madrazo, entre Amigó i Santaló, va lluir amb la **4a Fira dels Comerciants de Galvany** Per un dia, les botigues surten al carrer, i mostren els seus millors productes i fan gaudir al vianant d'un espai acollidor.

El conjunt dels botiguers, s'aglutina en l'associació de comerciants Barnavasi-Galvany Comerç. Sant Gervasi és el segon barri de Barcelona amb més comerç de proximitat després de l'Eixample. Els seus establiments no són molt grans, però sí molt variats. Tenen fama d'oferir uns productes de gama alta i variada als seus compradors.

Per equilibrar-ho, aquests establiments també tenen un nombre important de clients. El nostre barri té la major concentració d'escoles d'Europa, això fa que sigui un riu de gent que va i ve tot passant pel nostre eix comercial, malgrat que no visqui a Sant Gervasi.

Ajuda la bona comunicació de la qual gaudeix la zona, propera a artèries com la Diagonal, la Via Augusta, General Mitre, o amb nusos com Francesc Macià, Gal·la Placídia, la Plaça Molina. Aquest fàcil accés també augmenta el flux de clients d'altres districtes.

Dissabte vàrem tenir un tastet. Botigues de menjar preparat i xarcuteries, van travessar la porta del mercat per un dia per gaudir del sol. Botigues de roba, d'artesania, de bijuteria enlluernaven amb els seus colors, una Immobiliària, una ferreteria i fins i tot una botigueta de productes veterinaris. Tampoc varen faltar iniciatives solidàries, com la carpa de la lluita contra el càncer infantil de Sant Joan de Déu.

Dins del mercat, uns inflables gegants i una piscina de boles de colors, entretenien els més menuts, que donava un aspecte afable i rialler a l'acte

I com no, la representació de Barnavasi que regalava bosses, punts de llibre, caramels... per obsequiar a tots aquells que ens sentim i fem barri.

Fotografia: Rose Díaz Martín

Vista de la Mostra de Comerç de Galvany.

La Festa Major de Sant Gervasi 2017, ja te imatge

Cinta Fosch guanya el concurs del cartell per a la Festa Major

El Jurat del concurs del cartell per a la Festa Major de Sant Gervasi (membres de La Comissió de Festes de Sant Gervasi) reunit el passat 9 de maig han concedit el premi del concurs al cartell presentat amb el pseudònim de "Cassola" de Na Cinta Fosch.

Per a la valoració dels treballs presentats el jurat ha tingut en compte, de forma prioritària, l'impacte visual, la creativitat, l'originalitat i la qualitat tècnica. El premi consisteix en 400 € que li farem entrega el 19 de juny (festivitat de Sant Gervasi) en un acte de Festa Major.

La imatge del cartell guanyador serà propietat de la Comissió de Festes de Sant Gervasi així com tots els drets d'explotació que serviran per al cartell de la Festa Major, programes d'actes i altres peces promocionals.

L'original del cartell guanyador serà exposat al Centre Cívic Can Castelló del carrer Castelló, 1-7 durant les dates de la Festa Major de Sant Gervasi 2017 que se celebrarà del 9 al 19 de juny, conjuntament amb l'exposició de cartells històrics de Festa Major.

Recordem que les il·lustracions no premiades podran ser recollides al Centre Cívic Can Castelló del 3 al 7 de juliol de 16:30 a 20:30 h. Les obres no recollides durant aquest termini seran destruïdes.

Moltes felicitats a Cinta Fosch!

Comissió de Festes de Sant Gervasi
(12 de maig)

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLINICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas, siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- *Bloqueos o infiltraciones de nervios*
- *Radiofrecuencia o Rizolisis*
- *Ozonoterapia*
- *Acupuntura y Electroacupuntura*
- *Iontoforesis*
- *Vertebroplastia o Cifoplastia*

Dr. C. de Barutell Dr. F. Domingo

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

C/ Balmes, 271, Despacho 4, T 93 218 14 58 **www.clinicadolorpilar.com** · info@clinicadolorpilar.com · *Visitas: Lunes y Miércoles (mañana y tarde) Jueves (tardes)*

EXPLORAR EL JARDÍ

Jardins de la Diagonal (entre Francesc Macià i Numància)

Maria Josep Tort

L'avinguda Diagonal, ideada per Ildefons Cerdà, té 11 km de longitud i travessa la ciutat de Barcelona de punta a punta, des del Parc Fòrum fins al límit municipal d'Esplugues de Llobregat. El tram de la Diagonal entre la Plaça Francesc Macià i el carrer Numància és especialment ric en vegetació.

Aquest tram va ser dissenyat, a principis de segle, per l'anomenat **Taller de la Diagonal**, un espai de confluència, pluridisciplinari i creatiu que va aplegar un grup d'intel·lectuals, artistes, arquitectes i paisatgistes, sensibilitzats per l'art i la natura, que van engegar projectes en comú, la transcendència dels quals va ser cabdal en el pensament creatiu del moment.

El taller de la Diagonal va ser impulsat per l'arquitecte Antoni Puig i Gairalt i Francisco Vilumara, un empresari del ram de la seda, sensible i emprenedor, amant de l'art i apassionat de la natura. El conjunt fabril d'en Vilumara de 4.000 m2 estava situat a la Travessera de Gràcia a tocar de l'avinguda Diagonal. L'any 1904 s'anunciava el projecte de prolongació de la Diagonal fins a la carretera de Sarrià i en Vilumara va haver d'enderrocar la fàbrica i traslladar-la a un altre indret, a l'Hospitalet. La fàbrica avui pertany al patrimoni industrial de Catalunya. En els terrenys residuals es va construir El Taller de la Diagonal envoltat per un magnífic jardí que el 1918 es va inaugurar.

Els primers intel·lectuals que van iniciar un nou camí en el Taller de la Diagonal van ser arquitectes il·lustres com Antoni Puig i Gairalt, Joan Bergós i Massó, Lluís Bonet i Garí, Albert Carbó i Pompido i Nicolau Rubió i Tudurí. També el pedagog Francesc Galí i Fabra que va ser un veritable innovador en els mètodes pedagògics de l'època i el paisatgista Joan Mirambell. Entre tots i en Vilumara van obrir tendències en el món del disseny i el renaixement artístic i educatiu del moment, fruit d'una estreta relació multidisciplinària.

Fotografies: M. Josep Tort

A -Vista general amb franja enjardinada (amb una alzina remarcable), carril bici, passeig de vianants i dues files de plàtans.
B - Eucaliptus
C - Figuera centenària al carrer Numància
D i **E** - Xiprer centenari al costat de la Plaça Fransesc Macià, amb detall del tronc

En un text extret de la publicació *Jardines públicos de Barcelona*, Nicolau Rubió i Tudurí reflexiona entorn del disseny dels jardins de la Diagonal des de la plaça Francesc Macià fins al Palau Reial. Aquesta és una síntesi de les principals idees. Els jardins de la Diagonal devien estendre's per una franja d'un ample continu i uniforme fins al Palau Reial, però aquesta solució semblava molt monòtona, per tant, es va decidir intercalar places o àrees de descans enjardinades de longitud variable. Les plantacions haurien de ser diferents en cada segment, així, el passejant desfilaria davant d'una successió de paisatges diversos i el ciutadà desitjós de descans trobaria també el seu racó. La voluntat inicial era la de reproduir escenes paisatgístiques, com ara un prat de la muntanya mitjana catalana amb rocs i plantes espontànies, un paisatge mediterrani amb tarongers, xiprers i llorers i fins i tot es va pensar a fer un jardí segons la tradició de l'art de la topiària que consisteix a modelar les plantes en formes decoratives, mitjançant podes successives.

Avui, aquests parterres enjardinats es redueixen a plantacions d'arbres formant petits bosquets d'una mateixa espècie o en altres casos conviuen en un mateix segment espècies diferents, però és evident que el conjunt segueix mantenint l'essència i l'esperit dels qui van dissenyar aquest tram de la Diagonal, un grup d'intel·lectuals inquiets i apassionats per la feina ben feta.

De la vegetació original encara se'n conserven alguns exemplars centenaris com els dos xiprers situats al llindar de la plaça Francesc Macià, o l'envellit garrofer a prop del carrer Numància que conviu amb una petita comunitat de llorers altíssims. També trobem bosquets memorables d'alzines, de pins pinyoners i australians, amb les seves fulles linears, llargues i pèndules. També pebrers bords, til·lers ufanosos i un bosquet ombrívol d'ombús o bellaombres que està entapissat per una densa catifa d'heura. Molt a prop d'aquest bulevard verd de la Diagonal, cal esmentar dos arbres centenaris que viuen molt a prop d'aquest indret. Una **figuera** *(Ficus carica)* al carrer Numància, a l'extrem d'un jardí obert entre blocs d'edificis residencials. Aquest arbre, símbol d'identitat de la Mediterrània, ben segur que devia formar part del paisatge agrícola de principis del segle IX. Una relíquia del passat i un exemplar molt singular, ple de bonys i amb algunes arrels visibles, però, amb una capçada en forma de para-sol força esponerosa.

Als jardins de Maria Àngels Anglada d'Abadal, que confronta amb la carretera de Sarrià hi creix un **eucaliptus** *(Eucalyptus)* gegantí envoltat d'un magnífic bosquet d'alzines, L'arbre té un perímetre de 3,66 m, fet que li atorga una destacada notorietat. És un arbre alt, amb un tronc esblanqueït que puja vertical fins a l'encreuament de les dues branques secundàries que li queden. Una d'elles dibuixa un angle recte i s'enfila vertical com un canelobre. La capçada és molt irregular i esclarissada, li manca atractiu, però les dimensions del tronc són excepcionals.•

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

Gaig

▶ **Enric Capdevila**
El gaig (*Garrulus glandarius*) és un ocell de la família dels còrvids (com la garsa), de mida mitjana, d'uns 30-35 cm, sedentari i molt distribuït per tot el territori; a l'hivern s'afegeixen exemplars transpirinencs a la població resident. És comú en zones forestals, però últimament també en entorns urbans, com a la ciutat de Barcelona, on també cria. El gaig es distingeix fàcilment pel plomatge, té una cresta de plomes curtes i blaves erèctil, llistat de blanc i negre, i amb un ample traç negre que va des del bec fins a l'extrem inferior de cada galta.
El plomatge és de tons marrons foscos i rosats, amb el carpó blanc i la cua negra, i porta una taca blanca i negra a les ales molt marcada i, sobretot, un plomall de color blau metàl·lic que llueix a les ales, difícil de veure quan no vola. Principalment s'alimenta de baies i fruits, però també pot menjar insectes, ous, petits ocells, larves, ratolins i cucs. Té el costum d'enterrar glans, nous, castanyes i altres fruits del bosc per fer rebost, la qual cosa acaba proporcionant la dispersió vegetal que facilita la reforestació. El mascle i la femella fan el niu amb branquetes dalt dels arbres, on la femella pon de tres a sis ous de color verdós amb taques marronoses. Vola amb lentitud, com si li costés moure les ales, i camina fent salts. És un ocell tímid, escandalós i espantadís.
El gaig és un dels ocells més cridaners del bosc, i sovint es reuneixen en grups molt sorollosos.
La dita: *Pel maig, floreix el faig i canta el gaig*

COMPREM RELLOTGES

COMPREM OR és una empresa consolidada que té una dilatada experiència des de fa **més de 50 anys** en el sector de materials preciosos.

A banda, està **especialitzada en rellotgeria** i té un ampli coneixement en aquest sector, és per aquest motiu que també ens dediquem a la compra de rellotges.

ON ESTEM:
L'empresa compta amb una **xarxa de botigues distribuïdes per tot el territori,** per tant dona cobertura a diferents punts de la nostra geografia.

> *Tot i així, en el cas que no es pugui desplaçar a les nostres botigues, també disposem d'una xarxa de professionals que el podrà atendre i donar resposta a totes les seves consultes telefònicament o via correu electrònic.*

EL NOSTRE EQUIP:
El nostre equip està format per **professionals especialitzats en rellotgeria** amb uns coneixements específics i formació especialitzada en el sector.

Tenen un profund coneixement de les diferents col·leccions de rellotges existents en el mercat i comptem amb un **equip especialitzat d'assessors.**

QUÈ COMPREM:
Comprem qualsevol tipus de rellotge, tant de **primeres marques, gammes mitjanes o bé rellotges antics.**
Per tant, si té un rellotge que ja no sigui del seu interès, per qualsevol motiu, nosaltres li podem fer una valoració i comprar-lo al moment.

COM PUC VENDRE UN RELLOTGE:
És molt fàcil i ràpid.
Simplement cal adreçar-se a un dels nostres establiments amb el rellotge i **en aquell mateix moment la persona responsable de la botiga l'examinarà i li farà una valoració.**

> *És per aquest motiu que diem que és ràpid, ja que en aquell mateix moment vostè pot vendre el seu rellotge.*

És aconsellable portar el rellotge a botiga ja que d'aquesta manera li podrem oferir un **preu més exacte,** però en el cas que no sigui possible, com més acurada sigui la descripció que ens doni, li podem concretar més bé el valor del seu rellotge.

QUÈ FAIG SI NO EM PUC DESPLAÇAR A LES VOSTRES BOTIGUES:
En el cas que no tingui la possibilitat d'adreçar-se a les nostres botigues, té altres alternatives.
Ens pot fer arribar **unes fotografies i una descripció del rellotge** a través de la nostra pàgina *web* o bé per *whatsapp* i li fem una **valoració immediata** i en el cas que vulgui continuar amb la venda, nosaltres organitzem la recollida i li fem el pagament a través d'un ingrés en compte bancari.

LA TAXACIÓ
Totes les taxacions que fem, són **totalment gratuïtes** i evidentment **sense cap tipus de compromís**.

> *És un servei que oferim als nostres clients per tal que puguin tenir una orientació del valor del seu rellotge.*

SERVEIS DE RELLOTGERIA:
Oferim un servei de **reparació i manteniment integral de rellotges.**

Els nostres clients poden gaudir d'aquest servei de taller de rellotgeria a **preus molt competitius i amb garantia.**

COMPREM OR I PLATA
N.1 a Catalunya

BARCELONA
C. Calvet, 9 · Tel. 93 209 08 38 | C. Muntaner, 332 · Tel. 93 209 70 83 | C. València, 308 (no tanquem al migdia) · Tel. 93 487 87 49

Sonates de somnis al Turó Parc

▶ **Roser Díaz Martín**

Un dia de festa, amb un sol radiant, vaig seure al racó romàntic, on els arbres són roses al febrer i els salzes i els pebrers ens donen una frescor especial. Sense adornar-me'n, algun em mirava. Penetrants, els ulls de bronze d'una ànima sensible varen requerir la meva atenció.

Damunt d'una catifa de gespa, una melodia dolça trencada per una veu potent, alegra, a mitges entre la força wagneriana i el so més líric em va alçar per damunt de la realitat.

Al tornar del meu encanteri, vaig llegir: Tenor Viñas. Aleshores ho vaig comprendre, era la seva imatge, que en la màgia del parc cobrava vida. El seu Bust, un bronze de Clarà, col·locat al parc l'any 1963, per celebrar el centenari del naixement del tenor, com si d'un miracle es tractés entonava les seves millors cançons. Perquè en Francesc Viñas, s'hi troba bé al parc. Ell va viure al Moianès, era pastor, i quan sortia de l'església del poble, on aprenia amb fe els primers acords, somiava amb la natura, amb fondre's amb ella. Aquí a Barcelona, després de treballar a una fàbrica harmonitzant l'ànima i l'esperit, com en un esclat de sort, va debutar al Liceu, i va cantar a l'Escala de Milà, al Sant Carles de Lisboa i al Covent Garden... i va esdevenir en un mag de la música, en un Déu dels Tenors.

Clarà el va esculpir, sempre des de la distància, el bronzo fred, sobre el granit potent ens el presenta una mica llunyà. Al món èpic de la força s'uneix al món romàntic de traç i entremig la melodia del temps. Si entreu pel carrer tenor Viñas, el trobareu, ell posa imatge al carrer, però també música al parc. Seieu sota els arbres romàntics i deixeu volar la imaginació, entre els piular de les cotorres i els coloms, com una fragància de l'aire, la seva veu us passejarà pel parc, on el llac reverbera el ressò d'un dels nostres millors tenors. Tristany "La mestressa del silenci, m'obliga a callar, si comprenc el que ella va callar, callo el que ella no compren" (Tristany i Isolda)

Fixeu-vos, el bust del Tenor compren, veu i coneix, moltes coses del parc, que nosaltres potser no comprenem, malgrat tot, ell les calla.

Tenor dels estels (a Francesc Viñas)

Notes que s'escampen entre els arbres tendres,
grinyola sota els núvols la reixa del parc,
Més enllà la lluna entre mig de llanternes
demana als estels, un lloc per mirar.
I a prop del llac que ha perdut baranes,
s'escolta una música, molt fonda, potent,
els arbres ballant, entre mig de cascades,
són gotes de pluja que s'emporta el vent.
I com si una vareta d'una fada màgica
donés vida al bust, de bronze escardat,
ple de meravelles reviuen els somnis
d'un home que ens canta des del seu passat
librettos de Lohegrin, o de Tristany i Isolda,
esgarren els miols dels gats amagats.
Figures com Borgatti, Gayarre, Tintorer,
admiren la veu d'un dels homes grans
Silenci... quelcom s'escolta,
cavalls rusticans que busquen el seu mag,
i una veu mig d'home i mig d'ultratomba
a camí entre el líric i el potent wagnerià,
surt del bust inert, que dorm sota els arbres
I desperta als nans que viuen al parc.
Tenor per la música, home ras pels homes,
ànima sensible amb veu de gegant.•

El Tenor Viñas, un personatge popular del Turó Parc

Fotografia: Rose Díaz Martín

La síndica de Barcelona a Galvany

Assistents a la reunió que la síndica de Barcelona va mantenir amb la direcció de l'Hospital Plató i els representants de les associacions de Sant Gervasi-Galvany.

▶ **Jordi Llorach i Cendra**

A finals del mes de març, la vicepresidenta del Consell de Barri, membres d'entitats i representants de l'Hospital Plató i del CAP, varen visitar la senyora M. Assumpció Vilà, sindica de Barcelona. Se li va exposar la necessitat d'una línia de bus de barri que comuniqui les zones del Turó Parc, de Galvany i del Farró amb la majoria d'equipaments bàsics situats als cims dels turons de Monterols i de i Modolell, i se li explicà el dèficit històric d'equipaments i de serveis municipals que pateix Sant Gervasi-Galvany. La síndica manifestà el desig de valorar-ho personalment, acordant fer-ho amb tres recorreguts. El primer, es va fer el dia 26 d'abril, iniciant-se al Turó Parc. Se li exposà la necessitat que el parc sigui remodelat a fons, tant en infraestructures com en temes botànics i que disposi de serveis de manteniment continuat, de vigilància, d'accés de gossos segons les normes generals establertes, etc. Respecte a la zona per a gossos que ocuparà terrenys propers al DIR, se li explicà que l'associació del Turó havia proposat fer-la a l'espai dels jardins del Dr. Castelló, amb més condicions per aquest ús. I, també, se la informà de la importància que té el teixit comercial de la zona, amb una ocupació gairebé del cent per cent de locals disponibles. Degut a la pluja, el recorregut va acabar en un bar, tot de manifest la manca d'un equipament municipal on reunir-se.

El segon recorregut, iniciat a la plaça de Molina, es va fer el dia 3 de maig. Davant del l'ex-Centre Cívic Casa Sagnier, se li significà que des de fa poc és un Casal de Joves, canvi que ha donat servei a aquest col·lectiu però el barri ha perdut un dels dos únic centres cívics que tenia. Després de pujar pel pronunciat pendent del carrer de Copèrnic, la comitiva va ser rebuda pel director i altres directius de l'Hospital Plató, els quals des de la seva perspectiva professional, recolzen la necessitat d'un bus de barri per accedir al centre assistencial, idèntica opinió manifestada pels responsables del CAP a visitar-los posteriorment. Descendint per carrers amb considerable pendent, el recorregut va acabar a Can Castelló. Les responsables del Centre Cívic i del Casal de la Gent Gran destacaren la dificultat d'accés que pateixen els usuaris, inconvenient que es podria resoldre amb un bus de barri, i que els priva, per exemple, de tenir la convivència necessària o participar en el programa "Àpats en companyia".

El tercer recorregut es farà el dia 7 de juny, a la zona sud del barri on s'exposarà a la síndica la urgència de disposar de Can Ferrer com equipament, la necessitat de replantejar l'obtenció de la clínica del Dr. Ripoll i altres mancances. Amb la informació recollida, la Sindicatura confeccionarà un informe que serà lliurat als responsables polítics del districte. Convé destacar l'interès de la síndica per tots els temes que se li varen exposar i la professionalitat demostrada per les dues tècniques que la van acompanyar.•

Consejos de tu Quiropráctico: Descubre lo que puedes hacer por ti

¿Te preguntas a menudo qué cosas puedes hacer para sentirte mejor y con más energía?, ¿Te sientes cansado y deseas tener mejor calidad de vida? No hace falta ir muy lejos para encontrar la respuesta, a través de un sistema nervioso libre de interferencias, sencillas recetas naturales y una mayor conciencia de nuestro propio cuerpo puedes alcanzar tus objetivos. Existe una gran variedad de productos naturales que aportan beneficios a nuestro estado de salud y nos proporcionan bienestar. Los avances tecnológicos y científicos han permitido que haya un avance en el conocimiento químico, farmacológico y clínico de las sustancias vegetales y sus productos derivados.

La quiropráctica, junto con los remedios naturales, el ejercicio y los buenos hábitos alimenticios, puede ser una herramienta poderosa para cuidar de nuestra salud. Realizar cambios en estos ámbitos de la vida está al alcance de nuestra mano. Tu salud depende de ti, cuídala.

Si quieres empezar ahora, puedes hacerlo utilizando las siguientes plantas para combatir el cansancio y el estrés, recuerda siempre consultar con profesionales cualificados.

- **Jengibre**: estimulante circulatorio, antiinflamatorio, antioxidante (infusión raíz).
- **Pasiflora**: relajante, insomnio por sobreexcitación, apoyo a tratamiento para la depresión, menopausia (ramas floridas).
- **Valeriana**: ayuda a mantener el equilibrio nervioso y a tranquilizarse; combatir insomnio, tensión y depresión; capacidad antiinflamatoria a nivel interno y externo (raíz).
- **Tila**: descanso reparador, indigestión, migrañas, gastritis, efecto antiespasmódico y sudorífico para la tos y la fiebre (flores).

Para mayor información sobre cómo conseguir los beneficios que buscas, puedes contactarnos por el teléfono 93.328.33.82 o seguirnos por Facebook @ / equilibriumquiropractic

Pablo Martínez Jarque
Quiropàctico

EQUILIBRIUM
CENTRE QUIROPRÀCTIC

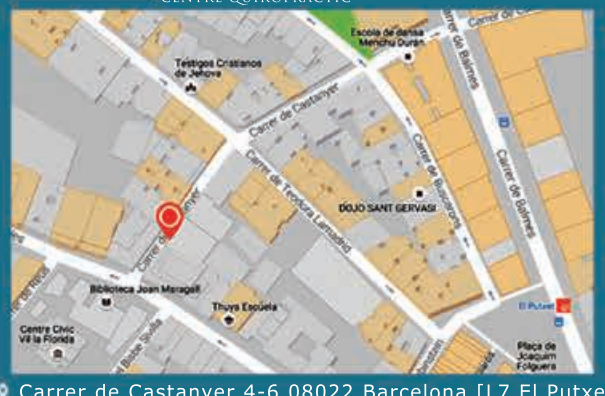

Carrer de Castanyer 4-6 08022 Barcelona [L7 El Putxet]
933 28 33 82 ◆ equilibriumquiropractic.es

TODOS LOS QUE SE BENEFICIAN DE LA QUIROPRÁCTICA SUELEN ACUDIR POR PADECER:

ESTRÉS - DOLOR DE ESPALDA
MIGRAÑAS - DOLOR CERVICAL
FIBROMIALGÍA - HERNIA DISCAL
CIÁTICA LUMBAGO - ESCOLIOSIS

Cuidamos de ti ...

/equilibriumquiropractic

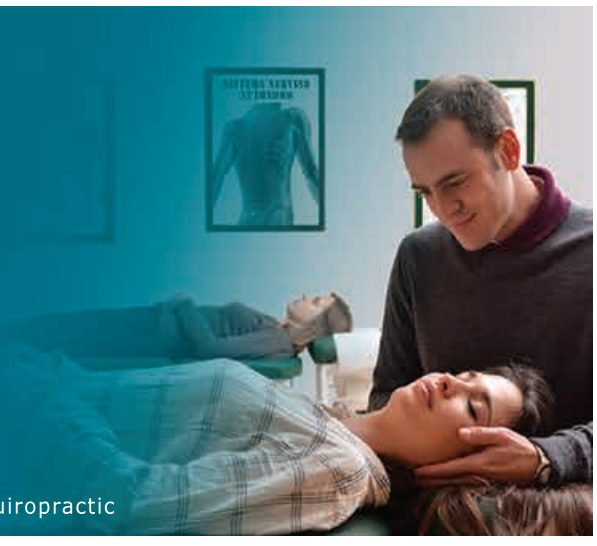

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de confiança

ATENCIÓ
AUDIOLÒGICA
DE QUALITAT I
TECNOLOGIA
D'AVANTGUARDA

AUDIÒFONS
RECARREGABLES

Nous audiòfons sense piles Phonak Audéo

- Pràctic - 24 hores d'autonomia amb una sola càrrega*
- Còmode - Sense preocupar-se de portar piles de recanvi.
- Automàtic - S'adapta a la teva situació auditiva específica.

Prova'ls ara a Salesa Centres Auditius
General Mitre, 134
Tel. **935 507 920**

www.**salesa**.es

ABANS i ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

El passatge de Maluquer

▶ **Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi**

La fotografia antiga es va fer a la primavera del 1948, poc després que s'acabés de construir el conjunt d'edificis residencials coneguts com el Frare Negre, en la finca que havia sigut de la família Craywinckel, a la cantonada del passeig de Sant Gervasi amb el carrer Balmes, i que s'estenia fins als carrers de Moragas, pel sud, i Folgueroles, per ponent. Aquest projecte es va començar a preparar els anys trenta, al mateix temps que avançaven les obres del carrer Balmes, i aleshores ja es va obrir, al mig, el passatge de Maluquer; va ser definitivament aprovat el gener de 1936.

La guerra va alentir o paralitzar les obres del Frare Negre, edifici projectat per Eusebi Bona i Puig, van continuar a partir de 1939 i cap al 1945 ja estava acabat. Aquests edificis, de set plantes o més, van ser vistos com a "gratacels" en el Sant Gervasi del moment, ara fa 70 anys, i formaven un conjunt molt harmoniós i cosmopolita. Es tractava de pisos molt extensos pensats per famílies benestants, professionals liberals, artistes, etc.

La fotografia de 1948 la va fer Leopoldo Plasencia Pons i de Magarola, fotògraf barceloní que s'especialitzà en reportatges que mostren els canvis urbanístics de la ciutat des dels anys quaranta fins als seixanta. En la fotografia de fusió actual veiem que no hi ha canvis en els edificis, que mostren un magnífic nivell de manteniment, però el mobiliari urbà, els cotxes i la vegetació sí que són testimoni del pas dels anys i d'època. Un dels elements que més ha canviat són els arbres i els jardins de Maluquer, a l'època coneguts com de Martí Luter.•

Foto: Leopoldo Plasencia - Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Al jardí amb…Juan Sanmartín

‘I és que escrivint no existeix el temps’

Sandra Palau

Sant Gervasi no té mar però avui tot flueix a ritme d’onada, i és que amb l’escriptor Juan Sanmartín tot té regust a sal, qualsevol situació amb ell s’engalana amb un blau paisatge, amb la melodia del batec del mar.

Fotografia: La Vocal de Lis

Aquest seductor i carismàtic veí de Sant Gervasi, acaba de publicar el seu quart llibre, *Marmitako*, una novel·la que es pot assaborir lentament, gaudint de l’essència dels matisos, descobrint cada racó, navegant amb la passió de tots els seus ingredients...

Com definiries el gust d’aquest “Marmitako”?
El marmitako, per a assaborir-lo, s’ha de menjar a bord d’un vaixell pesquer mentre olorem a mar a ritme del balanceig ... A la novel·la, la Berta cuina un marmitako traçant un rumb... El que ella ignora és que Don Jacinto ja en tenia traçat un altre.

Les teves novel·les sempre fan olor a mar...
Sí, la meva vida sempre ha estat vestida de mar, a casa tot s’engalanava amb un mar de fons, el meu fill Alexandre, també navega respirant aires del Mediterrani i de l’Atlàntic. La meva família ha viscut el costat més èpic del mar, ja que el meu pare i el meu avi van patir dos naufragis. Aquesta tragèdia ja l’explico al meu primer llibre *Navegar tras el naufragio*.

La màgia d’escriure és...
Escriure és explicar històries als altres... Et permet ser pilot del teu temps i alhora fabular amb realitats que han succeït, que succeeixen o bé que podrien succeir. I és que escrivint no existeix el temps...

Amb quin dels personatges de la novel·la sortiries a navegar i per què?
A navegar hi aniria sol... La soledat del mar et convida a tenir il·lusions i somnis que anheles trobar a port... Els personatges de les novel·les no pertanyen a l’autor, sinó al lector. Els personatges són fruit d’una faula, i jo, navego amb ells mentre els dibuixo.

Quin és el teu lloc ideal per escriure?
Llocs on es respiri vida... Bona part d’alguns llibres els he escrit a prop del mar... La meva primera novel·la la vaig escriure envoltat dels meus néts, l’Elena i el Juan, amb ells comentàvem curioses històries i aventures del mar. Crec que qualsevol lloc és idoni, un paper, un bolígraf i ... a escriure! S’han creat massa fantasies sobre la inspiració.

El pitjor de la política és...
Els polítics. Segurament, en temps passats, van ser persones decents, però el poder i l’ambició provoquen, sovint, decantar-se pel costat fosc. El pitjor de tot és que els polítics creuen que són necessaris... Bé, ja no segueixo, no vull complicar-te la vida.. *(riu)* Llegeix els meus llibres. *(torna a riure)*.

Quina és aquella paraula que no et cansaries mai de llegir?
Amor. A través d’aquesta paraula floreixen els millors sentiments. Aquesta paraula acompanya el que sents per la família, pares, fills, néts... éssers estimats... L’amor va de la mà amb la lleialtat, el compromís... I és molt conscient de la frontera entre el bé i el mal. L’amor promou la creació... ja que l’amor s’expressa en forma de poesia, art, bellesa... i també en la dedicació i entrega als altres.•

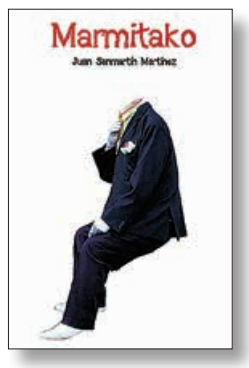

Es pot aconseguir a la botiga en línia*:* ***www.lavocaldelis.com***

Música clàssica al cor de Sant Gervasi

▶ **Jesús Mestre Campi**

Michael Andreas a Nota79

Des de fa uns mesos la sala Nota79, situada al carrer Vallirana, al Farró, ofereix concerts en viu de música popular i jazz, però a partir d’ara també ha obert un programa de música clàssica, els diumenges al vespre. Un apunt indispensable: la sonoritat del local és fantàstica, impressionant!

Un dels primers concerts del programa clàssic va ser el del diumenge 7 de maig, on vam poder gaudir d’una interpretació magnífica i sorprenent de Michael Andreas Häringer, un noi de 15 anys que ha estat considerat un “nen prodigi”, se l’ha anomenat “el petit Mozart” però potser li escau més el títol del programa de Nota79: l’artista adolescent. Aquests atributs són incontestables, ja que se’ns va mostrar com un gran artista, amb un domini sorprenent tocant el piano amb peces certament complicades tècnicament, com la *Sonata Apassionata* de L.V. Beethoven, amb la que va iniciar un concert que va dedicar sobretot a S. Rakhmàninov, amb peces com les *Corelli Variations*, els *Preludis* o els *Étude Tableaux*. L’interès pel compositor rus per part de Michael Andreas és amb motiu d’una invitació per fer uns concerts, aquest final de maig, a la Villa Senar, prop de Hertenstein, al llac de Lucerna, la casa que Rakhmàninov va viure durant la seva estada a Suïssa. El concert va acabar amb una *Rapsòdia Hongaresa* de F. Liszt, besavi del jove pianista, i amb unes composicions pròpies que va interpretar junt amb la Neus, una amiga de l’artista, que en aquest final va mostrar també com un adolescent il·lusionat amb la música i la vida.

La resta de concerts clàssics de la programació de primavera de Nota79 també prometen molt. El diumenge 21 de maig, hi ha un concert de guitarra amb Bernat Padrosa, el promotor de la sala i director de l’escola de música Trèmolo. En aquest concert podrem escoltar la música de guitarra de catalans universals com Granados, Tàrrega i Llobet, que van deixar un llegat cultural de gran envergadura sovint massa desconegut.

Al juny, hi ha dos concerts més. El dia 4 el de Roger Illa, *fortepiano*: poques vegades podem escoltar la música dels grans mestres amb els seus instruments originals! Una tarda per viatjar tres segles enrere i descobrir la sonoritat i l’estètica de l’època clàssica, amb la música i el piano de Mozart, i romàntica, amb Beethoven, de la mà de Roger Illa. I, finalment, un concert amb Marco Mezquida, un dels pianistes més aclamats del jazz actual que ens apropa la seva sensibilitat més clàssica. Autors com Ravel, Chopin o el mateix Bach adquiriran una nova dimensió passats pel sedàs de Mezquida amb qui també es podrà conversar sobre els límits de la interpretació clàssica i la improvisació jazzística.

Els concerts de Nota 79 són una experiència que van més enllà del propi directe, ja que es completen amb una tertúlia amb el músic un cop acabat el concert, i amb la possibilitat de degustar un bon còctel.•

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

LA VOCAL DE LIS
EDITORIAL

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS i LLETRES

Primavera Coral: donant el do de pit

▶ **Marta Trius**

Expressar-se a través de la veu és un dels motius que ens porta a formar part d'un cor, a més de viure moments que canvien l'ànim i deixar que les notes ens facin vibrar durant els assajos, però sobretot quan actuem del públic. Aquestes són algunes de les sensacions que ens han embargat a la majoria d'integrants dels més de 20 cors del Districte que hem participat aquest any, durant el mes d'abril, a la Primavera Coral al Centre Cívic Pere Pruna.

La 13a edició d'aquest esdeveniment musical ha estat dedicada al músic Lluis Millet i Pagès, per commemorar el 150è aniversari del seu naixement. Fundador de l'Orfeó Català juntament amb Amadeu Vives, Millet va consagrar la seva vida a aquesta societat coral on va dirigir l'estrena d'una gran quantitat d'obres cabdals de la música universal.

Durant 6 dies la Primavera Coral ha ofert al públic una gran varietat d'obres i estils musicals. Cantants d'edats molt diverses que van des d'infantils a veterans, han donat el do de pit per captivar als assistents amb el seu repertori. Per concloure el programa i com marca la tradició, les corals s'han unit al final de cada jornada en un cant comú que aquest any ha estat *Els goigs de la Mare de Deu de la Mercè* del mestre Millet.

Perquè formar part d'una coral no és solament cantar, formar part d'una coral és dedicar hores a assajar i compartir inquietuds musicals amb els companys, en definitiva fer servir la música per donar el millor de nosaltres, tot posant-hi el cor.

Per arrodonir totes aquestes actuacions la Primavera Coral ofereix el proper 26 de maig el Concert de Primavera, en el qual l'Orquestra de Cambra Catalana interpretarà peces de gran bellesa com *Sibelius* de Pau Casals, i moltes altres de compositors de gran envergadura com Edvard Grieg o Xavier Montsalvatge. Tot això amb el toc màgic del solista convidat que en aquesta ocasió és el violinista Joan Espina i sota la direcció de Joan Pàmies.•

Jugant amb Casasses a la casa de Maragall

▶ **Juanjo Compairé**

Ja fa tres anys dues amigues, una cantant (Cristina Koch, soprano de veu finíssima) i una música pianista (Trinitat Mujal) van fer néixer aquest projecte: musicar poemes d'Enric Casasses.

És curiós observar que cada poema té una música pròpia que el lector o lectora interpreta dintre seu quan llegeix. I és curiós també observar que la música que Casasses ha fet sorgir en Trinitat Mujal és molt diferent de la que a mi, per exemple, en suggeriria. Però per això mateix assistir a un concert com aquest és com començar un diàleg a quatre bandes: amb l'autor, amb la compositora, amb la intèrpret i amb l'espai. Per què de ben segur que la tria del menjador de la casa del poeta Maragall no és aleatòria.

La compositora i pianista ha fet una tria de poemes molt diversos i els ha vestit amb músiques ben diferents, que poden anar des del lied romàntic fins al jazz passant pel cabaret de Kurt Weil. La veu de Cristina Koch s'adapta admirablement a les diverses textures. Les persones assistents hem pogut seguir els textos amb un programa de mà.

D'aquesta manera el vespre del dimecres 19 d'abril hem pogut "jugar" amb Casasses. Els seus poemes sempre desprenen un aire innocent, però llegits un altre cop s'assemblen als poemes clàssics que canten els plaers comuns, com el d'un plat de verdura. Ja ho diu ell mateix en un altre vers: "Utilitza exclusivament paraules senzilles / (…)/ D'aquí dos o tres-cents anys et trobaràs perfectament / Seràs la tarda".Benedetti: "Una mujer desnuda, en lo oscuro / tiene una claridad que nos alumbra". Les tres artistes ens aporten la seva llum particular amb les seves pinturres. En el nostre món sovint fosc ens cal aquesta claror femenina.•

La soprano Cristina Koch recitant poesies d'Enric Casasses, a la Casa-Arxiu Joan Maragall.

Sang a Sant Gervasi

Aquesta pista no et portarà enlloc (11)

• Onzena entrega d'una novel·la d'intriga que té l'escenari a Sant Gervasi •

▶ **Jordi Quer**

Aquella nit, un cop hagué marxat el comissari Porxas, vaig dormir profundament, com feia temps que no passava. Quan vaig despertar-me eren vora les dotze. Vaig recuperar una antiga funda que es lligava entorn de l'esquena i que quedava amagada sota la roba. Vaig entafotar-hi la pistola i vinga cap al carrer.

Tenia clar que compliria la primera condició que m'havia imposat Porxas: no cantaria que pencava per a ell. Ara bé, la segona, que no en parlés amb la Núria Rovira, me la passaria pel folre. Què havia ocorregut entre ells que feia que s'odiessin a mort? Les vegades que havia tret el tema a tots dos, havien declinat parlar-ne taxativament.

Vaig baixar Diagonal avall. No vaig trigar gaire a arribar al carrer Sèneca i palplantar-me davant del Trimalquió, el conegut centre gastronòmic que la Núria regentava en les hores que no es dedicava a la investigació privada. En aquest lloc fou on la Núria dugué a terme el que anomenà "Entrevista laboral". La qüestió era avaluar la meva capacitat per col·laborar en les seves tasques detectivesques. El mètode que seguí no fou ben bé ortodox. Consistí en qui aguantava més fotent-se xupitos d'una beguda estranyíssima, d'alta graduació, que havia arribat de no sé quin país remot. Evidentment, em tombà. Per molt que fos vint anys més gran que jo, era impossible seguir el seu ritme alcohòlic. Així i tot, reconegué que la meva resistència havia estat meritòria i em fitxà d'ajudant "oficial".

El Trimalquió disposava d'un finestral que permetia observar el que s'estava coent a dins. Vaig guaitar-hi. La Núria era allà, impartint un taller a uns encuriosits neòfits. Trimalquió oferia un ventall amplíssim de cursos que anaven des de la iniciació a la cuina paleolítica fins a un tast de gastronomia futurista, passant per cuines d'arreu del món. En aquell moment estava fent un dels tallers que tenia més èxit, dedicat a la cuina romana: "Atreveix-te amb un banquet de la Roma Imperial!". La bona acollida era atribuïble al fet que no només ensenyava els plats bàsics que es cruspien els romans, sinó que mostrava com dimonis preparar les complicadíssimes menges que se servien als tiberis que els qui tenien pasta organitzaven.

La Núria explicava el plat i apuntava en una pissarra els envitricollats passos a seguir, a l'hora que el seu simpàtic ajudant, l'Oliver, maldava per posar-los a la pràctica davant l'atenta i sovint estupefacta mirada del públic assistent. En aquells precisos instants el jove es trobava en l'àrdua comesa de farcir de llard una llebre que encara conservava la pell i a la qual havien enganxat unes ales com si es tractés del mític Pegàs. Quins sonats, els romans!

Quan vaig plantar-me pel meu compte, l'Oliver em succeí. Era estudiant de criminologia i un aficionat a la exocuina, curiosa branca de la gastronomia que es dedicava al que menjaven els extraterrestres. No hi havia dubte que la Núria havia guanyat amb ell, perquè, a diferència de mi, tant la podia ajudar en les investigacions com als fogons.

Una vegada hagué emplenat l'animal, l'Oliver el col·locà sobre una estructura entorn de la qual hi havia un corrent d'aigua i peixos. La Núria em veié per la finestra i somrigué. Hi havia alguna cosa entre aquella dona i jo que feia que ens entenguéssim a la primera. Percebé que m'estava passant alguna cosa, o millor dit, que m'estava posant en un embolic. En aquelles circumstàncies, la Núria no es podia resistir de participar-hi. Deixà l'Oliver a càrrec del taller i sortí fora.

—Va, vés al gra, que tinc poc temps –digué encenent-se una cigarreta i reparant en les ferides que tenia al rostre–, què li has vingut a explicar a la tieta Núria?

Li encantava considerar-me el seu nebot i, de fet, d'alguna manera ho havia acabat sent, si bé era la tieta més punky del país.

—Estic investigant el crim de la regidora de la CUP.

Vaig explicar-li la història. El seguiment de l'home de les turmes, el cadàver trobat davant del convent del carrer Vallmajor, el quadre de Mondrian que li penjava al coll, la pallissa en sortir del bar La Terrassa... Ni una paraula, evidentment, de l'encontre amb el comissari Porxas.

La Núria m'esguardà múrria:

—Per on començaràs?

—Estiraré el fil de la pintura de Mondrian, vejam què coi en trec.

—Aquesta pista no et portarà enlloc –asseverà mentre escurava la cigarreta–. En primer lloc, prova-ho amb el convent. Les monges veuen i perceben coses. A les nits no dormen. És probable que s'adonessin d'alguna cosa.

»Xato, t'he de deixar –afegí mirant com l'Oliver es desenrotllava dificultosament amb la llebre–. Mantén-me informada.•

(continuarà)

boloberry tech

Qui som?

Boloberry és una empresa jove creada al 2016 amb seu a Barcelona. Som gent emprenedora dedicada al sector de la tecnologia 3D que treballa amb la filosofia del codi obert (open source) i que, entre moltes altres coses que tot seguit exposarem, fabrica impressores 3D tant a nivell usuari com a nivell professional a preus molt competitius. Com és lògic, aquestes impressores porten incorporats els seus consumibles els quals també subministrem a preus molt i molt raonables.
Avui dia, parlar de la impressió 3D és parlar de la darrera novetat en el món de la tecnologia que, progressivament, s'anirà endinsant en el dia a dia de la societat mundial. A diferència d'una impressora tradicional que pinta sobre una superfície plana en paper, una impressora 3D permet crear objectes partint d'un disseny fet per ordinador que, posteriorment, seran impresos mitjançant materials plàstics modelats a altes temperatures que, al refredar-se es mantindran sòlids. ea, d'una fotografia o del seu propi disseny en 3D

A més, i ja centralitzat en un projecte dirigit a grans corporacions, a Boloberry som pioners en el desenvolupament d'una impressora de codi obert i hardware lliure de gran format. Aquest projecte implica que es podrien quadruplicar els tamanys d'impressió actuals ara mateix.

Finalment, i no menys important, des de Boloberry oferim tot tipus de cursos de 3D amb professorat de la UPC de Barcelona. Aprendràs tant de muntatge com d'aprenentatge dels programes de creació i modificació de 3D des d'un nivell bàsic a un nivell avançat.

Aquests cursos estan tenint cada cop més acollida i més empenta a les escoles i universitats. És per això que des de Boloberry hem apostat molt clarament per la formació amb l'ús d'impressores 3D en el món educatiu. Actualment, des de Boloberry, ja estem realitzant aquests cursos al Col•legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC).

A qui ens dirigim?

Ens dirigim a clients finals i/o particulars, a empreses, a escoles, a universitats i a grans corporacions.
Si tens qualsevol dubte o necessites assessorament ens pots trobar al carrer Muntaner 501 de Barcelona o trucar-nos al 93.211.58.44.

Et convidem que visitis el nostre web www.boloberry.com perquè vegis totes les impressores i productes que tenim dins aquest món tan apassionant com és el món del 3D.

REPORTATGE: ÒPERA

El Liceu ha vingut al Putxet!

▶ **Inés Tell i de Pallejà**

En el marc del Dia Internacional de l'Òpera, el 8 de maig, va tenir lloc a l'Espai Putxet una conferència sobre les òperes que el Gran Teatre del Liceu presentarà la temporada 2017-2018 a càrrec de Pol Avinyó, divulgador musical i crític d'òpera. La conferència s'acompanyava de pro- jeccions musicals de totes les obres, ja que amb l'excepció d'una —*Demon*— que serà una estrena mundial a Barcelona per desig exprés del barítion, s'han representat al Liceu tot i que no amb la ma- teixa producció de la temporada vinent.

Altres òperes que formen la propera temporada son *Il Viaggio a Reims* de Gioachino Rossini que va restar oblidada més de cent anys. *Un Ballo in Maschera* de Giuseppe Verdi que és el títol amb el que Josep Carreras va debutar a l'Scala de Milà el 13 de febrer de 1975. Seguirà *Tristan und Isolde*, de Richard Wagner que es va poder escoltar al Liceu la temporada 2012/2013 en que van venir a Barcelona, per segona vegada les forces de Bayreuth. Seguirà una òpera que va trigar 300 anys a arribar al Liceu *L'Incoronazione di Poppea* de Claudio Monteverdi que es podrà veure al desembre en versió concert, *L'elisir d'amore* de Gaetano Donizzeti i *Ariodante* de Georg Friedrich Händel, una oportunitat única per escoltar òpera barroca al Liceu. *Attila* de Giuseppe Verdi es presentarà en versió concert també i el *Manon Lescaut* de Giacomo Puccini es recorda com el debut de Plácido Domingo al Liceu l'any 1971 també les podrem veure la temporada 2017-2018. I finalment, *La Favorita* de Caetano Donizzeti que és la cinquena òpera més representada al Liceu.

La conferència va ser fascinant i el públic assistent la va agrair amb generosos aplaudiments. La manca de temps no va permetre un col·loqui extens com en Pol i nosaltres hauríem volgut.

A l'Espai Putxet tenen tríptics informatius de la temporada vinent, amb el llistat de les òperes, concerts i ballets, intèrprets, funcions per les criatures i preus, zones, descomptes, promocions i packs d'entrades.•

Òpera en ruta a Sant Gervasi

▶ **Marta Trius**

El 2 de maig es va presentar al Centre Cívic Pere Pruna la 6a edició del cicle cultural Òpera en ruta, que aquest any ha estat dedicat al compositor italià Claudio Monteverdi per commemorar el 450è aniversari del seu naixement.

Òpera en ruta, coincidint amb el Dia Internacional de l'Òpera, proposa multitud d'activitats amb l'objectiu d'aprofundir en el coneixement d'aquest gènere musical. Totes les activitats programades es desenvolupen en els diferents equipaments públics i entitats locals del Districte a les quals aquest any s'ha unit la Casa d'Espiritualitat del Sant Felip Neri. I altres prestigioses institucions com el Liceu, el Palau de la Música i la Fundació Victoria de los Ángeles col·laboren amb aquest cicle cultural.

Durant la present edició s'ha pogut gaudir no solament d'obres de Monteverdi (considerat el fundador de l'òpera moderna), sinó també d'altres coneguts compositors com Donizetti o Rossini. El programa ha inclòs a més, un concurs sobre coneixements d'òpera, conferències, itineraris musicals participatius, espectacles infantils, concerts i audicions comentades com la que es va dur a terme el 2 de maig.

Així doncs l'Audició Comentada que va donar el tret de sortida d'Òpera en Ruta, va fer les delícies dels assistents amb un recital de cambra en un format original i innovador en el qual no solament vam poder gaudir de la música, sinó que vam conèixer més de prop els entrellats dels professionals de l'òpera. Sota la presentació del crític musical Xavier Chavarria es va establir un diàleg i una gran complicitat entre el públic i els intèrprets, en aquest cas la soprano Beatrice Jimenez-Marconi i el tenor Albert Deprius acompanyats al piano per Ricardo Estrada. Els tres van fer vibrar la sala amb les seves àries i duos operístics, i van treure el somriure de més d'un quan explicaven anècdotes ocorregudes durant les seves múltiples actuacions.

Òpera en Ruta és un esdeveniment musical d'envergadura que fa que el Districte s'ompli durant uns dies d'òpera per a tots els gustos.

Cor Actea al Pere Pruna. Fotografia: Juanjo Compairé

Fent de la pèrdua, música

▶ **Juanjo Compairé**

Divendres 5 de maig al vespre, a un Centre Cívic Pere Pruna gairebé ple, va continuar la 6a edició d'Òpera en ruta. El cor femení Actea, format per 19 noies, dirigit per Carles Josep Comalada, amb l'acompanyament destacat d'Eduard Comalada al violoncel i de Maria Lluïsa Cortada al clavicèmbal, ens va oferir un recital de madrigals de Monteverdi. Cal recordar que aquest autor és el creador de l'òpera com a gènere musical i que enguany commemorem el 450è aniversari del seu naixement.

Els madrigals de Monteverdi juguen sovint amb les contradiccions i els contrastos i ens deixen claus per interpretar-los com si es tractés d'un trencaclosques. Si hi predominen els de caire malenconiós (especialment en aquesta ocasió, en què el recital duia el títol de *Sospiri e lamenti*), per a ell el plany i fins i tot la mort esdevenien senyals de vida. El primer madrigal d'aquest recital, *Sì, ch'io vorrei morire* ("Sí, voldria morir"), per exemple, és en realitat un cant eròtic on es van recorrent diverses parts del cos de la persona estimada en contínues pujades i baixades musicals fins a l'èxtasi final, quan el sentiment de total abandonament ens aclapara, com una "petita mort".

Les veus femenines donen als madrigals, al meu entendre, una textura i un timbre més espiritual (i més, volтats com estem dels àngels pintats per Pere Pruna). Les llàgrimes d'un amant davant la tomba de l'estimada, cantades per veus de noies (i per l'expressiva veu de la soprano Eulàlia Ara) ens porten la sensació essencial de la pèrdua que tothom hem experimentat.

Igualment, escoltem el *Lament de la nimfa*"(unes criatures que diu Monteverdi "canten, toquen instruments, dansen, no volen ser vistes i, malgrat això, els ulls dels déus i dels homes, ocults i a l'aguait darrere els matolls, les anhelen. Són desitjades i algun cop estimen"). Aquest plany ens porta directament cap al *Lamento d'Arianna*, únic fragment conservat de la segona òpera de l'autor. Sentint-lo, ens podem imaginar com devia sentir-se l'autor, aclaparat per la mort sobtada als 16 anys de la cantant Caterina Martinelli, que vivia afillada a casa de Monteverdi i la seva esposa Claudia, on rebia classes de cant i a qui l'autor dedica aquesta peça inoblidable. El lament per la pèrdua, doncs, en aquest cas és ben real.

I així va passant el recital, puntejat per les animades explicacions que ens dedica el mestre Comalada perquè assaborim millor la música. Quan acaba el recital i per arrodonir la sessió, el cor ens dedica com a propina una versió coral d'*Alfonsina y el mar*, també un plany contemporani. Sortim, doncs, amb el cor commogut, amb una barreja de sensacions de tristor i de plaer per haver assistit a un recital irrepetible.•

ENTREVISTA

Mònica Pagès i la Sala Granados

"És una llàstima que deixem perdre una sala de concerts tan emblemàtica"

▶ **Eduard Sant i Chalois** (@Eduard_Sant)
Mònica Pagès i Santacana (Barcelona, 1972**)** és periodista cultural, especialitzada en música clàssica i en arts plàstiques. Ha col·laborat en publicacions com *Serra d'Or*, *Ritmo* o la *Revista Musical Catalana*, i ha participat en programes de l'emissora Catalunya Música. També ha treballat en tasques de comunicació i de gestió en projectes culturals diversos. A més, ha publicat diversos llibres i estudis sobre figures de la música i les arts plàstiques, entre els quals destaquen *Conxita Badia. 1897-1997. Centenari del seu naixement* (Institut Català de la Dona, 1997), el llibre del *Centenari de l'Acadèmia Marshall* (2001), *Gaspar Cassadó, la veu del violoncel* (Editorial Amalgama, 2000) i el passat 2016 ha publicat els llibres *Alicia de Larrocha, notas para una genio* i *Granados, el so d'una mirada*. Per últim, és coordinadora de la campanya "Salvem la Sala Granados".

El passat any 2016 vas publicar dos llibres de persones molt lligades entre elles. Estem parlant de *Alicia de Larrocha, notas para un genio* i *Granados, el so d'una mirada*. Com els definiries?
Els definiria com a dos llibres complementaris amb un fort vincle perquè estem parlant del fundador, Granados, de l'inici del que suposaria l'escola pianística que s'ha canalitzat primer des de l'Acadèmia que va fundar i posteriorment convertida en Acadèmia Marshall i que culmina amb Alicia de Larrocha. S'inicia amb Enric Granados, Frank Marshall seria el transmissor d'aquesta manera de tocar i del concepte de la música i del piano sobretot. I totes aquestes idees són transmeses a la deixebla preferida de Marshall, Alicia de Larrocha.

Per tant, estem davant de dos llibres curiosos. *Alicia de Larrocha, nota para un genio* és un assaig biogràfic extens que aprofundeix en la seva vida i en el seu llegat documental. Amb *Granados, el so d'una mirada* pretenc explicar la seva vida però a través de les seves imatges i documents. Per tant, són dos llibres que el lector pot veure l'inici i el final de tota una història del piano a Catalunya.

Alicia de Larrocha, en vida, va rebutjar qualsevol intent de biografia d'ella. Què t'ha representat i si has notat una certa pressió al respecte?
En vida no va voler cap biografia, en el fons era una persona reservada i tot el que no era els concerts, el piano i la música no l'interessava ni volia que la gent ho sabés. La gran sort és que tots els documents que expliquen la seva vida van ser guardats des que era una nena, primer per la família, posteriorment pel seu marit i ara la seva filla està digitalitzant i endreçant-ho tot. Hi ha molts documents, per tant, la seva vida està perfectament documentada, il·lustrada també en forma de cartes als seus mestres i gent d'aquest món. Ho he pogut reconstruir gairebé com si ella m'ho hagués explicat en vida.

La pressió és simplement estar a l'alçada de la seva personalitat, no era una persona que volgués fer-se un personatge públic, no volia explotar aquesta part més anecdòtica. La pressió és per arribar a ser fidel, per explicar la seva vida amb el màxim rigor possible com si ella hagués accedit a fer-se les memòries, a no desmerèixer aquesta sensibilitat que ella tenia cap a la música.

Centrant-nos més en el nostre barri i com a autora, l'any 2001, del llibre commemoratiu del centenari de l'Acadèmia Marshall, què creus que aporta aquest centre tant pel barri com per la ciutat de Barcelona.
Porta més d'un segle d'història musical perquè l'actual Acadèmia Marshall, originalment, va ser l'acadèmia que va fundar l'any 1901, Enric Granados. Ha acollit il·lustres visitants de la talla de Rubinstein, Manuel de Falla, Claudio Arrau, Alfred Cortot i un llarg etc. Estem davant una memòria musicalment molt important. A banda d'això, Granados el que volia era crear una acadèmia pròpia de piano en la qual transmetés la seva formula de sonoritat i el seu mètode de l'ús del pedal creant una escola pròpia. Granados tenia una vocació de pedagog considerable, no només donava classes per guanyar-se la vida. L'Acadèmia representa una memòria musical i a més està ben

Fotografia cedida per Mònica Pagès

viva. Actualment compta amb 200 alumnes seguint aquesta escola musical impulsada per Granados. Penso que estem davant un tema patrimonial ben important, estem parlant d'una de les escoles més antigues que tenim a Barcelona i a més amb un fort impacte a escala internacional gràcies als seus il·lustres responsables: Granados, Marshall i Alícia de Larrocha. També per altres noms igualment importants com Rosa Sabater, Carlota Garriga i actualment com Katia Michel, Luís Fernando Pérez o la mateixa directora, Marta Zabaleta. Per tant es pot dir que hi ha tot un considerable seguit de deixebles que han anat adquirint i estenent aquesta escola.

A l'Avinguda del Tibidabo s'hi troba la Sala Granados, que va ser posteriorment la sala de doblatge La Voz de España. Com a activista de la plataforma "Salvem La Sala Granados" com veus el panorama respecte a aquest emblemàtic edifici? Sant Gervasi i Barcelona poden permetre's perdre un edifici històric per la cultura del país?
El Doctor Andreu el va fer així per a Enric Granados. Fins aleshores, va ser un cas insòlit que un compositor nostre pogués disposar d'una sala pròpia. La va poder gaudir des de la seva inauguració l'any 1911 fins que va morir l'any 1916, quatre anys de molts concerts. A més, l'activitat a aquesta sala es va perllongar fins als anys 20. Quan vam explicar la situació de la Sala Granados al ple de l'ajuntament de Sarrià-Sant Gervasi l'1 de desembre i en una reunió dels arquitectes del districte amb el regidor d'urbanisme Daniel Mòdol a Vil·la Florida que va tenir lloc el 23 de març, aquest regidor ens va assegurar que es reuniria amb nosaltres i no ho ha fet, ni sembla per ara que ho vulgui fer. No entenc que es digui una cosa i que després no es faci.

En aquests últims dies, el 18 d'abril, representants del Partit Demòcrata en aquest districte van presentar a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports de l'Ajuntament de Barcelona la proposta de recuperació de l'edifici, que es va aprovar amb els vots d'aquest partit i d'ERC, C'S i PP. Però l'Ajuntament de Barcelona va declarar que no tenia previst adquirir aquest edifici i, a més, s'acabava de saber que Reale l'havia venut, cosa que no ens esperàvem en absolut perquè havíem rebut moltes opinions que el preu que demanaven estava totalment fora de mercat per les condicions d'aquest immoble.

Ara estem pendents de saber qui és el nou propietari *(el restaurador Jordi Cruz)*, però, evidentment, sense un fort capital al darrere, és impossible poder recuperar aquest edifici. Teníem l'esperança que l'ajuntament seria sensible a aquesta qüestió i no ho ha estat. Nosaltres només podem fer pressió social per conscienciar que és una llàstima que el deixem perdre i que Barcelona no pugui tenir una sala de concerts en aquest punt de la ciutat, que està molt apartat del centre i que podria tenir una capacitat per a més de dues-centes persones. A més, els dos soterranis de sota permetrien als músics d'utilitzar les seves cabines com a sala d'assaig o de gravació.

Avui en dia, els músics tenen problemes per assajar en els seus propis habitatges i per tant podrien trobar un espai on poder preparar les obres amb tots els mitjans. A més, l'Avinguda Tibidabo és un carrer emblemàtic del barri i de la ciutat i hauria d'estar protegit de dalt a baix amb un pla especial que permetés conservar edificis com aquest.•

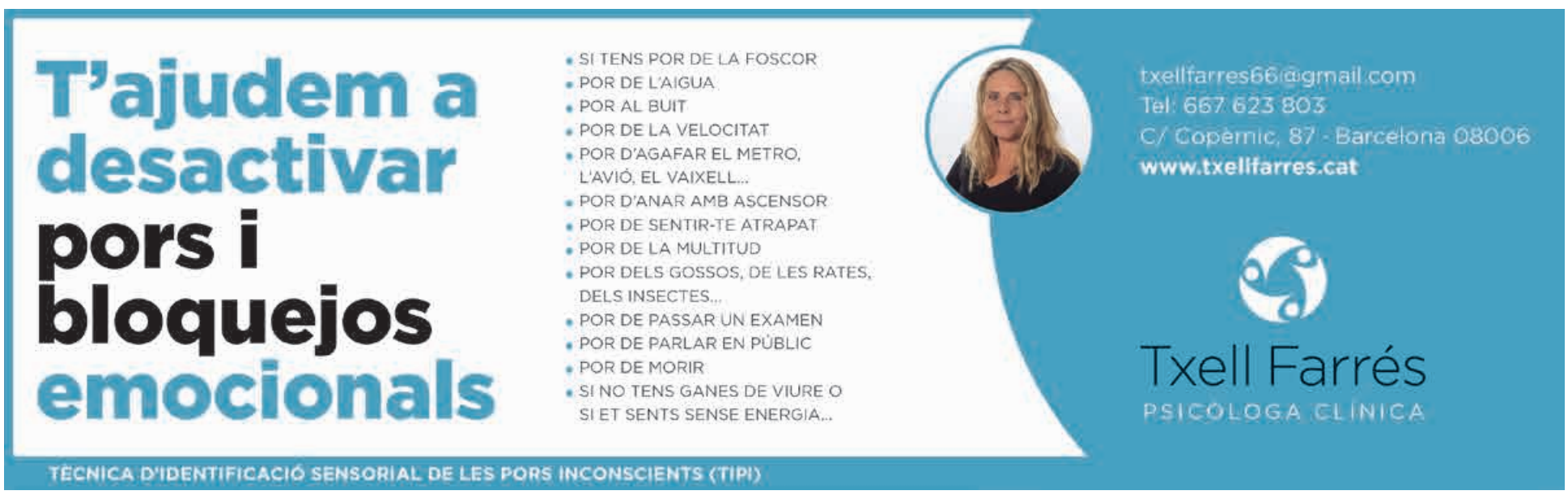

ARTS i LLETRES

El Faristol
Al Mar-Maragall, a Can Castelló

▶ **Eduard Sant i Chalois** (@Eduard_Sant)
Amb la sala plena ja de bon inici, el passat 28 d'abril el Centre Cívic Can Castelló va acollir "Al Mar-Maragall", projecte artístic literari-musical obra de la compositora, cantant i guitarrista Anna Martínez Norberto. L'autora musicalitza tot un recull de poemes de Joan Maragall dedicats al seu estimat Mar Mediterrani. Entre ells, trobem el recull de poemes "Seguit de Vistes al Mar" inclosos en el llibre antològic *Seqüències* així com el poema "Vistes al Mar".

A l'hora en punt, una emocionada Anna Martínez va pujar a l'escenari per introduir la proposta, els seus records associats al mar així com la figura del seu avi, qui li va fer descobrir l'obra i la figura del poeta Joan Maragall. Per últim, va presentar la seva companya de viatge musical: la violoncel·lista Sandrine Robilliard.

Al llarg d'una hora, Anna Martínez Norberto a la guitarra i a la veu i Sandrine Robilliard al violoncel, a base de ritmes de valset mariner, bossa nova, rumba, pop barrejats amb sons clàssics, van anar interpretant, un per un, els nou poemes de temàtica marítima escollits conscientment per seguir un ordre cronològic. El primer, a partir del cèlebre poema "La Ginesta", arrenca amb l'arribada de la primavera. A continuació, els set següents poemes corresponen als mesos estiuencs i a les seves corresponents vacances del poeta juntament amb la seva família a Caldes d'Estrac. El novè i darrer poema escollit és "La Tardor" on la melancolia hi és present en tot moment, com a clar resum de l'estat d'ànim que li suposava al poeta l'arribada d'aquesta estació, ja que, per ell, suposava el final del seu estimat estiu i inici del camí cap a la foscor que li suposava l'hivern.

Com a complement per l'espectador present, es van incloure uns audiovisuals amb fotografies il·lustratives dels poemes així com aquest escrit per a seguir-ho amb més facilitat.

Per últim, aprofitant la ben entesa de la presència a primera fila de Marta Maragall, néta del poeta, Anna Martínez Norberto la va convidar a pujar a sobre l'escenari per recitar un poema del seu avi. Per aquesta ocasió, Marta Maragall va escollir el poema "Excelsior"

En definitiva, "Al Mar-Maragall" és una interessant proposta per tots els públics tant per donar conèixer com per recordar l'obra i la figura d'aquest genial poeta.•

El cinefòrum "dijous cap per avall"
Els Boliche, cercant el cinema del segle XXI

Juanjo Compairé

A Sant Gervasi, en ple centre de la Diagonal, en un lloc emblemàtic, als baixos de la casa Portabella, allà on havia estat el cinema-bar Boliche, ara farà quatre anys un "malalt de cinema" —l'Alfons Mas— va impulsar el nou Boliche. Només un "malalt" com ell gosaria obrir un cinema al bell mig de la ciutat.

Tothom recordarà la gran quantitat de cinemes del passeig de Gràcia i de la mateixa avinguda de la Diagonal que han tancat portes. En efecte: el cinema per demanda a casa o en les múltiples pantalles que avui dia tenim a l'abast i l'enorme oferta de lleure a la nostra disposició ha fet baixar l'assistència al cinema (especialment entre setmana) fins al punt que semblaria que obrir una nova sala de cinema fos un negoci ruïnós. I més si afegim la pressió immobiliària i del turisme, amb un encariment dels lloguers fora mida.

I tanmateix, hi ha iniciatives com aquesta del Boliche (o la dels Texas o dels cinemes Zumzeig) que a les palpentes intenten trobar noves vies per al cinema al segle XXI. El Boliche, ens explica l'Alfons, va néixer com un projecte cultural: a través del cinema podem assistir a òperes o ballets. El Boliche fou pioner a projectar cinema documental, cosa que semblava llavors econòmicament suïcida. Hi ha sovint presentacions de films a càrrec d'actors i directors amics. S'hi han institucionalitzat els "sopars de cinema". Aquests cinemes han fet des del començament una aposta pel cinema d'autor, en versió original –evidentment- i lluny del cinema de les multinacionals. Un cinema que ens faci pensar al mateix temps que ens fa gaudir. Un cinema per assaborir-lo tranquil·lament i, si pot ser, millor en bona companyia. Tot el contrari del cinema de consum ràpid que sovint acaba atabalant-nos.

Fotografia: Juanjo Compairé

Alfons Mas a l'entrada dels cines Boliche

I així hem recuperat el costum –que semblava perdut- d'enraonar de cine al cinefòrum, que l'Alfons anomena "dijous cap per avall". I és que l'Alfons, que és filòsof, crític de cinema i que, entre altres, ha escrit un llibre sobre un cineasta japonès –el mític Ozu— no és un empresari a l'ús. Creu a contracorrent que hi ha un espai per un altre cinema. Un cinema com a espai de trobada, al contrari del cine de consum individual que predomina en molts ambients. I per això cada dijous convoca un públic fidel.

Enraonant de cine

El veig a la porta dels cinemes. Alguns dels que entren, el saluden i parlen amb ell, li comenten què els ha semblat tal o qual pel·lícula, li pregunten pel que pensa posar la setmana entrant. Ell els tracta com faria un botiguer de barri amb els clients als que coneix i saluda pel nom. Sempre parla a batzegades i amb una rialla nerviosa, possiblement de tímid sobreactuat.

La sessió comença a les 20,15 h, però abans de les 8 ja hi ha cua. Tothom d'una certa edat. No hi ha –ai las!- gent jove. Avui toca una pel·lícula que atreu no només als cinèfils sinó també als amants de la lectura: tracta dels darrers anys de l'escriptor Stefan Zweig. Un dels escriptors de parla alemanya més llegits, sens dubte. El film tracta d'una manera poc tremendista d'una època –la dels darrers anys 30 i començaments dels 40 del segle passat- que en molts aspectes ens recorda la nostra: la reflexió sobre Europa, la crisi de la democràcia, la guerra que tot ho empastifa, el drama dels refugiats i exiliats...

Quan acaba la projecció, la gent – que ha omplert totes les localitats, cosa realment inaudita un dijous al vespre- no vol marxar. L'Alfons compleix amb passió el seu paper d'amfitrió. Ens dóna les claus de la pel·lícula, ens burxa perquè parlem. I comprovem que tenim ganes de xerrar del cine i de la vida. El que hem vist ens ha tocat l'ànima. I ho volem compartir. Sense adonar-nos-en, se'ns passa el temps volant. La conversa continua fora de la sala tot prenent una cervesa –d'una marca patrocinadora de la sessió-. I veig que hi ha grups que, de tant trobar-se dijous rere dijous, han acabat coneixent-se i se saluden amb la complicitat de qui comparteix un secret, el de ser també "malalt de cinema". Una malaltia contagiosa.

És ja mitjanit, portem quatre hores i ens costa marxar. Possiblement molts som del barri i tornarem a casa a peu. Ja hem votat entre nosaltres sobre quina pel·lícula farem el fòrum la setmana que ve. El Boliche sembla una petita República independent presidida per un filòsof, una illa de tranquil·litat al bell mig de la voràgine.•

PASSATEMPS

PETITS JOCS DE LÒGICA

En Dmitri és un estudiant que ha vingut a fer un Erasmus a la Universitat de Barcelona. Té una habitació llogada a tocar de la plaça Molina per a la qual fa un pagament setmanal, segons té convingut amb la propietària de l'immoble. Els pares d'en Dmitri li envien els diners regularment perquè pugui fer cada pagament sense endarrerir-se. Sempre han estat molt puntuals i en Dmitri mai no ha deixat a deure res. Aquesta setmana, però, el seu pare ha estat uns dies malalt i ha trucat al Dmitri dient-li que s'endarreriria una setmana, que no patís, que li pagaria dues setmanes de cop. En Dmitri de seguida ho ha fet saber a la propietària, però com que aquesta és molt estricta i rigorosa li ha dit que no podia consentir l'endarreriment.

En Dmitri no s'ha precipitat i s'ha posat a pensar què podia fer. S'ha recordat que tenia una cadeneta d'or macís composta de set argolles i li ha proposat a la propietària que, si en acabar la setmana el pare no li havia enviat els diners, l'hi donaria.

La dona, d'entrada, no ha acceptat el tracte. En Dmitri ha insistit dient-li que era d'or de llei.

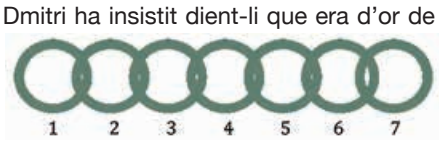

Finalment, la propietària ha acceptat, però ha posat dues condicions. La primera: "Hauràs de pagar-me cada dia per avançat amb una única argolla." I segona: "Només admetré que obris una única argolla de la cadena."

Com s'ho haurà de fer en Dmitri per pagar a la propietària?

(La solució us la donarem al proper número de El Jardí)

SUDOKU

		3	4				1	
4	2				8	5	3	7
	1		3					
	3	8					4	2
		9		7		3		
6	5					9	7	
					1		6	
9	6	4	7				8	5
	7				5	4		

Solució sudoku:

9	2	4	5	8	6	1	7	3
5	8	1	3	2	7	4	6	9
3	6	7	1	4	9	5	8	2
1	7	9	4	3	8	2	5	6
8	5	3	6	7	2	9	4	1
2	4	6	9	1	5	8	3	7
4	9	8	2	6	3	7	1	5
7	3	5	8	9	1	6	2	4
6	1	2	7	5	4	3	9	8

CosyMaison

Una àmplia gama de productes diferenciats i de qualitat

Carme Rocamora

Tot resseguint la ronda General Mitre, a l'encreuament amb el carrer Mandri, un aparador de vidre amb milers de detalls et crida l'atenció. Porta les lletres CosyMaison i un cérvol vermell les acompanya. Des de fora, vianants curiosos paren per mirar a través del vidre els sofàs, coixins, peluixos, taules i molts altres productes. Els que s'atreveixen a entrar són atesos pel Benjamin, un jove francès molt agradable que dona una atenció dedicada i personalitzada a cadascuna de les persones que es dirigeixen a la seva botiga.

No és una simple tenda de mobles sinó que el catàleg de productes de decoració és inacabable. Des de 1993, amb un local comercial a la Cerdanya francesa i des de fa ben poc a Barcelona, CosyMaison ofereix productes originals i de qualitat però d'estils ben diferents: decoració tradicional, de muntanya, moderna, *vintage*, natural... Els dos pisos del local de Barcelona estan estratègicament ocupats amb taules, estanteries, llits, matalassos, tassons, taules parades i un gran catàleg d'especials i curioses llums, tot plegat ordenat amb bon gust i amb molt detall.

El Benjamin m'explica que fa més de 20 anys que treballant amb materials de decoració i que cadascuna de les marques que ofereix a la seva botiga s'ocupa que pertanyi al grup de les millors posicionades. Segons ell, ens trobem en una societat on es consumeix el producte i sense que passi massa temps es tira. CosyMaison aposta per uns productes que aguantin, que siguin de qualitat i aportin confort perquè, per exemple, parlant dels matalassos, considera que "val més la pena fer una petita inversió i tenir un matalàs excel·lent durant 10 anys que pagar menys: són matalassos d'alta gama *Bultex* de la marca *unlimited* i els tenim a uns preus amb un 30% de descompte: un matalàs de 140x190 el presentem a 1.200 € en lloc de 1.750 €. Dormir bé només costa 33 cèntims per nit, són menys de 10 € al mes".

Productes personalitzables

ot i així, resseguint la sala, tampoc hem de pensar que els preus són inabastables. A la botiga s'hi presenta una àmplia gama de preus i qualitats "els productes menys cars en general no solen ser personalitzables, en canvi amb el factor afegit de poder-los fer a mesura sí que puja una mica més el preu, ja que augmenta exponencialment la qualitat". De fet, els graus de personalització dels productes són únics: a la botiga disposen d'un software propi on es pot escollir pas per pas com es vol un moble: una taula amb més o menys alçada, el material, les mesures... Amb els sofàs, per exemple, es pot escollir entre diversos tipus d'escuma, tocar i escollir els teixits i triar entre els diversos fabricants que ofereixen els productes a CosyMaison; compta amb sis marques en exposició de sofàs amb varietats de preu des de 400 € fins a preus més elevats; les marques, de prestigi: alemanyes, belgues i franceses. CosyMaison té exclusivitat a Espanya en tenir marques com *Burov, Musterring, Home Spirit i Rom.be* "cada vegada que t'asseguis estaràs content i satisfet de la teva compra".

Interioristes

Els interioristes s'han interessat pels productes de CosyMaison. "Des que hem obert han passat per aquí més de 40 interioristes interessats en la nostra àmplia gama de productes". El mateix Benjamin, tot i que no li agrada reconèixer-ho, també ha fet d'interiorista (***www.benhomefurniture.com***) en el projecte PGA Catalunya i ha assessorat els seus clients, ja que coneix a la perfecció els 180 fabricants que té per la botiga i els productes que ofereix. "També moltes agències immobiliàries i arquitectes mantenen contacte amb nosaltres perquè els hi proveïm productes".

Compres on-line

A la pàgina web de la botiga es pot navegar i descobrir molts dels productes que tenen i fer-se una idea del que es pot trobar a la botiga. També es poden fer compres i es fan enviaments a tot Europa, o bé personalitzar els productes. Tot i així, el Benjamin reconeix que recomana que el client s'acosti a la botiga per poder rebre un millor assessorament i així, amb tranquil·litat, decidir quins productes obtenir. A més a més, ara mateix, on-line té uns 400 productes quan realment l'*stock* real són uns 6.000 i amb moltes possibilitats personalitzables il·limitades.

Competència

Amb diversos anys d'experiència a l'espatlla, Benjamin considera que els preus dels mobles i la varietat que hi ha a Barcelona no són prou amplis i per això va creure que havia d'obrir una botiga CosyMaison i presentar varietat de preus segons quin tipus de producte està venent: no manté una línia de preus igual sinó que depèn de les característiques dels productes. Recomanacions Així doncs, el millor que es pot fer és acudir a la botiga i deixar-se assessorar i invertir temps a mirar tant els mobles pròpiament dits, com els plats i gots amb motius realment especials i diferents: animals, flors, paisatges. També els tèxtils o bé els matalassos de gama alta. Per l'exterior també es presenten diverses possibilitats, cadascuna d'elles diferents dels mobles que estem acostumats a consumir en grans tendes mobiliàries homogeneïtzades.

En conclusió, un espai agradable de visitar i on parar atenció en tots els detalls i motius.

Ronda del General Mitre, 104
@cosymaisonbarcelona
http://cosymaison.com/es/

SALUT i NUTRICIÓ

Tàrtar de tomàquet

▶ **Marta Castells**

Un tàrtar vegetal que a cap altre no ha d'envejar.

Ingredients:
7 tomàquets madurs
créixens,
porradell per decorar

Per al condiment:
4 gotes de tabasco,
2 culleres soperes de xerès,
1 cullera petita de salsa Perrins,
1 cullera petita de mostassa antiga
1 cullera sopera de porradell picat fi
sal
pebre
oli d'oliva,

Elaboració:
1. Escaldeu els tomàquets en aigua bullent, peleu-los i retireu-ne les llavors i la part aquosa. Trossegeu-ne la carn a làmines.
2. Deshidrateu la carn dels tomàquets al forn amb un polsim de sal durant 90 o 120 minuts a foc molt baix.
3. Un cop cuits, talleu-los ben petits i condimenteu-los.
4. Decoreu-los amb els créixens i el porradell.

Nota: Al condiment hi podeu afegir ceba tendra, tàperes o cogombrets ben picats, al vostre gust.

CUINA DE MERCAT
Puntes verdes

▶ **Blai Pérez**

Amanida d'espàrrecs amb tonyina

Ingredients per a 4 persones:
1 manat d'espàrrecs verds
300 g de ventresca de tonyina
200 g de romesco
Oli d'oliva verge extra

Per al romesco:
2 tomàquets madurs
1 gra d'all
La polpa d'una nyora
Un tros de pa sec o 4 galetes Maria
50 g d'avellanes torrades
200 ml d'oli d'oli verge extra
40/50 ml de vinagre de poma
sal

Elaboració:
Començareu preparant el romesco, escalivant els tomàquets i l'all, i ho triturareu juntament amb la resta d'ingredients, i ho reservareu.
Tot seguit, netegeu i peleu els troncs dels espàrrecs, saltegeu-los amb un raig d'oli, i ja podreu muntar el plat començant per posar-hi la tonyina, per sobre els espàrrecs i tot plegat amanit amb la salsa.

Suquet amb espàrrecs

Ingredients:
4 talls de lluç o rap d'uns 150 g cadascun
20/25 cloïsses
2 manats d'espàrrecs verds
1 manat de ceba tendra
1/2 manat d'alls tendres
250 ml de fumet de peix
Sal

Elaboració:
Piqueu i sofregiu els alls i les cebes, després afegiu-hi els espàrrecs tallats fins i el fumet i deixeu que redueixi, rectifiqueu de sal i tritureu-ho tot. Poseu-ho en una cassola al foc i quan arranqui el bull afegiu-hi el peix escollit i les cloïsses, quan s'obrin espereu 2 min, torneu a rectificar de sal i ja estarà el plat per servir.

Espàrrecs, pèsols i gambes

Ingredients
8 gambes grans (o escamarlans)
250 g de pèsols fins
12 espàrrecs verds
1 ceba de figueres

Per al brou
1 pastanaga
1 porro
50 g de careta de porc o d'orella
50 ml d'oli d'oliva verge extra

Elaboració:
Primer de tot peleu les gambes i reserveu-les. En una safata amb el forn a 180º durant 45 min, coureu els caps de les gambes, la ceba a daus, la pastanaga i el porro a rodanxes, passat el temps ho cobrireu amb aigua i ho deixareu coure 30 min més, coleu i reserveu.

Talleu els espàrrecs a rodanxes fines i salteu-les amb un raig d'oli d'oliva, tot seguit la careta o orella de porc, i finalment els pèsols. Disposeu-ho al fons d'un plat soper, per sobre les gambes marcades a la planxa i per acabar el muntatge amb una mica de brou calent.

Crema d'espàrrecs

Ingredients:
1 manat d'espàrrecs verds
Oli d'oliva verge extra
Sal i pebre
4 ous

Elaboració:
Bulliu en força aigua i sal els troncs i retalls dels espàrrecs, tot reservant les puntes, quan estiguin ben tendres, escorreu-ho i reserveu l'aigua perquè es refredi.

Tritureu els espàrrecs amb una mica de l'aigua de coure'ls amb un bon raig d'oli d'oliva, rectifiqueu de sal i pebre i ja estarà a punt per servir, amb les puntes que teníem reservades posant-les sobre la crema i un ou escalfat per persona. A l'hora de fer la crema s'hi pot afegir una patata cuita, o ceba fregida, crema de llet o llet de coco.

Josep Farran: carn de vedella, xai, cabrit i bou

'Pels àpats familiars i especials tothom sap que al Mercat no fallem'

Josep Xurigué (@josepxurigue)

Carnisseria J. Farran és una de les més antigues del Mercat de Sant Gervasi. Al Josep Farran, la seva senyora i la Pepi —qui s'encarrega ara principalment de la parada— els podeu trobar amb una atenció molt professional i amb la seva amabilitat de sempre. La seva selecció de carns és molt acurada. A en Josep li agrada seguir tot el desenvolupament de la vedella: des del seu origen a Girona, fins que al seu propi obrador la preparen per servir-nos-la en les millors condicions.

Fotografia: Mercat de Sant Gervasi

En Josep Farran fa 42 anys va començar essent venedor d'una empresa de carn. Allí va conèixer els secrets de l'ofici, de la distribució i als millors ramaders i granges. Amb la seva senyora i un soci van decidir-se per posar una parada al Mercat de Sarrià. A Sarrià van fer obres i, va ser aleshores, quan li van proposar venir al Mercat de Sant Gervasi. Era un lloc més nou i amb més possibilitats. I el temps passa de pressa... Enguany ja farà 25 anys!

Com heu vist l'evolució del mercat en els darrers anys i com us hi heu adaptat?
Actualment, les generacions noves a causa de l'exigència de la feina tenen menys temps per a anar a comprar. I és per això que ens hem adaptat als nous temps, preparant especialitats de carn que siguin fàcils de cuinar i de molta qualitat, com ara la selecció de 6 especialitats d'hamburguesa, la carn arrebossada, el xurrasco adobat, etc.

Què hi podrem trobar d'especial a la teva Carnisseria?
La millor selecció de carn de vedella, xai, cabrit i bou. I l'atenció personalitzada que oferim en tot moment. És per això que tenim una clientela molt fidel, que sap apreciar el bon producte fresc de mercat.

En les especialitats de vedella hi trobarem: el roastbeef, el tournedó, l'ossobuco, el carpaccio i també els talls tradicionals per rostir. En les especialitats de xai i cabrit, la millor qualitat del moment.

Com es prepara el millor tournedó, el fricandó o un bon roastbeef?
El tournedó es fa de la part més polida —tendra i sense greix— del filet, i s'envolta de bacon. Normalment es menja amb una bona llesca de pa. El cabrit s'acostuma a fer cuixes i espatlles al forn i costelles i mitjanes per arrebossar. La vedella és més clàssica: el fricandó es fa sobretot amb dues peces, la llata i el gerret. Per arrebossar, tenim la tapa plana o el crostó de la vedella.

El roastbeef es fa del final de la mitjana o del crostó, que també és un tros molt polit. El bistec també el fem del crostó, o de la culata.

Què és el que més t'agrada de ser carnisser?
M'agrada poder atendre personalment els clients, i així poder oferir-los el producte més adequat en cada moment.

Com veus el mercat de Sant Gervasi?
Som un equip de bons professionals, entesos en els nostres productes. Donem el millor servei a tots els públics. Les famílies joves quan tenen fills busquen la millor alimentació i el producte autèntic per cuidar dels més petits. I, aleshores, tornen al mercat. I també moltes persones hi vénen quan volen fer un bon àpat familiar i especial. La gent sap que al Mercat no fallarem! •

MERCAT DE SANT GERVASI
ASSOCIACIÓ DE VENEDORS
www.mercatdesantgervasi.com
Plaça de Joaquim Folguera, 6
Tel. 93 4177874
Horaris:
Dilluns, dimecres, dijous i dissabtes: de 8:00 a 14,30 h.
Dimarts i divendres de 8:00 a 20:30 h amb una aturada al migdia
Serveis:
• Aparcament
• Repartiment a domicili
Troba'ns a:
Mercat de Sant Gervasi
Menja bé, menja sa, menja del nostre mercat!
AVIRAM
Aviram La Moreneta
Polleria Chelo
BAR
Bar Cafeteria El Mercat
CANSALADERIES
Ginés i Loli
FORMATGES
La fromagerie, la cava del formatge
CARNISSERIES
Carnisseria Farran
Carnisseria Miquela Artés
Carnisseria Chelo
FRUITES I VERDURES
Fruites i verdures Alcalà
Carles i Susi
Fruites i verd. Salcedo
La Selecta
LLEGUMS
Llegums Sumarroca
PASTA FRESCA
Farina Pasta Fresca
PEIXATERIES
Peix de platja César
Peix i marisc Ramon
Peix fresc Cesar 2
Peix de Platja Olivé
PESCA SALADA
La Bacallaneria de Sant Gervasi
QUEVIURES
Alimentació Sant Gervasi

Una època de sobreproducció de coneixements

▶ **PiJ Sarrià-Sant Gervasi**

Encetem el tercer trimestre i ja tenim dos articles damunt de les espatlles. Fins ara hem procurat parlar de temes que poden interessar als i les joves del districte. Però ai! Aquest 19 d'abril celebràvem el dia Internacional de la informació juvenil i això ens va fer pensar que no havíem parlat de nosaltres, de la nostra tasca al districte, i just seria interessant que fos coneguda per a tothom.

Som el Punt d'Informació Juvenil del Districte de Sarrià-Sant Gervasi. Com el nom indica, la nostra tasca consisteix a informar nois i noies, que poden tenir entre 14 i 35 anys. A partir d'aquí, la pregunta que se'ns fa alguna vegada és: per què és necessari un servei especialitzat d'informació per a joves? La resposta és senzilla: la joventut conforma un col·lectiu vulnerable en el si de la nostra societat (és la mateixa raó que, malauradament, també motiva l'existència d'un servei municipal per a les Dones). Només els índex d'atur entre els menors de 25 anys -50% el 2016 segons fonts de l'ARA- ja ens haurien de posar en alerta.

Ara bé, els joves no són un col·lectiu vulnerable només en conjuntura de crisi, sinó sobretot davant la complexitat del món adult, amb els seus revolts i les seves trampes. Com pots saber els teus drets com a persona treballadora quan aconsegueixes una primera feina? Qui et pot orientar sobre possibilitats acadèmiques o beques? Qui et pot informar sobre els passos per aconseguir emancipar-te? A on trobaràs informació fiable sobre salut sexual i reproductiva? Efectivament, els punts d'Informació de la ciutat de Barcelona es dediquen a explorar pel magma moltes vegades complex de la informació, la seva matèria primera. A partir d'aquí, la seva formació i experiència els permet destriar el gra de la palla i així poder oferir informació fiable i actualitzada a tot aquell que ens la sol·liciti.

Un cop es té la informació aplegada i a punt la feina no ha acabat, però. Mancarà el més fonamental, que és donar-se a conèixer i anar a buscar els joves. És per això que la informació juvenil es mou -anant a centres educatius, esplais i caus, casals de joves- i també es transforma -en vídeos, pamflets, campanyes o fotos d'Instagram-, per tal de captar l'interès de tot aquell jove que tingui dubtes i inquietuds.•

El tallerista de robòtica

"És a partir de l'error que es fan descobriments"

▶ **Elena Bulet**

En Johan Martínez és el professor de Robòtica del Taller de Casa Sagnier. Té 37 anys, li encanta el món dels robots, però es dedica a la música. Espera poder combinar aquestes dues passions algun dia. És originari de Veneçuela. Allà va començar a estudiar Enginyeria Elèctrica, però va deixar la carrera per venir a Barcelona a estudiar jazz. En l'actualitat, compon música, a la vegada que desenvolupa projectes de robòtica a diversos centres.

Fotografia: Elena Bulet

Què és per tu la robòtica?

La robòtica és una excusa perquè els joves aprenguin a treballar en equip i a solucionar problemes. Es tracta d'un espai on equivocar-se i aprendre, un espai per créixer en equip.

De quines parts es compon un robot?

Un robot té actuadors (motors), sensors i un cervell. Els actuadors són els encarregats de transformar la informació que enviem des del programa en una resposta física. Per exemple, el moviment. En canvi, els sensors actuen a la inversa. El fet físic el transformen en informació digital perquè sigui comprensible pel robot. A més, tot autòmat consta d'un cervell (microcontrolador) que nosaltres podem programar via Bluetooth o via USB des d'una plataforma de programació a l'ordinador.

Si poguessis construir qualsevol tipus de robot, quin seria?

Qualsevol que pugui ajudar la gent. Poder crear coses que augmentin la qualitat de vida dels qui no tenen la mateixa facilitat que els altres per realitzar certes activitats.

I es pot programar sense tenir coneixements de programació?

Hi ha plataformes desenvolupades per aquells qui tenen la inquietud de programar, però que no ho han fet mai. Es tracta de fer un trencaclosques. Cal agafar peces i anar-les unint entre elles. Cada peça té una funció adjudicada, de manera que al connectar-les totes et queda un conjunt de programes que es materialitzaran en accions del robot.

Quin va ser el teu primer contacte amb els robots?

Vaig descobrir la robòtica fa 4 anys, a Barcelona Activa. Junt amb una altra persona, teníem la inquietud de desenvolupar un projecte educatiu i buscàvem una eina per materialitzar-lo. Volíem que fos un projecte de resposta immediata, on els joves investiguessin, poguessin equivocar-se i també observessin la resposta immediata de les seves accions. Tenim la impressió que els joves han oblidat que és a partir de l'error quan es fa descobriments.

En l'actualitat, esteu ideant alguna altra activitat més?

Volem parlar amb el Districte per realitzar una aula oberta. Es tractaria de combinar la robòtica amb la impressió 3D i crear un espai on els joves poguessin venir a crear. Com un *coworking* amb joves i nens. Ells podrien venir amb les seves inquietuds i projectes, tenir l'ajuda d'un dinamitzador i conèixer altres persones amb qui desenvolupar el projecte.

Què tenen els joves que incita a treballar amb ells?

Els joves no tenen por a la perfecció. Això està canviant, però tant de bo segueixi així. No hi ha una única solució per les coses, la riquesa està a poder negociar, aprendre i decidir entre tots. La robòtica és un espai per compartir. Volem no ser competitius. El món està canviant i treballarem per projectes i en equip. Per aquest motiu, és important que els joves tinguin eines de sociabilitat i de col·laboració amb els altres.

En Johan defensa que la robòtica no és difícil. Recomana que els qui es vulguin iniciar en aquest àmbit s'apropin i comencin. Si un té la inquietud, només cal posar-se al web i investigar. Aconseguir solucionar un problema. Preguntar molt. A més, també afegeix que la gent té la impressió errònia que la robòtica és per a homes. I no, la robòtica és de tothom i per a tothom.•

GERVASIENTOS: Capítol 2: Iván i Lía

▶ **Juan José Álvarez G.**

Som feliços?

El Martí es va quedar pensant en la pregunta que havia escoltat. En unes setmanes es casaria amb la Lía, però alguna cosa estava canviant en ell. Potser era per la mort de Ricard o per l'estranya dona de vermell en el funeral. No ho sabia.

Va apagar el seu mòbil i va donar voltes per Sant Gervasi. Al cap d'uns moments va arribar al Turó Parc. Un lloc on els gervasientos es reunien cada tarda en la seva adolescència. Allà, ell els havia presentat el Javier, el seu nou amic, i des de llavors havia començat la fi per a tots.

Vesprejava. Tot seguia igual al parc. Nens, bulli, famílies. De sobte va veure a Adrià, un dels gervasientos, acompanyat d'una ampolla de rom. Ho va dubtar. Havien passat deu anys sense parlar, però no podia ignorar que es veia malament. Es va acostar i li va preguntar què passava.

****

La Lía, preocupada per Martí, va penjar el telèfon i va pujar a l'ascensor. Dins hi havia un home a qui no va reconèixer immediatament. "Lía?", va preguntar l'home en veure-la. La Lía es va girar i les mirades de tots dos es van trobar després de molts anys. Iván sempre havia estat el més lliure dels Gervasientos i seguia vestint com un jovenet, amb el seu patinet i una gorra. La Lía va saludar de mala gana, però no va poder evitar recordar el temps passat en què ell havia estat el seu primer amor. Ara tots dos eren adults i encara que allò era història, va haver-hi un silenci molt incòmode per a tots dos. Inesperadament l'ascensor es va aturar, es van apagar les llums i va regnar la foscor. La Lía va deixar anar un crit i es va desesperar perquè sofria de claustrofòbia. L'Iván, que era atlètic la va agafar entre els seus braços i va intentar calmar-la. Al cap d'uns moments la promesa de Martí es va tranquil·litzar. Va tornar el silenci i els alens de tots dos es van trobar en aquella foscor. L'Iván va il·luminar amb el seu mòbil i li va preguntar si es trobava millor. Ella va assentir agraïda alhora que ell li va comentar que havia anat a aquest edifici per una entrevista de treball, que va resultar ser falsa. Va haver-hi silenci. "Així que tu i Martí us caseu?", va murmurar l'Iván i la Lía va dir que sí. Va tornar el silenci. Ella li va preguntar com estava. "Bé, visc al Raval, en una casa ocupa, vaig deixar la meva mare i la seva fortuna", va respondre i tots dos van somriure nerviosos. Era rar, perquè feia molt que la Lía no somreia així amb el Martí. Va tornar la llum. Les portes es van obrir. L'Iván la va convidar un cafè i ella es va negar elegantment. Es van allunyar uns passos, es va girar i va somriure.

****

"La dona de vermell es diu Júlia i era la vídua de Ricard" — Li va dir l'Adrià, una mica borratxo, al Martí en el Parc Turó. "M'ha tret de l'empresa com un gos. Aquesta dona és dolenta i ve per nosaltres", va afegir l'Adrià.

Martí es va preguntar qui era la dona de vermell, a l'hora que ella ho observava des d'un cafè al costat del parc i llegia un *whats* que deia. «Fet, l'Iván i la Lía s'han retrobat». Martí mai serà feliç...•

Continuarà...

Primavera al Farró i Putxet

▶ **Juanjo Compairé**

Quan arriba el maig els nostres carrers s'omplen d'olors de gessamí, xuclamel, romaní i moltes altres flors. I ja sabem que el dia 11, per Sant Ponç, aquestes olors ens convoquen a la plaça Mañé i Flaquer, a la fira d'herbes, mel, xarops, sabons i fruita confitada. Amb un temps molt primaveral, entre xàfecs i sol esplendent, els veïns i veïnes hem pogut gaudir d'un dia en què els nostres carrers s'assemblen una mica més als carrers d'un poble ple de pagesos i artesans.

El mateix dia, per tant, la comunitat d'artistes dels dos barris ens han obert els seus tallers: vuit al Farró i dos al Putxet. Són veïns i veïnes nostres, als qui veiem cada dia i que aquest dia ens obren casa seva, ens mostren com treballen i què fan. Pintura, ceràmica, joieria, artesania diversa, només cal seguir l'itinerari marcat amb uns globus blaus per trobar-los. La primavera al Farró i al Putxet també és una primavera artística!•

Taller de Montse Sunyer. Fotografia: Juanjo Compairé

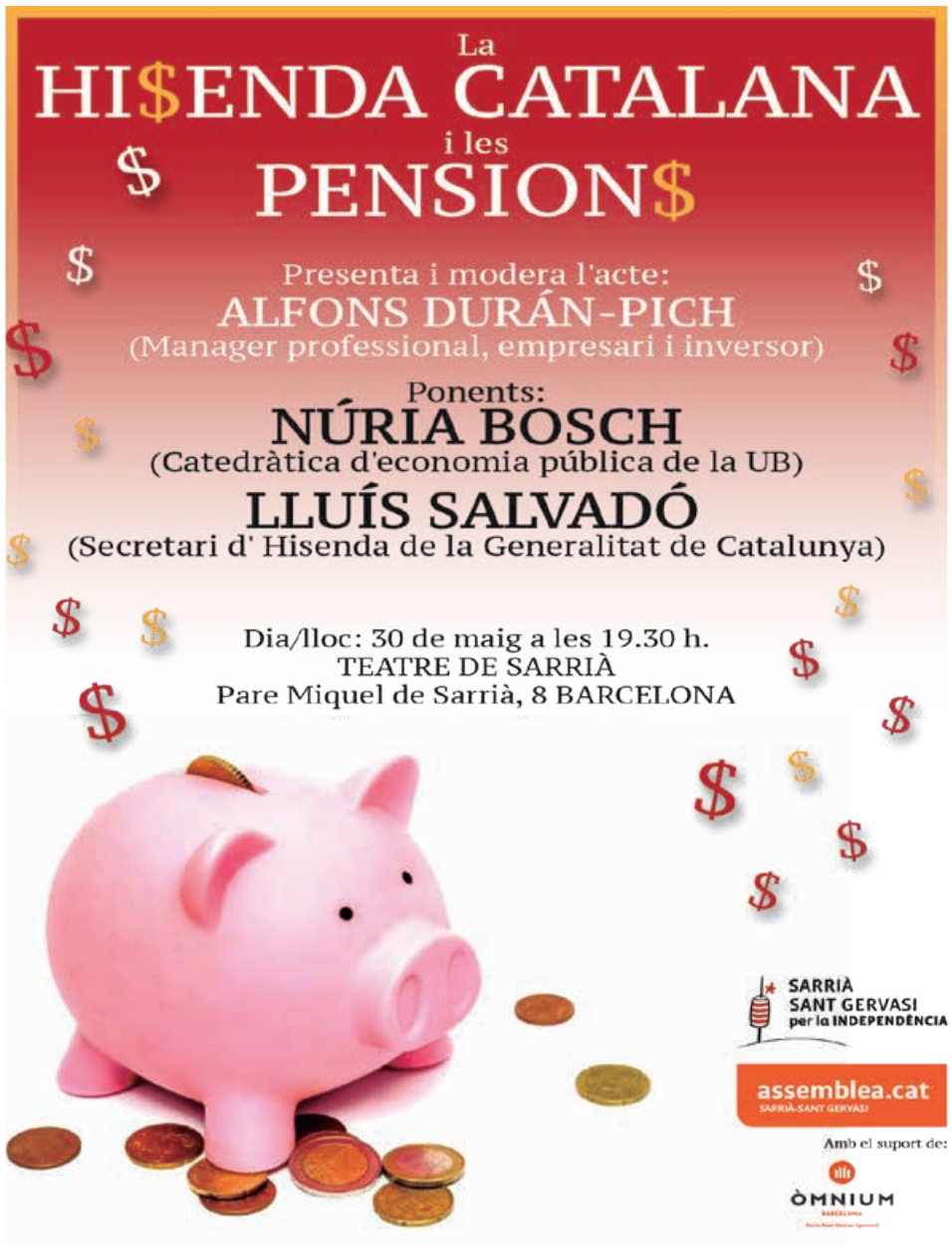

PELS PETITS DE CASA

Cançó

Plim, plim, plim, plim
Salta l'esquirol
Plim, plim, plim, plim
I depressa puja al tronc
Plim, plim, plim, plim
Agafa una pinya
Plim, plim, plim, plim
I se la menja tot sol

L'esquirol és un rosegador. Té unes dents molt llargues, fortes i esmolades per poder trencar els fruits secs que troba al bosc.

Quins altres animals rosegadors coneixes?

Una caminada en plena primavera

El Gervasi i la Rita han fet una caminada des d'un poble de muntanya fins arribar a un llogarret. És primavera i pel camí han trobat un munt de flors. Algunes les han trobades a les entrades de les cases i altres a la vora del camí. Al bosc han vist un esquirol que saltava de branca en branca i un cabirol que ha fugit corrent. També han vist algun ocell, però sobretot els han sentit cantar.
Mira el mapa que han fet amb les flors que han trobat.

Observa les flors

> N'hi ha alguna que tingui forma d'estrella? I de campaneta?

> Quina planta viu en llocs humits i fa una flor groga que té cinc pètals?

> Quines creixen al camp sense que ningú les hagi plantades?

> Quines tenen cinc pètals?

> Quina flor, quan està madura, es converteix en una bola de color blanc? Si la bufes surten volant totes les llavors.

> Quines són flors d'arbres friuiters?

> Dels colors d'aquestes flors, quin t'agrada més?

> Quins altres noms té la xicoia?

Il·lustració: Gràcia Farràs Ribas

L'esplai d'en colapi

Del 22 de juny al 21 de juliol
i del 4 al 8 de setembre
2017

el circ de P3 a 1r de primària

Aquest any en Colapi va al circ!
Cada setmana un personatge coneixerà i amb ell ens farà jugar!

Activitats durant l'esplai

Psicomotricitat
Curs de natació
Coneixem els esports
Tallers manuals
Expressió corporal
Gimcana
Activitats amb pares (els divendres)

Serveis i instal·lacions

- ★ Sortides: bosc vertical, visita al museu, espectacle a l'escola.
- ★ Instal·lacions pròpies: camp de gespa, sala polivalent, pavelló, piscina, etc.
- ★ Cuina pròpia (menús adaptats)
- ★ Monitors titulats de l'escola

★ ★ ★ el circ de 2n de primària a 2n d'ESO ★ ★ ★

Pel matí escull la teva opció!
(2h específiques de la teva disciplina)

Per la tarda fem tallers. Tria i apunta't al que més t'agradi!

Activitats durant l'esplai

Piscina diària
Jocs tradicionals
Aquatló
Cursa d'orientació
Nit màgica
Treballem al circ

Serveis i instal·lacions

- ★ Sortides: platja, bosc vertical, activitats al medi natural,etc.
- ★ Instal·lacions pròpies: Pistes de pàdel, camp de gespa, pavelló, piscina, etc.
- ★ Cuina pròpia (menús adaptats)
- ★ Monitors titulats de l'escola

ESPLAI ESTIU i SETEMBRE	HORARIS	
Del 22 de juny al 21de juliol Del 4 al 8 de setembre	MATÍ	de 9.00 a 13.00
	TOT EL DIA	de 9.00 a 17.00
	ACOLLIDA	de 8.00 a 8.45 de 17.00 a 17.30

SETMANES /DIES	QUOTES
1 setmana (tot el dia)	153 €
1 setmana (fins les 13h)	92 €
Opció 1 dia (excepte dia de sortida)	40 €
Només 22 i 23* de juny (*23 de juny fins a les 15h)	50 €
Servei d'acollida matí i tarda	gratuït

PROMOCIÓ: Si véns tot l'esplai, et regalem els dos primers dies! (22 i 23 de juny)

DESCOMPTES
10% de decompte 2n germà
20% de descompte 3r germà i posteriors

INSCRIPCIONS ONLINE A:
sarria.escolapia.cat
Inici d'inscripcions el 4 de maig

Escola Pia Sarrià - Calassanç
C. Immaculada, 25-35 · 08017 Barcelona
Tel. 932 120 908 (Secció Esportiva)
sarria.esplai@escolapia.cat · #esplaicolapi

GENT GRAN

ACTIVITATS

MAIG - JUNY

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

Aquest mes que iniciem amb la plenitud de la primavera, participem en la XX trobada de corals de gent gran de Sarrià-Sant Gervasi (set, entre elles la nostra) que enguany tindrà lloc a la parròquia de la Bonanova. També tindrem ocasió de sentir a la llar l'orquestra infantil Virtèlia, farem la cloenda del mes amb l'actuació del grup de Gospel Pere Pruna, i podrem gaudir d'una sessió de fragments de sarsuela.

Dijous 18 de maig, a les 17 h
XX Trobada de corals de gent gran de Sarrià - Sant Gervasi, entre elles la nostra, que actuaran a la Parròquia de la Bonanova.
Divendres 19 de maig, 18:30 h
Diàleg entorn de **notícies i vivències**, amb la Marta Mestres.
Dimecres 24 de maig, 17:30 h
Fragments de **sarsuela** per *playback* a càrrec de la gent gran del Casalet del Guinardó.
Dijous 25 de maig, 18 h
Actuació de la **Orquestra infantil Virtèlia**, dirigida per la Cecília Llongueras.
Dimecres 7 de juny, 17:30 h
Conferència sobre **La Comunicació entre generacions**, per el professor Antoni Argandoña Remis
Activitats habituals: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc

Espai Caixa Bonanova

c. Berlinès, 4-6, 93 201 88 06
esplaibonanova1@gmail.com

S'està preparant la sortida al **Tirol** d'aquesta primavera, els dies 26 a 31 de maig (sis dies).
Activitats habituals: loga, Teatre, Coral, Ball en línia, Sardanes, Coral, Bridge, Canasta, Manualitats, etc.

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

Dimarts 23 de maig
A l'**Escola Nausica**, ballarem country i concurs de pastissos.
Dilluns 29 de maig
Assemblea del Casal i berenar. Dinar dels voluntaris
Dissabte 10 de juny
Caminada de **Radars** pels barris de Sant Gervasi.
Dimarts 13 de juny
Tarda de tertúlia en els jardins de la Casa Muñoz Ramonet, si el temps ho permet
Activitats habituals: Idiomes, loga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

Casal de Santa Cecília

passeig de Sant Gervasi, 66, tel. 934 17 46 92
Parròquia de Santa Cecília

Del 22 al 28 de maig
5à Setmana Solidària: a les botigues col·laboradores del barri es distribuiran **guardioles** per a la recollida de fons.
Tot el que es recapti aquests dies s'entregarà al servei de **Càritas de la parròquia**, per ajudar famílies necessitades del nostre barri.
Divendres 26 maig, a les 20 h
5a Setmana Solidària: **Concert solidari** a la parròquia, amb la participació de: Coral Santa Cecília, Coral del Coll i grups convidats.
Dissabte 27 de 18 a 20 h, i diumenge 28, de 11 a 14 h
Venda de productes a preus simbòlics, al portal de l'església.

Les finestretes dels records

Publiquem els records d'una persona nascuda al barri que evoca moments del Sant Gervasi d'abans de la Guerra Civil i del primers anys del franquisme.

▶ **Neus Gavaldà Alcácer**

Em dic Neus Gavaldà Alcácer i vaig néixer el 28 de febrer de 1934 al número 31 del carrer Sant Gervasi de Cassoles. El dia que vaig néixer nevava a Barcelona, i per això em van posar Neus. Vaig viure a Sant Gervasi fins que em vaig casar, l'any 1963, o sigui que tinc molts records de com era el barri, de totes les botigues que hi havia: el graner Codina, la merceria Violeta, la Inés que era la bacallanera, les cotillaires —la Rosita i la seva germana—, el colmado Esmendia, la granja, el forn, la barberia, el Pep el sabater, el manyà, que tenia una clau molt gran al damunt de la porta, i, sobre tot, la merceria Rosita, de la qual tinc un record molt especial ja que hi vaig treballar quan era joveneta i que avui dia encara existeix.

La meva família materna va arribar al barri l'any 1910 des de València. El meu avi era un artista del fang i es va fer càrrec, junt amb els seus fills, d'una bòbila del passatge Foraster. Els meus avis van llogar el pis del carrer de Sant Gervasi 31, un pis gran, doncs era una família amb set fills. La meva mare, que era la tercera, en aquell moment tenia 17 anys.

La meva iaia paterna tenia una parada de verdures al mercat de Galvany i les tietes, una granja al carrer Muntaner tocant a Arimon. El papa, tot i ser de Sant Gervasi, feia de carter al barri de les Corts.

Fotografia: Neus Batlle Gavaldà

Es veu que els meus pares, quan es van casar, van anar a viure al carrer del Putxet en un pis molt petit i amb llum de gas; l'aigua que s'havia de pujar d'un pou per una finestreta. Però quan es va morir la iaia (la mare de la mama), es van quedar amb el pis de Sant Gervasi, que era el de soltera de la mama i que era molt millor. Allí van viure i allí van tenir les seves tres filles: les meves germanes Julieta i Mari, i jo, la petita.

Tot i que quan va morir el papa jo era molt petita, només tenia 4 anys, recordo una vegada que vam anar amb ell al Turó Parc o a Piscines i Esports (el lloc no el recordo exactament) a veure un home que s'enlairava amb un globus i duia una gorra com de mariner.

[La primera comunió]

Durant la guerra havien cremat la parròquia de Sant Gervasi i Sant Potraci de la plaça Bonanova i per això anàvem a tots els serveis litúrgics i a missa els diumenges a la capella de les Mercedàries, al carrer de Sant Gervasi, un convent-col·legi de monges per a *niñas bien*. Allà, hi anàvem des del meu col·legi, que era de l'ajuntament, i era una torreta molt bonica del carrer Folgueroles. Totes les nenes anàvem amb la mestra en una filera de dues en dues, les més mudades al davant, per aquell carrer, després tombàvem cap a la plaça de la Vila i carrer Sant Gervasi amunt fins arribar al convent. Allà també assajàvem què hauríem de fer el dia de la Primera Comunió.

Quan va arribar el dia vam fer el mateix de sempre, però totes vestides llargues i blanques, menys una que duia una faldilla escocesa i una jaqueta vermella, és com si la veiés ara... La seva mare també era vídua i deia que no podia gastar diners en roba que només serviria per a un dia. A casa passava igual, tampoc estàvem per a despeses inútils, però tenia una cosina més gran que em va deixar el seu vestit. Era d'organdí, ple de tavelles, molt bonic. La mama me'n va fer un altre d'un retall de roba de color crema amb un filet marró que dibuixava uns quadres molt finets. Aquest també em va agradar molt i aquell dia, de seguida que vam arribar a casa després d'haver passat pel retratista, me'l vaig posar perquè em feia il·lusió estrenar-lo, i també per por de no estripar l'altre, que com era tan llarg, podia ser fàcil aixafar-lo.•

El Projecte Radars de la gent gran agafa força

▶ **Anna Balaguerr**

Com els lectors de *El Jardí* ja coneixen, el Projecte Radars vetlla per a prevenir l'aïllament i la solitud no volguda de les persones grans dels nostres barris i ho procura mobilitzant a veïns i veïns i comerços de proximitat per a que estiguin pendents dels seus grans.

Ara bé, el Projecte Radars va més enllà d'aquesta actuació perquè entenem que la prevenció de l'aïllament passa per proporcionar accions on aquestes persones grans puguin participar, relacionar-se i a la vegada, puguem donar a conèixer més àmpliament el projecte i aconseguir que més persones s'hi engresquin oferint el seu temps.

Així, avui volem explicar-vos alguna de les accions que tenim previstes ens els nostres barris. Us les volem explicar i evidentment, us hi volem convidar!

Per començar, el Radars està implicat en el **Concurs d'Instagram** organitzat per la Xarxa Jove Sagnier: **l'InstaGraN**, on es convida a tots els **joves de 12 a 29 anys** que visquin o estudiïn als barris de Sant Gervasi, a què presentin fotografies dedicades a les persones grans veïnes. Amb aquest concurs volem que els més joves del barri mirin més enllà de les pantalles i

posin en valor els més grans i la seva importància en la societat. El concurs estarà obert durant el **mes de maig** d'enguany i hi haurà 3 premis per als millors participants! Si voleu és informació, us adrecem al Facebook del Casal de Joves Sagnier: ***https://es-es.facebook.com/casaldejovessagnier/***.

Una altra de les activitats que es durà a terme per fer difusió del projecte, serà la **Caminada Radars de Sant Gervasi**. El pròxim dissabte **10 de juny a les 11 del mat**í ens trobarem totes les entitats que formem part de la Taula Radars de la Gent Gran, conjuntament amb voluntaris, usuaris i tots els veïns i veïnes que ho vulguin i farem un recorregut pels barris del Farró, el Putxet, la Bonanova i Galvany, amb l'objectiu de fer salut, conèixer-nos i gaudir del bon temps. La caminada sortirà de la Plaça Mañe i Flaqué i finalitzarà el recorregut a la plaça Cardona.

I per acabar, en el marc de la Festa Major del Farró, celebrarem la **3a Festa Radars de la Gent Gran**! Convidem les persones grans dels barris de Sant Gervasi a gaudir d'espectacles, música, activitats per totes les edats però especialment pensades perquè les persones més grans puguin ser les protagonistes d'una de les festes més emblemàtiques del nostre territori. Us hi esperem a totes i tots el **diumenge 3 de setembre** i mantingueu-vos atents a noves publicacions per a més informació.

Finalment recordar que si un comerç o farmàcia de Galvany, la Bonanova, El Putxet o el Farró es volen adherir al projecte Radars i si una persona d'aquests barris vol ser radar veïnal pot trucar als telèfons 93 256 58 53 o 93 256 49 98, escriure un correu electrònic a l'adreça ***radarsgentgran@bcn.cat*** o ***csssantgervasi@bcn.cat*** o bé acudir personalment als centres de serveis socials de Sant Gervasi, situat al carrer Arimon número 7, en horari de dilluns, dimarts, dimecres i divendres de 9 a 13 h i dimarts i dijous de 4 a 6 h de la tarda.•

Anna Balaguer és educadora social del CSS Sant Gervasi

La doble cara del cuidador

▶ **Claudia Aineto**

La malaltia de l'Alzheimer presenta una esperança de vida difícil de determinar. Alguns estudis han intentat definir una temporalitat, tot i que finalment les conclusions indiquen la inexistència d'una esperança de vida concreta. Per tant, podem dir que aquest factor intervé de manera diferent en cada individu i és multifactorial.

Fotografia: Fundació Uszheimer

Existeixen diversos factors que poden influir de manera no determinant en l'esperança de vida d'una persona amb Alzheimer, entre aquests factors podem trobar: la qualitat de vida, nivell econòmic, entorn familiar i social, nivell cultural i el cuidador entre altres. D'aquests aspectes que intervenen en el transcurs de la malaltia, el cuidador presenta el rol més important d'aquest llistat, ja que és la persona que vetllarà pel benestar de l'individu en tot moment i en qualsevol situació en què hi sigui present. En el pas del temps, amb l'evolució de malaltia, la persona afectada es torna més depenent del cuidador tant en l'àmbit emocional com físic. Aquesta dependència pot ocasionar un estat d'estrès en el cuidador.

La sobrecàrrega és la conseqüència d'un estat de completa dedicació cap a la persona malalta produint un efecte de saturació mental i físic en el cuidador. Per altra banda, el cuidador desenvolupa *coneixements, aptituds, habilitats i emocions* positives arran del seu rol.

El cuidador adquireix una major xarxa de coneixement vital sobre la malaltia i tots els factors que intervenen segons l'etapa en la qual es trobi la persona cuidada. Per tant es produeix un enriquiment cultural en l'àmbit teòric i pràctic pel rol que desenvolupa.

Una de les aptituds més importants que el cuidador obté és l'empatia, la capacitat de posar-se en el lloc de la persona cuidada i d'aquesta manera poder sentir, entendre i actuar de la forma més adequada en cada situació.

En el transcurs del rol com a cuidador, es desenvolupen habilitats socials i de resolució de problemes, en cas que succeeixin, sobretot en fases inicials. A nivell personal aquest fet pot repercutir també de manera positiva, amb una major capacitat d'autogestió emocional davant de situacions conflictives.

Finalment el cuidador pot beneficiar-se del rol que adopta també a nivell emocional, ja que en el procés de cuidar durant la malaltia s'experimenten múltiples emocions (tristesa, alegria...) i sensacions (confusió, satisfacció...). L'ambivalència entre aquestes emocions i sensacions fa que el cuidador es conegui millor a si mateix, superant límits que prèviament s'havia imposat i experimentant vivències que produeixen en ell un creixement personal únic.

Claudia Aineto és psicòloga.

Fundació Uszheimer
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11-13,
Tel.: 93 418 65 65
fundacio@fundaciouszheimer.org
www.fundaciouszheimer.org
http://www.premisoletura.com

Celebració de Sant Jordi amb la gent gran

▶ **El jardí**

Com altres anys, als centre cívics dels districtes es van fer diverses celebracions en motiu de la Diada de Sant Jordi. Entre elles cal destacar la que es va fer a Vil·la Florida, amb un concert de la coral i una lectura de poemes, tal com recull la fotografia feta des de fora, des del jardí, que reproduïm a sota. •

Fotografia: Juanjo Compairé

GENT GRAN

Montserrat Cornet

‘No vaig voler plegar, estava decidida a seguir lluitant’

▶ **Elena Bulet**

Montserrat Cornet és una escriptora autèntica, sincera i profunda. Viu al barri i va obtenir la Medalla de la Dona de Sarrià-Sant Gervasi el 2003. Ara té 82 anys, però va començar a publicar després de la seva separació, quan ja en tenia una cinquantena. Ara bé, això no ha estat mai obstacle per a la progressió de la seva literatura. Ha lluitat sempre perquè les seves obres sortissin a la llum, tant de narrativa com de teatre. Malgrat els inicis tardans en aquest àmbit, té la certesa que mentre tingui quelcom a dir, seguirà escrivint.

Com vas decidir escriure?

Va ser per casualitat. Havia de treballar a la força i vaig començar a dedicar-me a les assegurances. Des de la feina, em van demanar col·laborar amb una revista i m’hi vaig llançar. Ara bé, el meu primer llibre, *Entre dos estius*, el vaig escriure quan m’acabava de separar, explicant la meva tragèdia al magnetòfon.

Quina diferència hi ha entre els teus llibres i les obres de teatre?

Els llibres reflecteixen la meva realitat, són més autobiogràfics. El teatre, en canvi, és una denúncia d’allò que considero injust i reflecteix la realitat dels altres. A més, totes les meves obres de teatre han de fer riure, plorar i pensar. També ho fan les de Rusiñol, artista a qui admiro molt.

Quina ha estat la teva obra més exitosa?

Revisió anual. L’obra està protagonitzada per tres dones, una vídua, una jubilada i una soltera que es troben a la sala d’espera d’un ginecòleg. Va rebre molt bones crítiques i es va representar per 55 llocs de Catalunya, fins i tot al Goya. Era fàcil sentir-se identificat amb algun dels tres perfils i moltes dones em van donar les gràcies.

L’autora parla com si recités teatre. Explica les situacions a la vegada que les interpreta i això et fa estar encara més atent. El color del pintallavis li fa joc amb el de l’esmalt d’ungles. Cornet és molt bella i els seus ulls brillen d’il·lusió. Ha aparegut a la televisió i a la ràdio diverses vegades i no té por a explicar els seus sentiments.

Fotografia: Elena Bulet

Montserrat Cornet a la terrassa de casa seva.

És fàcil publicar quan un és gran?

No, gens. El meu primer llibre el vaig presentar al premi Sant Jordi i vaig quedar tercera. Aleshores, ja se’m va dir que no aconseguiria triomfar, a causa de la meva edat. Però, no vaig voler plegar, estava decidida a seguir lluitant. I d’una manera o altra, he anat traient dotze llibres. Els darrers han estat a través del sistema Verkami (*crowdfunding*), on la gent et finança els teus projectes.

Quins projectes tens al cap?

Ara estic fent una obra que es diu “Em dic Mireia”. També vull fer una pel·lícula. Si em trobo bé, no pararé de fer coses fins al dia abans de morir-me . M’ho passo bé fent-les i mentre pugui, aniré creant.

Quan arribes a casa la Montserrat, et trobes amb una llibreria just al rebedor. És màgica, té una essència que no es pot reflectir amb paraules. Al balcó del pis, hi ha moltes plantes. Cadascuna amb el nom de la persona que li ha regalat. L’autora es defineix com a romàntica i explica que són records de viatges, d’amistats i de molts moments intensos que ha anat vivint al llarg de la seva vida. Moltes gràcies i molta sort Montserrat. Hauràs de fer lloc a la terrassa, perquè, essent com ets, encara t’esperen molts moments de joia per recordar.

La gent gran està de moda al nostre barri

Associació Solidària amb la Tercera Edat - ASTE BCN

Catalunya és una de les zones més envellides d'Europa, la gent gran té un pes important a la nostra societat, és necessari que recuperin la veu i puguin reivindicar els seus drets. Des de l'associació ASTE BCN volem trencar els tabús que envolten el procés d'envelliment, tal com ens proposa Salvador Paniker (2017), promovent l'activitat creativa i les relacions interpersonals. La nostra missió és lluitar contra l’aïllament i la invisibilitat de la gent gran mobilitzant els joves perquè amb el seu voluntariat els validin i els estimulin. L'objectiu és crear sinergies entre joves i grans, destacant tot el que es poden donar mútuament.

Per fer-ho l'entitat ha desenvolupat en els darrers dos anys diferents programes de voluntariat, amb joves en formació, a residències de la tercera edat.

Els programes

Acompanyament, voluntaris que fan companyia a la gent gran. Al 2016, 85 voluntaris van acompanyar a 85 avis.Divertiment, esdeveniments per trencar la rutina. En l'últim any 300 residents, van gaudir d’alguna acció de divertiment liderada per 57 voluntaris.Autoestima, accions per millorar la imatge personal. Durant un semestre, 20 voluntaris van participar dels programes "Manicura i perruqueria Solidàries" atenent 90 residents.

Estimulació, cultiu d’un hort, liderat per dos voluntaris i 10 residents; o estimulació cognitiva amb PC, amb 22 voluntaris i 11 residents. Formació, cursos per iniciar els joves en el voluntariat i sensibilitzar-los envers la tercera edat.

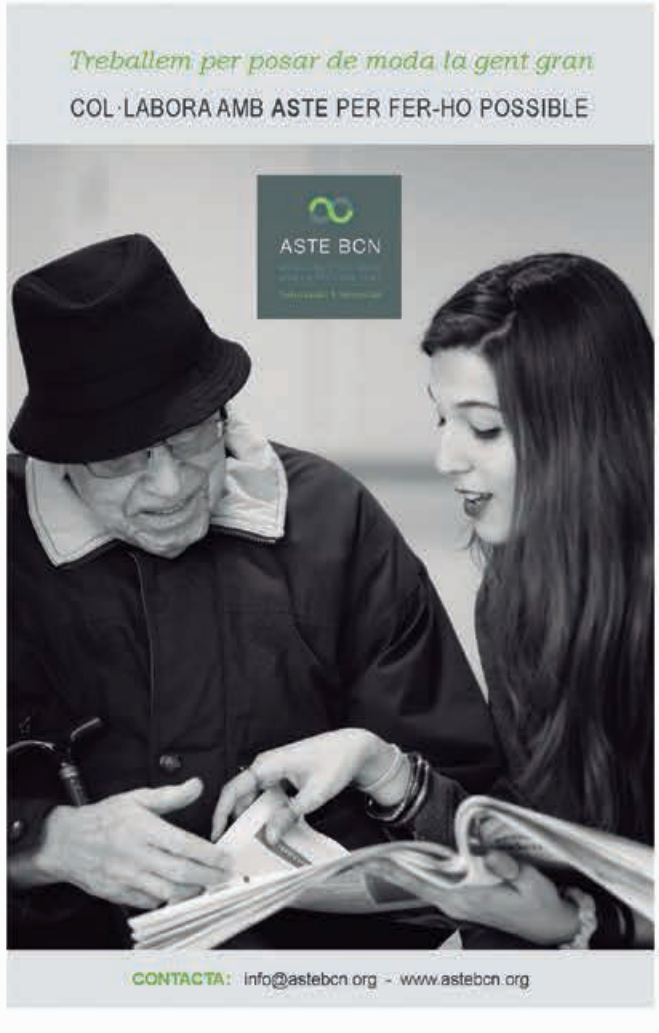

Els beneficiaris

Els testimonis són la millor valoració dels projectes, els joves: " Ha estat una grata experiència i no dubtaria en repetir-la"," He après a tenir paciència i he vist que superar reptes tingues l'edat que tinguis sempre fa il·lusió", "He après valors socials, a tenir una nova perspectiva de les coses, a com tractar a persones ancianes i al mateix temps aprendre d'elles". Els professors destaquen: "..el valor que li donen a l’àmbit intergeneracional i en les descobertes que aquestes noves relacions els generen". Els residents: "Ha estat una experiència molt fructífera, una distracció, surt del normal. M'agradaria repetir l'any vinent, eren uns nois molt agradables, hem passat bones estones junts".A més dels projectes l’associació organitza d'esdeveniments per sensibilitzar la societat amb la seva missió. Amb aquest objectiu el 3 de maig es va fer un cine fòrum sobre la vellesa al centre cívic de Vil·la Florida amb el suport de Mercedes Milá i Oti Rodríguez.

Les noves sinergies

Ara, seguint amb la seva missió l'associació vol donar protagonisme a la tercera edat. Convida als diferents agents del barri (residencies, universitats, escoles professionals i comerços) a crear xarxes per posar de moda la gent gran.Pensem que amb aquesta col·laboració retornem a la nostra gent gran tot el que han fet per nosaltres; contribuïm a crear un barri solidari i compromès que ens acollirà quan siguem grans; construïm una societat inclusiva en la qual tothom és visible i tothom té alguna cosa a dir.

Luisa Güell - www.astebcn.org

SANTA CLARA SUMMER CAMP

2 to 17 YEARS old

JUNE 26TH — JULY 21ST

SANTA CLARA INTERNATIONAL SCHOOL

santaclaraic.com | 932 12 35 93 | C/Pomaret 17-19, Barcelona

BELLESGUARD

'Barcelona Blues', de Jose Bertrand

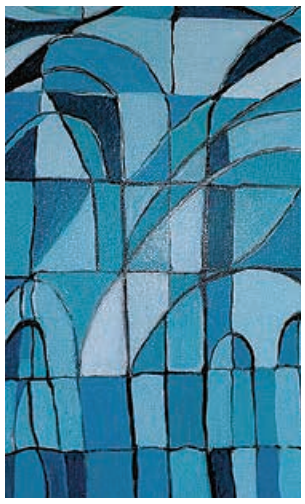

De meitat d'abril a mitjan maig, la Farga Beethoven ha acollit l'exposició de pintures 'Barcelona Blues' de Jose Bertrand. S'exposen algunes pintures recents, però també n'hi ha d'èpoques passades, des de 1990 fins a l'actualitat, cosa que permet veure l'evolució d'aquest artista vinculat a Sant Gervasi.

L'exposició de La Farga Beethoven es va tancar el 15 de maig, però entre el 15 de maig i el 15 de juny es podrà visitar a la Farga Diagonal, a l'avinguda Diagonal 391.•

Atelier de Sant Gervasi

Setmana del 26 de juny 'Vincent Van Gogh post-Impressionisme
Setmnana del 3 de juliol 'Avantguardes Nord-Americanes
Setmana del 10 de juliol 'Manet i els Impressionistes
Setmana del 17 de juliol 'Pablo Picasso
Setmana del 4 al 7 setembre 'Introducció al dibuix i pintura

CASAL d'ART ESTIU 2017 JULIOL/SETEMBRE

Per a nens i nenes de 6 a 13 anys
4 hores matí de 9.30 a 13.30
155 € per setmana
Places Limitades

c/ Sant Elies · nº5 · 08006 · BCN · www.ateliersantgervasi.com
info@ateliersantgervasi.com · Patricia Trujillo +34 618 699 313

Els jardins de Bellesguard

▶ **Esteban Galindo**

A la primavera és normal deixar-se portar per la força de la natura, l'espectacle de colors, olors i vida que ens ofereix la vegetació. Aquest plaer també és present a la torre Bellesguard, on la rebuda a la casa ens la fan uns magnífics jardins amb arbres centenaris. Arbres amb una alçada considerable i que a l'estiu proporcionen una frescor molt agradable que fa de la torre un lloc ideal per evadir-se de la xafogor de la ciutat. Fou aquest un dels motius pels quals el rei Martí l'Humà va escollir-la com la seva residencia d'estiueig l'any 1409, i és el propi monarca qui va iniciar el costum d'embellir la torre amb un bonic jardí, tradició que desenvoluparan els seus propietaris i que arriba fins als nostres dies.

El 15 de desembre de 1408, només dos mesos després de la compra, Martí escriu al seu procurador reial de Mallorca, Mateu de Loscos, per demanar-li un esclau especialitzat en el cultiu d'arbres fruiters per condicionar la torre que acaba d'adquirir a Barcelona i es diu Bellesguard. El primer dia de l'any 1409, el rei escriu al Batlle General d'Aragó per demanar-li varietats d'arbres fruiters per la nova casa, ja que en època medieval era el costum guarnir els jardins amb arbres fruiters, especialment tarongers, seguint la tradició musulmana.

També Antoni Gaudi va voler embellir la seva nova torre de Bellesguard amb la construcció de jardins que envoltessin la casa. Aquest encàrrec el va fer el seu col·laborador, el jardiner Pere Ballart i Ventura, qui hi va plantar pins, cedres, un ginebre i diverses palmeres. L'ornamentació del jardí, la va completar Gaudí amb el disseny de diversos espais per poder gaudir de la frescor i la natura, com varen ser diferents fonts, especialment rellevant la que es troba davant de l'entrada de la casa, amb uns bancs en forma el·lipsoïdal, sota uns cedres que es varen plantar en aquesta època, amb un disseny perfectament en harmonia amb la casa. Per la part de la façana orientada a l'est, també Gaudí va dissenyar una font monumental, però malauradament aquesta no ha arribat als nostres dies.

Per últim, però no per això menys important, voldria destacar el paper Joan Guilera, qui va arribar a Bellesguard en 1945, contribuint a la cura i ampliació dels jardins, conservant-los fins els nostres dies.•

SERVEIS

Associacions de Veïns i de Comerciants

AV i Amics del Putxet
c. Marmellà, 13
avputxet@hotmail.com
www.avputxet.org

AV i Comissió Festes Farró - Veïns Farró
c. Vallirana, 42
ca-es.facebook.com/FestesDelFarro

AV de Sant Gervasi de Cassoles
c. Muntaner, 544 Vil·la Florida
93 434 48 13
avsantgervasi@gmail.com

AV Sant Gervasi Sud
pl. Cardona 1-2, local CNJC
av associaciosantgervasi-sud@gmail.com

A. Comerciants i Artesans del Barri del Farró
c. Balmes, 296
656 877 023
comerciantsfarro@gmail.com

A. de Comerciants del Mercat de Sant Gervasi
pl. de Joaquim Folguera, 6
93 417 78 74
www.mercatdesantgervasi.com

A. de Concessinaris del Mercat Galvany
c. Santaló, 65
93 201 66 06
acgalvany@gmail.com

A. de Comerciants i Veïns del Turó Parc
93 228 78 49
info@aciv-turoparc.com
www.aciv-turoparc.com
www.facebook.com/TuroPark.barcelona/

Associació Diagonal
626 034 709 / 93 200 09 34
secretaria@diagonalbarcelona.com
www.diagonalbarcelona.com

Barnavasi Galvany Comerç
c. Septimània, 31
93 217 61 79
www.botiguesdecatalunya.cat/cat/socios/356/Barnavasi

Biblioteca

Biblioteca Sant Gervasi - Joan Maragall
Sant Gervasi de Cassoles, 85
b.barcelona.jmg@diba.cat

Casals de gent gran

Casal de Sant Ildefons
c. Marià Cubí, 111
93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

Casal Llar Mare de Déu de Gràcia
pl. Lesseps, 25, 93 218 74 03

Casal de Can Castelló
c. Castelló, 1 – 7
93 241 78 74
infocancastello@gmail.com

Esplai Bonanova
c. Berlinès, 4-6
93 201 88 06
esplaibonanova1@gmail.com

Llar de Mossèn Lluís Vidal
c. Bigai, 12 baixos
Bigai 12
llarmnvidal@gmail.com

Llar de Santa Cecília
pg. de Sant Gervasi, 66
93 212 32 87, 93 417 46 92

Centres Cívics

Espai Putxet,
c. Marmellà, 13
93 418 60 35
espaiputget@espaiputget.com
www.espaiputget.com

CC Can Castelló
c. Castelló, 1-7)
93 241 78 74
infocancastello@gmail.com
ccivics.bcn.cat/cancastello

CC Casa Sagnier
c. Brusi, 51-61
93 414 01 95
ccivics.bcn.cat/casasagnier

CC Pere Pruna
c. Ganduxer, 130
93 418 65 37
direccio@ccperepruna.cat

CC Vil·la Florida
c. Muntaner, 544
93 254 62 65
www.bcn.cat/villaflorida

Escoltes i esplais

AE Pere Quart
aeperequart@gmail.com

AE Pere Rosselló
passatge Mulet, 4
aepererossello.wix.com/aepererossello

AE Wé-Ziza
c. Brusi, 61 (Casa Sagnier)
weziza.wix.com/aeweziza

Esplai Ilergia
carrer Alacant, 19
esplai.ilargia@gmail.com
www.esplaiilargia.com

Salut

CAP Adrià
c. Vallmajor 34
93 362 11 25
www.gencat.cat/ics
capadriaics.wordpress.com/

CAP Vallcarca-Sant Gervasi
av. Vallcarca, 169-205
93 259 44 22 - 93 259 44 11
http://aprimariavsg.com/

Hospital Plató
c. Plató, 21
93 306 99 00
www.hospitalplato.com

Seguretat

Guàrida Urbana SSG
av. J V Foix, 55
Tel: 092 / 112 / 93 291 43 53

Mossos d'Esquadra SSG
c. d'Iradier, 9
Telèfon: 112 / 933 06 23 10

Serveis Socials

Centre de Formació d'Adults Rius i Taulet i CNL Sarrià Sant- Gervasi
av. Príncep d'Astúries, 23
93 237 13 09

Centre d'Educació Especial L'Alba
c. Portolà 6
93 418 36 76
www.centrelalba.cat

Centre Obert Heura
av. República Argentina, 1D i 24
Tel. 93 217 45 49 / 93 328 32 94
www.centreheura.org

Centre de Serveis Socials Sant Gervasi
c. Arimon, 7
Tel. 93 619 73 11

Fundació Putxet
c. Putget, 26
932111548
www.fundacionputxet.org

Blocs i webs

Elena Bulet, periodista
http://www.vianantdespert.blogspot.com.es

Elisenda Llonch, art
elisendallonch.blogspot.com

Finestres del Farró
finestresdelfarro.blogspot.com.es

Fundació Amat
c. Manacor, 10
www.fundacioamat.org

Fundació Rocamora
c. Ballester 12
93 212 04 36
www.rocamora.es

La Barcelona d'abans, d'avui i de sempre...!!!
mtvo-bcn.blogspot.com.es

Maria Antònia Font Fernández
http://nedariveureelcel.blogspot.com.es/

Pau Farràs, consultora de "Nodre, diàleg i desenvolupament organitzatiu"
www.nodre.com

Carme Rocamora, periodista
https://www.flickr.com/photos/carmerocamora

Roger Rosich, politòleg
1400caracters.wordpress.com

Salvem la Rotonda!!!
salvemlarotonda.blogspot.com.es / larotondabarcelona.com

Sant Ildefons
comunitatsantildefons.blogspot.com.es

GUIA COMERÇOS i D'EMPRESES DE SANT GERVASI

ARTS

ESPORTS

IMMOBILIÀRIES

OCI

Matalasseria A. Mercader
Fundada l'any 1886
Alfons XII, 81 (Plaça Molina)
93 200 29 70
www.matalasseriamercader.com
mercader@matalasseriamercader.com

FUSI BAR
www.fusibar.com
Sant Elies, 28
931 805 413

ARTiS
ARTISUBASTA.COM
info@artisubasta.com

can caralleu
més que fitness!
C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

IN-VESTMENTS
PROPERTY ADVISORS
WWW.IN-VESTMENTS.COM

SLAM BRIDGE
Eventos diarios
Cursos y Clases todos los niveles
Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

CERRAJERÍA MODOLELL
www.cerrajeriamodolell.com
Carrer de Modolell 57, Bcn Local 4

SALUT

ESCOLES INFANTILS

PUBLICITAT:

mariona.aluma@eljardisg.com

MODA

PUBLICITAT:

mariona.aluma@eljardisg.com

ARREGLOS EN CASA
proximidad y rapidez
603 186 851

CLÍNICA SAGRADA FAMILIA
www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Escola infantil Peggy
Marc Aureli, 18-20
Tel: 932 011 350
info@escolainfantilpeggy.com
www.escolainfantilpeggy.com

FOTOGRAFIA IMATGE I SÓ

DOOS
Direccio Rda.Gral Mitre,100
T. 93 201 97 14
doos.bcn@gmail.com

REFORMES, SERVEIS PER LA LLAR,

RESTAURANTS I ALIMENTACIÓ

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 · Bcn
www.reservafarmacia.com
93 201 03 89

ESCOLES D'ARTS

EGM QUALITYIMAGE
PRATS DE MOLLÓ, 20
08021 BARCELONA
T. 93 201 63 88
F. 93 414 49 20
http://www.egm.es
e-mail:egm@egm.es

lallana
Copérnic, 56 – 08006 Barcelona
935 463 911
#lallanabcn
@lallanabcn
media – costura – cursos – knit
monográficos – lana – crochet
punto de cruz – mandalas - ganchillo
algodón – agujas - botones

alpe
Instalaciones Integrales
Email: admin@alpeinstalaciones.com
Web: www.alpeinstalaciones.com
Tel: 935921902/610424180

Angela Bertoni
Pasta fresca italiana
des de 1965
Passeig de Sant Gervasi 280
08022 Barcelona
+34 937689055

Enrique Arellano Farias
miembro de la EABP
Psicoterapia • Reiki
Horas concertadas
Consulta: Calle Platón, 6, 4t-7t,
08021, Barcelona
Horarios de 10 a 13 y de 16 a 19
de lunes a viernes.
Citas concertadas al 661 249 973
terapiaconenrique@gmail.com
www.enriquearellanofarias.com

bolo berry
www.boloberry.com
c/Muntaner 501, tda 2
93.211.58.44

LABORATORI PROFESSIONAL
VENDA DE MATERIAL
AUDIO · VIDEO · CINEMA · MULTIMEDIA
VIDEOLAB AUDIOVISUAL
Santaló 133 · 08021 Barcelona
www.videolab.es 932 005 400

scots
CORSETERIA · MODA ÍNTIMA · BANY
Especialistes en corseteria
ROSA FAIA
BEAUTY FULL
C/ d'Arimon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Ferreteria Mandri
Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

Cuina d'avui, cuina de sempre
LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de confiança
Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de Sant Gervasi

Posa't en contacte amb *mariona.aluma@eljardisg.com*

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Mònica Llobet: Galvany esta poc dotat d'equipaments

'Sempre lluitem contra protocols, obstacles i silencis'

▶ **Maria Antònia Font Fernàndez**

Actualment forma part del Consell de Barri de Galvany. Com hi va anar a parar?
El 2015, uns veïns van organitzar una gimcana solidària per demanar a l'Ajuntament que replantessin un arbre que havia estat arrancat del Turó Parc ja feia uns quants d'anys. Quan es treu un arbre, se n'ha de plantar un altre. Però no va ser el cas, i la situació em va semblar deplorable, ja que jo recordava que aquest parc havia estat ban maco. Amb la gimcana vam recaptar uns 32 euros, però els nens menors de 5 anys, la gimcana va ser de franc. També s'hi van involucrar 40 negocis.

I van fer més accions?
Amb les escoles del barri, i amb la implicació de Bartolomé Criado, vam muntar un arbre de Nadal amb ampolles de plàstic. Vam demanar permís per posar-lo aquí al parc, però va ser com si demanéssim la lluna en un cove. L'arbre va estar exposat uns 12 dies perquè el varen trencar uns incívics que van sortir de festa. Per evitar que algú prengués mal el vàrem desmuntar.

Per Sant Jordi també teníem activitats previstes, però un diumenge de principis de mes va caure una branca molt grossa, d'uns 7 metres. Vam demanar a l'Ajuntament que formalment informessin de l'estat dels arbres per garantir la seguretat, ja que hi havia activitats programades. Es varen haver de suspendre perquè no va arribar cap resposta.

Forma part de la Comissió de Seguiment…
Exacte. El cas és fer teixit social i demostrar que som un barri com un altre. Galvany és un barri immens, hi ha coses

Fotografia: Jesús Mestre

'Lluitem pels equipaments que a altres barris són més fàcils d'aconseguir'

Mònica Llobet és vicepresidenta del Consell de Barri de Sant Gervasi-Galvany. El Turó Parc és indissociable de la seva biografia: va néixer al carrer de Johann Sebastian Bach, aquí a la vora, i tot i que he passat temporades fora, sempre ha acabat tornant.

que fa molt que es demanen, massa, i són necessàries i no tenen resposta. Això és el primer que vaig constatar. Perquè quan hi ha una resposta no ha de quedar només en bones paraules o intencions: volem solucions per al bus de barri, per als equipaments…

Molt territori i molt poca atenció.
La síndica de Barcelona ens ha concedit tres visites per a conèixer el barri. L'altre dia vam recórrer la zona del Turó Parc i teníem previst d'anar als jardins de Piscines i Esports, però es va posar a ploure...I com que no tenim una seu social, vam acabar la trobada en un bar. Hi hauria d'haver una seu per l'Associació i un centre de dia que permetria la interrelació de la gent gran.

Per què costa tant fer equipaments aquí?
Més enllà de buscar la foto, els polítics es dediquen a emmascarar el problema, com a la pel·lícula *La cortina de humo* (Barry Levinson,1977). És que de cap responsable en traiem res de clar. El fet de no rebre respostes clares crea malfiança, i és que a vegades, la gent no es queixa, sinó que simplement demana informació.

Què és el més urgent d'arreglar a Sant Gervasi-Galvany?
La gent em pregunta quan arranjaran al Parc... El gener de l'any passat, ens van fer pujar als Serveis Tècnics, al carrer Anglí. Al febrer havien d'ensenyar un projecte per millorar el llac. Doncs bé, l'informe no va arribar, ni pel febrer ni per Setmana Santa.

Després hi ha un altre assumpte: es deia de prohibir els gossos, però no es pot posar tothom al mateix sac! De fet, fa uns anys, el mateix Ajuntament va engegar una campanya per impulsar l'adopció de gossos, ja que s'ha vist que la interacció és beneficiosa per a dues parts i que aquests animals ajuden a socialitzar la gent gran, que altament potser es tancaria a casa.

No tenim un bus de barri que faciliti l'accés al CAP. No hi ha prou recursos per fer tants de seguiments a domicili com es voldria, i un bon dia hi ha pacients que no tornen al centre. Hi ha veïns que paguen un taxi entre quatre, però n'hi ha que no es poden permetre ni això. Pujar el carrer Vallmajor amb cadira de rodes és terrible, però és que baixar encara és pitjor. Amb la síndica hem recorregut l'itinerari des de la plaça Molina fins a l'Hospital Plató, el CAP i Can Castelló. El 7 de juny anirem als voltants de la plaça Cardona, a la casa Muñoz Ramonet…

Un altre assumpte que encara està enlaire: la Casa Muñoz Ramonet!
Ja se sap que els llegats estan subjectes a moltes condicions. Com que el patrimoni de quadres sembla que no és recuperable, es va demanar que s'hi fes una biblioteca, ja que el barri no disposa d'aquest equipament. Però finalment hauria derivat cap a una biblioteca-equipament de ciutat, que és un altre concepte. El nombre d'usuaris disminuiria si al centre se li dóna un ús molt específic. Les biblioteques que tenim relativament a prop són l'Agustí Centelles (a l'Eixample), la Joan Maragall (que sense bus de barri no és accessible) i la Clarà (que és molt petitona, i és a Tres Torres).

També tenim Can Ferrer i Can Ripoll…
Que també estan en espera, com tot aquí. Amics i coneguts meus que viuen a Gràcia m'han explicat que és un barri molt viu on sempre és un bon moment per fer activitats al carrer. Aquí no tenim tradició reivindicativa i caldria fomentar l'associacionisme.

I fins aquí l'entrevista d'aquest mes.•